EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.12.22.
COM(2021) 823 final

2021/0433 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a multinacionális csoportokra az Unióban alkalmazandó globális minimum-adómértékről

{SWD(2021) 580 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A Tanács a 2020. november 27-i következtetéseiben megerősítette, hogy továbbra is támogatja az OECD/G20-ak által létrehozott, az adóalap-erózióból és a nyereségátcsoportosításból (BEPS) eredő problémákkal foglalkozó Inclusive Framework (IF) csoportjának keretében végzett munkát, amelynek célja egy globális konszenzuson alapuló, minden tagállam érdekeit figyelembe vevő megoldás elérése annak érdekében, hogy valamennyi vállalat megfizesse az EU-ban folytatott tevékenységéből származó nyereségre kivetett adóból rá eső méltányos részt.

Ez az irányelv szabályokat állapít meg, amelyek biztosítják az egységes piacon működő nagy multinacionális csoportok és nagy árbevételű, kizárólag belföldi tevékenységet folytató vállalatcsoportok tényleges minimum-adómérték szerinti társasági adóztatását, továbbá összhangban vannak az IF 2021. október 8-i megállapodásával, és szorosan követik a 2021. december 20-án közzétett, az IF által elfogadott OECD-modellszabályokat.

Az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos 2015. évi projektjének kiterjesztéseként az IF a gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások megoldásán dolgozott. A megbeszélések két munkafolyamatra összpontosítottak: az 1. pillérre, amelynek értelmében az adóztatási jogok részben visszakerülnének a piaci joghatóságokhoz, valamint a 2. pillérre, amely a nagy multinacionális csoportok esetében tényleges minimum-adómérték bevezetését irányozza elő. A két pillér célja a különféle, a gazdaság növekvő globalizációjával és digitalizációjával kapcsolatos problémák kezelése. Az 1. és a 2. pillér kettős szakpolitikai célja az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos fennmaradó kihívások kezelése, valamint a joghatóságok közötti túlzott adóverseny korlátok közé szorítása.

A 2. pillér két, a nemzeti adójogszabályokba bevezetendő szabályból és egy egyezményen alapuló szabályból áll. A két nemzeti adószabály, a jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR) és annak védőhálója, az aluladóztatott kifizetések szabálya (UTPR) együttesen alkotják a globális adóalap-erózió elleni szabályokat (GloBE). A megadóztatási szabály (STTR) egyezményen alapuló szabály, amely lehetővé teszi a forrás szerinti joghatóságok számára, hogy korlátozott forrásadót vessenek ki a kapcsolt felek közötti egyes olyan kifizetésekre, amelyekre a minimum-adómérték alatti kulcs alkalmazandó. Az OECD modellszabályai csak a GloBE-modellszabályokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak.

Az IF 2021. októberi nyilatkozatában foglalt részletes végrehajtási terv kimondja, hogy a GloBE-modellszabályokra vonatkozó nemzeti végrehajtási rendelkezések működőképességét és alkalmazását 2023. január 1-jétől kell biztosítani.

Mivel az egységes piaccal rendelkező Európai Unió szorosan integrált gazdaság, fontos biztosítani, hogy a kétpilléres megállapodást valamennyi tagállamban koherens és következetes módon hajtsák végre. Az Unión belüli végrehajtás e szintjének és az uniós joggal való összeegyeztethetőségnek a biztosítása érdekében a 2. pillér Unión belüli végrehajtásának elsődleges módszere az irányelv. Az irányelv csak a GloBE-modellszabályokat hajtja végre. Az STTR a természeténél fogva alkalmas arra, hogy végrehajtására kétoldalú adóegyezmények útján kerüljön sor. Az irányelv – az uniós jognak való megfelelés érdekében szükséges kiigazításokkal – a globális OECD-megállapodást tükrözi.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez az irányelv a 2021. május 18-i, „*A 21. század társasági adózása*” című, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló bizottsági közleményre[1] épül.

A GloBE-modellszabályok uniós végrehajtása hatással lehet az adókikerülés elleni irányelv (ATAD)[2] meglévő rendelkezéseire, és különösen az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályokra, amelyek kölcsönhatásba léphetnek a 2. pillér elsődleges szabályával, a jövedelem-hozzászámítási szabállyal. A Bizottság megvizsgálta, hogy miként illeszthető be a legjobban a szabályozásba az ATAD szerinti ellenőrzött külföldi társaságok és az IIR kölcsönhatása, és arra a következtetésre jutott, hogy e tekintetben nincs szükség az ATAD módosítására. Emellett az ATAD ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályainak a GloBE-modellszabályokkal párhuzamosan folytatódó alkalmazása az OECD modellszabályaival is összhangban áll. A gyakorlatban először az ATAD ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályait kell alkalmazni, majd a GloBE-modellszabályokban az anyavállalat által egy adott pénzügyi évben az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó rendszer alapján ezen felül megfizetett adót kell figyelembe venni úgy, hogy ez utóbbit a joghatóság szerinti tényleges adókulcs kiszámításakor az érintett alacsony adóterhelésű szervezethez rendelik.

A GloBE-modellszabályok Unión belüli átültetésének elő kell segítenie továbbá a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv átdolgozására irányuló, a Tanácsnál 2011 óta folyamatban lévő javaslat[3] elfogadását. Az átdolgozott irányelv célja az volt, hogy a vállalatcsoporton belül a határokon átnyúló jogdíj- és kamatfizetés forrásadóval összefüggő akadályait felszámoló irányelv előnyeit a kamat a rendeltetési hely szerinti államban való adóztatásától tegye függővé. Egyes tagállamok úgy vélték, hogy az irányelvnek ennél messzebb kellene mennie, és a rendeltetési hely szerinti államban alkalmazandó minimum-adómértéket kellene meghatároznia a forrásadó hiányából származó előnyökből való részesülés feltételeként. A GloBE-modellszabályok uniós végrehajtásának meg kell oldania a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv átdolgozása kapcsán vitatott kérdést.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A közvetlen adózás területét érintő jogalkotási kezdeményezések jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikke. Jóllehet a közvetlen adózást kifejezetten nem említi, a 115. cikk a tagállamok olyan nemzeti jogszabályainak közelítését célzó irányelvekre utal, amelyek közvetlenül érintik a belső piac megteremtését vagy működését. E feltétel teljesüléséhez az szükséges, hogy a közvetlen adózás területén javasolt uniós jogszabály célja a belső piac működésében meglévő következetlenségek orvoslása legyen. A jelenlegi helyzetben ilyen következetlenség az egységes piacon a tényleges minimum-adómérték szerinti társasági adóztatást biztosító szabályok hiánya. A 115. cikk értelmében az abban előírt, közelítésre irányuló jogi intézkedéseket irányelv formájában kell elfogadni.

---

1 COM(2021) 251 final.

2 A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

3 Javaslat tanácsi irányelvre a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (átdolgozás) (COM(2011) 714 végleges – 2011/0314(CNS)).

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Ez a javaslat megfelel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében meghatározott szubszidiaritási elvnek. A tárgy jellege a belső piac egészén érvényesülő közös kezdeményezést tesz szükségessé.

Ez az irányelv bevezeti a tényleges minimum-adómértéket, elsősorban a belső piacon és az azon kívül működő nagy multinacionális vállalatok nyeresége tekintetében. Közös keretet biztosít az OECD-modellszabályoknak a tagállamok nemzeti jogában történő összehangolt, az uniós jogi követelményekhez igazodó végrehajtásához.

Uniós szintű fellépésre van szükség, mivel feltétlenül biztosítani kell az OECD modellszabályainak egységes végrehajtását az EU-ban. Először is, az OECD modellszabályai „közös megközelítést” alkotnak, ezért fontos lenne, hogy a belső piacon egységes szabályrendszer és közös védelmi minimum érvényesüljön. A szorosan integrált gazdaságok által alkotott uniós piacon közös stratégiai megközelítésekre és összehangolt fellépésre van szükség a belső piac működésének javításához és az üzleti nyereséget terhelő tényleges minimum-adómérték pozitív hatásainak optimalizálásához. Ez csak akkor érhető el, ha a jogszabályokat elfogadása központilag, átültetésük pedig egységes módon történik.

Továbbá, mivel a multinacionális csoportok általában több uniós tagállamban is jelen vannak, és a GloBE-modellszabályok határokon átnyúló dimenzióval rendelkeznek, alapvető fontosságú, hogy a szabályok működésében – például a tényleges adókulcs vagy a kiegészítő adókötelezettség kiszámításának módszere tekintetében – ne keletkezzenek egyenlőtlenségek. Az ilyen egyenlőtlenségek összeütközéseket eredményezhetnek és torzíthatják a tisztességes versenyt a belső piacon. Ezért kulcsfontosságú, hogy az elfogadott megoldások a belső piac egésze tekintetében működjenek, ilyen megoldások pedig csak uniós szinten valósíthatók meg.

Egy uniós kezdeményezés hozzáadott értéket jelentene ahhoz képest, amit számos nemzeti végrehajtási módszer el tud érni. Tekintettel arra, hogy a GloBE-modellszabályoknak erős határokon átnyúló dimenziója van, az uniós szintű fellépés egyensúlyt teremtene a belső piacon belüli eltérő érdekek között, és a közös célkitűzések és megoldások meghatározása érdekében a teljes képet figyelembe venné. Végezetül az OECD modellszabályainak végrehajtására irányuló intézkedéseket az elsődleges joggal összhangban kell elfogadni, és az ilyen intézkedéseknek egész Unióban közös álláspontot kell követniük annak érdekében, hogy az adózók számára jogbiztonságot nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy az új jogi keret összeegyeztethető az alapvető uniós szabadságokkal, köztük a letelepedés szabadságával.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az EUSZ 5. cikkében meghatározott arányossági elvnek.

Az OECD modellszabályai az összevont pénzügyi beszámolójuk alapján legalább 750 millió EUR összesített csoportszintű árbevétellel rendelkező multinacionális vállalatokra vonatkoznak. A tervezett intézkedések nem lépnek túl a belső piacon működő ilyen szervezetek tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatásának biztosításán, és egyaránt összhangban vannak az OECD modellszabályaival és az uniós jogi követelményekkel. A jövedelem-hozzászámítási szabály kiterjesztése a nagy árbevételű (legalább 750 millió EUR összesített csoportszintű árbevételt elérő) belföldi csoportokra várhatóan korlátozott számú adózót érint, és az irányelv szabályainak az uniós joggal való összeegyeztethetőségéhez

feltétlenül szükséges minimumra korlátozódik. Az irányelv tehát nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket, és tiszteletben tartja az arányosság elvét.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat irányelvre irányul, amely az EUMSZ 115. cikkében biztosított jogalap értelmében az egyetlen rendelkezésre álló jogi aktus.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A legtöbb tagállam tagja az OECD-nek, és 2019 és 2021 között részt vett a 2. pillérről folytatott részletes technikai megbeszélések munkafolyamatában. Ezenkívül az OECD szakértői rendszeresen naprakész tájékoztatást nyújtottak, és válaszoltak a Tanács által a projekttel kapcsolatban feltett kérdésekre.

Az OECD a 2. pillér kialakításának egyes elemeiről 2019 decemberében és 2021 januárjában nyilvános konzultációkat szervezett, amelyek mindkét rendezvény esetében a hozzá kapcsolódó nyilvános online konferenciában teljesedtek ki. Ezenkívül a Bizottság belső vitát folytatott néhány tagállammal és az OECD szakértőivel, különösen olyankor, amikor kétségei merültek fel a javasolt megoldások bizonyos technikai vonatkozásait illetően.

Ezen túlmenően az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság 2019. november 6-án ülést szervezett a IV. munkacsoport számára, a tagállamoknak pedig lehetőségük nyílt megvitatni a vállalkozások nemzetközi adózásának korszerűsítésével kapcsolatban annak célkitűzéseit és elveit, lehetséges megközelítéseinek jogi szempontjait és az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatát érintő vonatkozásait, valamint a konkrét kialakítási alternatívákat.

Mivel a 2. pillérről szóló irányelv nemzetközileg elfogadott standardot vezet be, amely biztosítja a nagy multinacionális csoportok társasági nyereségének tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatását, továbbá mivel az OECD széles körű nyilvános konzultációt folytatott erről a kérdésről, a standard bevezetésének igen feszített ütemtervét figyelembe véve a Bizottság úgy határozott, hogy nyilvános konzultáció nélkül folytatja az irányelvjavaslattal kapcsolatos eljárást.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslatra vonatkozóan az alábbiakban kifejtett okok miatt nem került sor hatásvizsgálatra.

2020. október 12-én az OECD titkársága gazdasági hatásvizsgálatot tett közzé, amellyel támogatni kívánta az Inclusive Framework keretében az 1. és 2. pillér kialakítására vonatkozó javaslatokkal kapcsolatos kérdésekről folytatott megbeszéléseket. A gazdasági hatásvizsgálatot az OECD titkársága készítette az Inclusive Framework tagjaival, az OECD 2. munkacsoportjával, más nemzetközi szervezetekkel, a tudományos közösséggel és más érdekelt felekkel folytatott konzultáció alapján.

Ezzel összefüggésben a Bizottság nem végzett saját teljes körű hatásvizsgálatot. A Bizottság szolgálatai ugyanakkor elvégezték az OECD/IF által javasolt nemzetközi társaságiadó-reformok 2. pillérének hatására vonatkozó saját előzetes becslésüket, amelynek előterjesztésére a Tanács 2019. október 25-i ülésén került sor.

Lényegében a fontos szakpolitikai döntéseket az Inclusive Framework keretében és a legmagasabb politikai szinten (a G20-ak pénzügyminiszterei és a G20-ak államfői) már meghozták. Minden olyan uniós tagállam, amely az Inclusive Framework tagja[4], már megállapodott a 2. pillér fő szempontjairól, és elkötelezte magát az OECD-modellszabályok alkalmazása mellett. Az EU-nak nincs szakpolitikai lehetősége arra, hogy a keret kulcselemeit – például a hatályt, az adókulcsokat és az adóalapot – megválassza, ezeket ugyanis már meghatározták és elfogadták.

Emellett rendkívül sürgős a projekt folytatása – azaz az OECD-modellszabályoknak az EU-ban már 2023 elejétől történő alkalmazása, az Inclusive Framework keretében elfogadottaknak megfelelően. Ez azt jelenti, hogy alapvető fontosságú, hogy az uniós tagállamok minél előbb elfogadják és végrehajtsák a kezdeményezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ennek az irányelvjavaslatnak nincsenek költségvetési vonzatai az Európai Unió tekintetében.

5. EGYÉB ELEMEK

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az irányelv célja, hogy – az IF 2021. október 8-i globális megállapodása szerinti feltételekkel, valamint az IF által elfogadott és 2021. december 20-án közzétett OECD-modellszabályok alapján – szabályokat állapítson meg a nagy multinacionális vállalatok és a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok minimum-adómérték szerinti adóztatásának biztosítására azokban az esetekben, amikor egy tagállamnak a GloBE-modellszabályokat kell alkalmaznia.

A 2. pillér általános felépítése

A 2. pillér két, a nemzeti adójogszabályokba bevezetendő szabályból és egy egyezményen alapuló szabályból áll. A két nemzeti adószabály, a jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR) és annak védőhálója, az aluladóztatott kifizetések szabálya (UTPR) együttesen alkotják a GloBE-modellszabályokat. A megadóztatási szabály (STTR) egyezményen alapuló szabály, amely lehetővé teszi a forrás szerinti joghatóságok számára, hogy korlátozott forrásadót vessenek ki a kapcsolt felek közötti egyes olyan kifizetésekre, amelyekre a minimum-adómérték alatti kulcs alkalmazandó. Mivel azonban ezt az egyes joghatóságoknak egyedileg kell majd végrehajtaniuk, a megadóztatási szabállyal kapcsolatban nem kerül sor uniós fellépésre, így a megadóztatási szabályt e javaslat sem érinti.

A 2. pillér azokra a multinacionális vállalatcsoportokra és nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozik, amelyek összesített csoportszintű árbevétele az összevont pénzügyi beszámolójuk alapján évente legalább 750 millió EUR. Ezt a küszöbértéket az IF a meglévő nemzetközi társaságiadó-politikákkal, például az országonkénti adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokkal való összhang biztosítása érdekében határozta meg. Nem tartoznak a GloBE-modellszabályok hatálya alá azok a kormányzati szervek, nemzetközi szervezetek, nonprofit szervezetek, nyugdíjalapok és befektetési alapok, amelyek egy multinacionális vállalatcsoport végső anyaszervezetei.

[4] Ciprus kivételével valamennyi tagállam. Ciprus azonban jelezte, hogy nincs kifogása az Inclusive Framework nyilatkozatában foglaltak ellen.

A jövedelem-hozzászámítási szabály értelmében kiegészítő adót kell kivetni az anyavállalatra a csoporthoz tartozó vállalkozások (a továbbiakban: csoporttagok) alacsony adóterhelésű jövedelme után. A jövedelem-hozzászámítási szabály felülről lefelé irányuló jelleggel alkalmazandó, ami azt jelenti, hogy az a szervezet – rendszerint a végső anyavállalat – alkalmazza, amely a multinacionális vállalatcsoport tulajdonosi láncának felső szintjén vagy annak közelében helyezkedik el. Abban az esetben azonban, ha a végső anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem-hozzászámítási szabályt, azt egy vagy több közbenső anyavállalatnak kell alkalmaznia alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében. A jövedelem-hozzászámítási szabályt a 80 %-ot el nem érő részesedések esetében a megosztott tulajdonosi szerkezet szabályának figyelembevételével kell alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy a jövedelem-hozzászámítási szabályt egy részleges tulajdonban álló anyavállalat a multinacionális vállalatcsoport valamely alcsoportjának általa ellenőrzött leányvállalataira a végső anyavállalattal szemben elsőbbséget élvezve alkalmazza akkor, ha a részleges tulajdonban álló anyavállalatban a multinacionális vállalatcsoporton kívüli tulajdonosok 20 %-ot meghaladó részesedéssel rendelkeznek. Ha egy multinacionális vállalatcsoporton belül több részleges tulajdonban álló anyavállalat is van, a jövedelem-hozzászámítási szabályt a tulajdonosi láncban az alacsony adóterhelésű csoporttaghoz legközelebb eső részleges tulajdonban álló anyavállalat alkalmazza.

Az aluladóztatott kifizetések szabálya a jövedelem-hozzászámítási szabály védőhálójaként működik; olyan helyzetekben alkalmazandó, amikor a végső anyavállalat joghatóságában nincs elismert jövedelem-hozzászámítási szabály, vagy a végső anyavállalat joghatóságában alacsony adómértéket állapítanak meg. Az aluladóztatott kifizetések szabálya értelmében kiegészítő adót kell rendelni valamely joghatósághoz, amennyiben egy csoporttag alacsony adóterhelésű jövedelme a jövedelem-hozzászámítási szabály szerint nem adóköteles. Az aluladóztatott kifizetések szabálya a kiegészítő adót kéttényezős képlet – az adott joghatóságban nyilvántartott tárgyi eszközök könyv szerinti értéke, valamint a joghatóságban foglalkoztatott munkavállalók létszáma – alapján rendeli hozzá a joghatóságokhoz. Míg a globális megállapodás arra törekszik, hogy a jövedelem-hozzászámítási szabály 2023. január 1-jétől működőképes legyen, az aluladóztatott kifizetések szabályát egy évvel később kell végrehajtani.

A GloBE modellszabályai értelmében joghatóságonként, a tényleges adókulcs tesztjének alkalmazásával kiegészítő adót kell kivetni. Ha egy multinacionális vállalatcsoport valamely joghatóságon belüli csoporttagjai után együttesen számított tényleges adókulcs nem éri el a 15 %-os minimum-adómértéket, akkor az adott joghatóságban található minden egyes csoporttag után kiegészítő adót kell fizetni annak érdekében, hogy az adott joghatóság tényleges adókulcsa elérje a minimumot. Az adott időszakra vonatkozó tényleges adókulcs kiszámítása úgy történik, hogy az adott időszakra eső, az adott joghatóságre vonatkozó társasági és azzal egyenértékű adókat (más néven kiigazított fedezett adókat) elosztják az adott multinacionális vállalatcsoportnak az adott joghatóságban keletkezett kiigazított nyereségével. A tényleges adókulcs tesztje egyrészt kiváltja a 2. pillér szabályainak alkalmazását, másrészt azt is méri, hogy a multinacionális vállalatcsoport mekkora összegű kiegészítő adót köteles fizetni.

A GloBE-modellszabályok rendelkeznek egy gazdasági tartalomtól függő, képleten alapuló kivételről is, amelynek célja, hogy csökkentse a 2. pillér által a multinacionális vállalatcsoportokra gyakorolt hatást az olyan joghatóságban, ahol azok valós gazdasági tevékenységet folytatnak.

Végrehajtás az EU-ban – kialakítási alternatívák és egyéb választási lehetőségek

Az irányelv az OECD-modellszabályok alapján, az uniós jog és az egységes piac sajátosságait figyelembe véve hajtja végre a GloBE-modellszabályokat az EU-ban. Mivel az irányelv nemzetközileg elfogadott standardot hajt végre a nagy multinacionális csoportok tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatásának biztosítása érdekében, az irányelv kialakítása során alternatívák és választási lehetőségek csak korlátozott körben álltak rendelkezésre.

Bár az irányelv általánosságban szorosan követi az OECD modellszabályait, az alapvető szabadságok tiszteletben tartása érdekében a szabályozás hatályát kiterjeszti a nagy árbevételű, kizárólag belföldi tevékenységet folytató vállalatcsoportokra is. Ezen túlmenően az irányelv él a modellszabályokhoz fűzött kommentárban biztosított lehetőséggel, amely szerint a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazó csoporttag tagállama – rendszerint a végső anyavállalat joghatósága – köteles biztosítani a megállapodás szerinti minimumszintet elérő tényleges adóztatást nemcsak a külföldi leányvállalatok, hanem az adott tagállamban illetőséggel rendelkező valamennyi csoporttag, valamint a multinacionális vállalatcsoportnak az adott tagállamban letelepedett állandó telephelyei tekintetében is. Az OECD modellszabályai értelmében a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazó joghatóság csak a külföldi csoporttagok tényleges adókulcsát veszi figyelembe.

I. fejezet – Általános rendelkezések

Az irányelv I. fejezete általános – az irányelv tárgyával, hatályával, fogalommeghatározásaival, valamint a csoporttag helyével kapcsolatos – rendelkezéseket tartalmaz.

Hatályának meghatározásakor az irányelv az Unióban található csoporttagokat vesz alapul, amelyek olyan multinacionális vállalatcsoportok tagjai vagy olyan, a csoporttagokból álló, nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok tagjai, amelyek az előző négy év közül legalább kettőben legalább 750 millió EUR összesített csoportszintű bevételt értek el. Különböző szakpolitikai okokból, például az adósemlegesség elvének megőrzése érdekében, valamint az OECD-modellszabályokkal összhangban a nem tartoznak az irányelv hatálya alá a kormányzati szervek, a nemzetközi szervezetek, a nonprofit szervezetek, a nyugdíjalapok, továbbá amennyiben a csoportstruktúra legfelső szintjén helyezkednek el, a befektetési szervezetek és az ingatlanbefektetési vállalkozások. Azok a szervezetek, amelyek legalább 95 %-ban kizárt szervezetek tulajdonában vannak, szintén nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

A csoporttag – beleértve az állandó telephelyet is – helyével kapcsolatban az irányelv úgy tekinti, hogy az állandó telephelynek vagy átveresztő szervezetnek nem minősülő csoporttag abban a joghatóságban található, ahol adóügyi illetőséggel rendelkezik. Ha e szabály alapján nem állapítható meg a csoporttag helye, akkor úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, amelyben létrehozták. Az irányelv meghatározza az állandó telephelynek minősülő csoporttag helyét is, emellett bizonyos helyzetekre vonatkozóan a helyet eldöntő rendelkezéseket is tartalmaz.

II. fejezet – A jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabályának alkalmazása

A II. fejezet meghatározza a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabálya tagállami alkalmazásának feltételeit.

A jövedelem-hozzászámítási szabály

Az irányelvben foglalt szabályok szerint a jövedelem-hozzászámítási szabály az alábbi helyzetekben alkalmazandó:

(1) Az Unióban található végső anyavállalat

Ha a végső anyavállalat az EU-ban található, akkor a saját és más uniós tagállamokban, valamint harmadik országbeli joghatóságokban működő, alacsony adóterhelésű csoporttagjai után kiegészítő adót kell fizetnie.

(2) Az Unióban található közbenső anyavállalat vagy részleges tulajdonban álló anyavállalat, amelynek végső anyavállalata az Unión kívül található

Ha az EU-ban nem található végső anyavállalat, a multinacionális vállalatcsoportnak az EU-ban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjait ténylegesen a csoport harmadik országbeli végső anyavállalata veszi figyelembe a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazása esetén. Ha azonban az EU-ban legalább egy részleges tulajdonban álló anyavállalat vagy közbenső anyavállalat található (feltéve, hogy a végső anyavállalat helye szerinti joghatóság nem alkalmaz jövedelem-hozzászámítási szabályt), a közbenső anyavállalat vagy a részleges tulajdonban álló anyavállalat a közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló, az EU-ban vagy harmadik országbeli joghatóságban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében a kiegészítő adó hatálya alá tartozik.

(3) Az Unióban található részleges tulajdonban álló anyavállalat, amelynek végső anyavállalata is az Unióban található

Bár az EU-ban található végső anyavállalatot általában kiegészítő adó terheli az alacsony adóterhelésű csoporttagjai után (lásd a fenti 1. pontot), fennáll annak a lehetősége is, hogy az elsődleges adóztatási jog a részleges tulajdonban álló anyavállalat tagállamát illeti meg. Ezekben az esetekben „alulról felfelé építkező” módszert kell követni az adóköteles részleges tulajdonban álló anyavállalat azonosításában. Ennek során a legalacsonyabb szintű, kizárólagos tulajdonban lévő szervezetektől kiindulva kell haladni az első részleges tulajdonban álló anyavállalatig, amely a jövedelem-hozzászámítási szabály értelmében az alacsony adóterhelésű tagszervezetei után kiegészítő adót köteles fizetni. Egészen a végső anyavállalatig a többi részleges tulajdonban álló anyavállalat szintén a jövedelem-hozzászámítási szabály alá tartozik, azonban a lánc alsóbb szakaszában lévő másik részleges tulajdonban álló anyavállalat által fizetendő kiegészítő adó után adójóváírásra válik jogosulttá.

Az irányelv meghatározza, hogy az anyavállalat a csoporttag kiegészítő adójának mekkora részét szedheti be a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazásával. Az anyavállalathoz rendelhető részarány általában az anyavállalatnak az alacsony adóterhelésű csoporttag jövedelméből való részesedésén alapul.

Továbbá a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében a valamely tagállamban található legfőbb anyavállalat a jövedelem-hozzászámítási szabály szerint kiegészítő adó fizetésére köteles az alacsony adóterhelésű csoporttagjai után.

Belföldi kiegészítő adó

A tagállamok szuverenitásának megőrzése érdekében az irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kiegészítő adót belföldön alkalmazzák a területükön található csoporttagokra (belföldi kiegészítő adó). Ez a választás lehetővé teszi, hogy a kiegészítő adót olyan joghatóságban állapítsák meg és szedjék be, amelyben alacsony szintű adóztatás történt, ahelyett, hogy a kiegészítő adó teljes összegét a végső anyavállalat szintjén szednék be. E választás esetén a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazó anyavállalat az adott joghatóságre vonatkozó kiegészítő adó összegének megállapításakor köteles jóváírni az elismert belföldi kiegészítő adót.

Az aluladóztatott kifizetések szabálya

Az irányelv előírja, hogy abban az esetben, ha a végső anyavállalat az EU-n kívül olyan joghatóságban található, amely nem alkalmaz elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt, az aluladóztatott kifizetésekre vonatkozó megfelelő szabályozási kerettel rendelkező joghatóságokban található valamennyi csoporttagjára az aluladóztatott kifizetések szabálya vonatkozik. Ebben az esetben a multinacionális vállalatcsoport alacsony adóterhelésű leányvállalataihoz kapcsolódó kiegészítő adó egy része a multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található csoporttagjait terheli, amelyet azoknak a saját tagállamukban kell megfizetniük.

Az irányelv úgy rendelkezik, hogy az aluladóztatott kifizetések szabálya azokra a helyzetekre is alkalmazandó, amikor a végső anyavállalat joghatósága elismert jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmaz, de a végső anyavállalat az ugyanabban a joghatóságban található leányvállalataival együtt alacsony adóterhelésű. Az alacsony adóterhelésű anyavállalatra és belföldi leányvállalataira jutó kiegészítő adót az aluladóztatott kifizetések szabályán keresztül a multinacionális vállalatcsoporthoz tartozó valamennyi megfelelő szervezetre kivetik, köztük azokra is, amelyek valamely tagállamban találhatók. Erre csak akkor kerülhet sor, ha a végső anyavállalat az EU-n kívül található, mivel az EU-ban található végső anyavállalat vagy saját magára és belföldi leányvállalataira alkalmazza a jövedelem-hozzászámítási szabály elveit, vagy elismeri, hogy a kiegészítő adót helyi szinten a belföldi kiegészítő adó keretében állapították meg. Ezért abban az esetben, ha a végső anyavállalat az EU-ban található, a kiegészítő adó rá eső része nem állapítható meg az aluladóztatott kifizetések szabálya alapján.

Az OECD-modellszabályokkal összhangban az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adónak az irányelv alapján történő kiszámítása és felosztása két tényezőn: a munkavállalók létszámán és a tárgyi eszközök könyv szerinti értékén alapul.

III. fejezet – Az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása

A III. fejezet az **„elismert nyereség”**, azaz a tényleges adókulcs kiszámításához figyelembe veendő kiigazított jövedelem meghatározásának szabályait tartalmazza. E nyereség kiszámításához a csoporttagnak az összevont pénzügyi beszámoló elkészítése céljából meghatározott, a pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyereséget vagy veszteségét kell alapul venni. Ezt követően a nyereséget vagy veszteséget ki kell igazítani a 15. cikkben meghatározottak szerint.

Az OECD-modellszabályokkal összhangban az irányelv a **nemzetközi hajózásból származó jövedelmet** és **részben a nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó jövedelmet** kizárja a GloBE-modellszabályok alkalmazási köréből. A kizárás azt az elvet követi, hogy a nemzeti adórendszerekben a hajózásból származó jövedelmet gyakran az általános társaságiadó-rendszer szabályaitól eltérő szabályok alapján adóztatják.

Ez a fejezet az állandó telephelynek vagy átveresztő szervezetnek minősülő csoporttagokra vonatkozó szabályokat is tartalmaz. Ezekben az esetekben különös szabályokra van szükség az e szervezeteknek tulajdonítható nyereség kétszeres elszámolásának vagy figyelmen kívül hagyásának elkerülése érdekében. A különös szabályok az adókikerülési lehetőségeket is korlátozni fogják.

IV. fejezet – A kiigazított fedezett adók kiszámítása

A IV. fejezet meghatározza a fedezett adókat, és felvázolja a pénzügyi évre vonatkozó **„kiigazított fedezett adók”** kiszámításának szabályait. A fedezett adók felosztásának elsődleges elve az, hogy azokat ahhoz a joghatósághoz rendelik hozzá, ahol az ilyen adók hatálya alá tartozó mögöttes nyereség keletkezett.

Ezen elv érvényesítése érdekében az irányelv különös szabályokat állapít meg az állandó telephelyek határokon átnyúló adózása vagy jövedelemáramlásai, valamint az adózási szempontból átlátható szervezetek, az ellenőrzött külföldi társaságok, a hibrid gazdálkodó szervezetek és az osztalékadók tekintetében.

V. fejezet – A tényleges adókulcs és a kiegészítő adó kiszámítása

Az V. fejezet az adott joghatóságban működő multinacionális vállalatcsoport adott pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsának kiszámítására vonatkozó szabályokat tartalmazza. A tényleges kulcs kiszámításához a csoport korrigált fedezett adóját el kell osztani a csoport által a pénzügyi évben egy adott joghatóságban elért korrigált nyereséggel.

A globális megállapodással összhangban az irányelv a GloBE-modellszabályok alkalmazásában 15 %-ban határozza meg a **tényleges minimum-adómértéket**.

Az V. fejezet a kiegészítő adó kiszámításával és felosztásával is foglalkozik. Ennek első lépése egy adott joghatóságre vonatkozó kiegészítő adó százalékos mértékének kiszámítása a 15 %-os tényleges minimum-adómérték és az adott joghatóság tényleges adókulcsának különbségeként. A kiegészítő adó százalékos mértékét ezután meg kell szorozni a joghatóságban a tárgyévben elért, a GloBE szempontjából figyelembe vett nyereségével.

Ezt az összeget az esetleges **gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel** összegével csökkentve adódik a joghatóság szerinti kiegészítő adó. A GloBE-modellszabályokkal összhangban az irányelv gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételt ír elő, amely a bérköltségeken és a tárgyi eszközökön alapul. A multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltató tagja egy adott joghatóság tekintetében saját választása szerint mellőzheti a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel alkalmazását.

Végül az adott joghatóságban található egyes csoporttagok után fizetendő kiegészítő adó kiszámítása a joghatóság szerinti kiegészítő adónak az adott joghatóságban található egyes csoporttagok GloBE szempontjából figyelembe vett nyeresége alapján történő megosztásával történik.

Az irányelv úgy rendelkezik, hogy amennyiben egy korábbi pénzügyi évre vonatkozó fedezett adók, illetve elismert nyereség vagy veszteség kiigazítása következtében kiegészítő adót kell beszedni, e kiegészítő adót **a vizsgált pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adó** növekményeként kell kezelni.

Alacsony kockázatú helyzetekben a szabályozásból eredő terhek csökkentése érdekében a minimális nyereségösszegre kivétel: a ***de minimis* nyereség-kivétel** vonatkozik. Ez akkor alkalmazandó, ha a multinacionális vállalatcsoporthoz tartozó, egy adott joghatóságban található csoporttagok árbevétele 10 millió EUR alatt, nyeresége pedig 1 millió EUR alatt van. Ilyenkor – a *de minimis* nyereség-kivétel választása esetén – a GloBE szempontjából az adott joghatóságban található csoporttagokat terhelő kiegészítő adót nullának kell tekinteni.

VI. fejezet – A fúziókra és felvásárlásokra vonatkozó különös szabályok

Ez a fejezet a fúziókra, a felvásárlásokra, a közös vállalkozásokra és a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportokra vonatkozó különös szabályokat tartalmaz. Előírja, hogy fúzió vagy szétválás esetén a csoporttagokra összevont árbevételi küszöbértéket kell alkalmazni. Amennyiben a szabály hatálya alá tartozó multinacionális vállalatcsoport csoporttagot vásárol fel vagy értékesít, a csoporttagot az adott évben mindkét csoport részének kell tekinteni, a GloBE-modellszabályok alkalmazásakor használt attribútumok (fedezett adók, figyelembe vehető bérköltségek, figyelembe vehető tárgyi eszközök, a GloBE szerinti halasztott adókövetelések) értékében végzett kiigazításokkal. A fejezet rendelkezik a nyereség vagy veszteség megjelenítésére, valamint az eszközök és kötelezettségek átruházásakor, többek között átszervezés esetén alkalmazandó könyv szerinti értékre vonatkozó szabályokról. Külön rendelkezés vonatkozik a közös vállalkozások figyelembevételére, amelyekre egyébként a multinacionális vállalatcsoport fogalmának GloBE-szempontú meghatározása nem terjedne ki. Végül a fejezet a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportokra vonatkozóan külön szabályt állapít meg, amely szerint a csoporthoz tartozó vállalkozásokat egyetlen multinacionális vállalatcsoport részének kell tekinteni.

VII. fejezet – Adósemlegességi és nyereségfelosztási rendszerek

A VII. fejezet az adósemlegességi rendszerekre és az osztalékadó-rendszerekre vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A nem kívánt hatások – például a multinacionális vállalatcsoportnál az aluladóztatott kifizetések szabálya miatt keletkező aránytalan mértékű kiegészítőadó-kötelezettség – elkerülése érdekében az irányelv különös szabályokat ír elő a végső anyavállalat nyereségének kiszámítására, amennyiben az anyavállalat áteresztő szervezet, vagy osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszer hatálya alá tartozik.

A **befektetési szervezetek** tekintetében részletes szabályok vonatkoznak a tényleges adókulcs meghatározására, a kiegészítő adóra, az adózási szempontból átlátható jogalanyként való kezelésükkel kapcsolatos választásra, valamint az adóköteles nyereségfelosztási módszer alkalmazására.

Az **osztalékadó-rendszereket**[5] illetően az irányelv előírja, hogy az adatszolgáltató szervezet a megfelelő osztalékadó-rendszer hatálya alá tartozó csoporttagokra vonatkozó éves választásakor az érintett csoporttagokra jutó kiigazított fedezett adó számításában vegyen figyelembe vélelmezett osztalékadót. Ennek kapcsán minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyet a választás érint, a vélelmezett osztalékadó újramegállapítására

[5] Egyszerűen fogalmazva, a felosztott nyereséget adóztató társaságiadó-rendszerekben a nyereség adóztatását mindaddig elhalasztják, amíg a nyereség osztalék formájában vagy más módon felosztásra nem kerül.

szolgáló számlát kell fenntartani. Ha négyéves időszakon belül a vélelmezett osztalék után nem kerül sor a minimum-adómérték szerinti adófizetésre, és a csoporttagnál nem keletkezett figyelembe vehető veszteség, akkor a kiegészítő adót az újramegállapítási számla adott évre vonatkozóan fennálló egyenlege alapján kell megfizetni.

VIII. fejezet – Adminisztratív rendelkezések

A VIII. fejezet adminisztratív, többek között az adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

Az irányelv a multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található tagját **kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatás** benyújtására kötelezi, kivéve, ha az adatszolgáltatás a multinacionális vállalatcsoport egy másik olyan joghatóságban nyújtja be, amellyel a tagállam információcserére vonatkozó megállapodást kötött.

Az előírt adatszolgáltatást a csoporttag, vagy annak nevében a tagállamban található más kijelölt helyi szervezet nyújthatja be.

Ha a csoporttag mentesül az adatszolgáltatás benyújtása alól, ennek ellenére értesítenie kell adóhatóságát a multinacionális vállalatcsoport nevében az adatszolgáltatást benyújtó másik csoporttag kilétéről és helyéről.

Az adatszolgáltatást azon pénzügyi év végét követő 15 hónapon belül kell benyújtani, amelyre vonatkozik.

Az irányelv ezenkívül szankciókat állapít meg arra az esetre, ha a multinacionális vállalatcsoport nem teljesíti az irányelvben meghatározott kötelezettségeket.

IX. fejezet – Átmeneti rendelkezések

A IX. fejezet átmeneti rendelkezéseket tartalmaz. E rendelkezések (a szabályozásból eredő terhek csökkentése érdekében) felvázolják, hogyan a GloBE-modellszabályok egyes vonatkozásait milyen módon kell meghatározni akkor, amikor egy csoport első alkalommal válik az alkalmazásukra kötelezetté. A fejezet emellett foglalkozik a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételre vonatkozó átmeneti szabályokkal, a tevékenységük kezdeti szakaszában lévő nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok, illetve multinacionális vállalatcsoportok esetében a belföldön elért nyereségnek a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabálya szerint megállapított mértékből való kivételével, valamint az adatszolgáltatási kötelezettségekre és a portfóliórészesedésekre vonatkozó átmeneti könnyítéssel.

X. fejezet – A jövedelem-hozzászámítási szabály egyedi alkalmazása nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében

Ez a fejezet kiterjeszti a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazását a valamely tagállamban található, kizárólag belföldi tevékenységet folytató csoportokra, amennyiben azok árbevétele eléri a 750 millió EUR küszöbértéket. Az uniós szabályok e sajátos elemének célja, hogy elkerülhető legyen a hátrányos megkülönböztetés kockázata a határokon átnyúló tevékenységet folytató csoporthoz tartozó, valamely tagállamban található szervezet és az ugyanott kizárólag belföldi tevékenységet folytató csoport között. Az ilyen nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok kiszámítják a tényleges adókulcsukat, és adott esetben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerint megállapított kiegészítő adó fizetésére kötelesek.

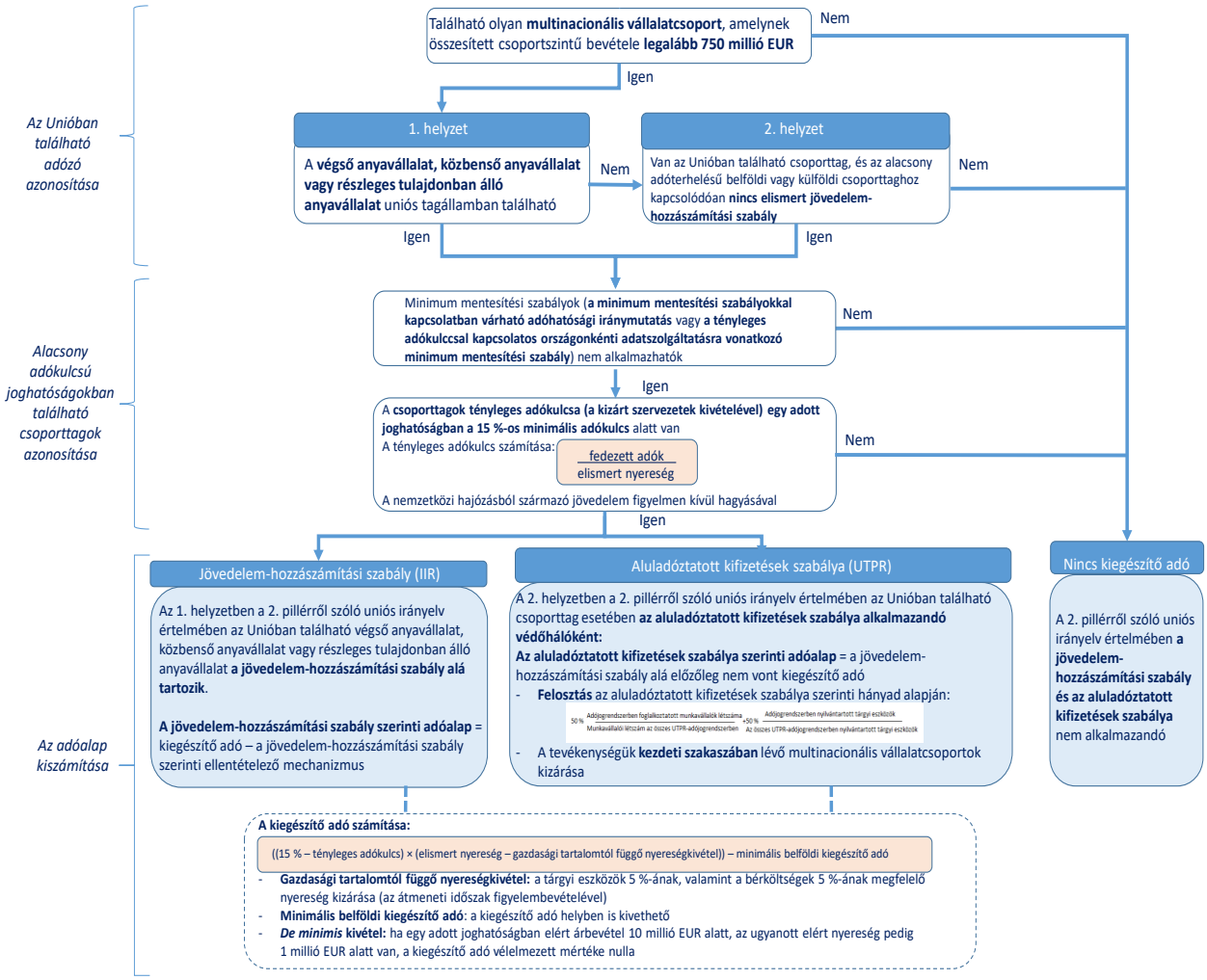
A nemzetközi tevékenységük kezdeti szakaszában lévő multinacionális vállalatcsoportokkal szembeni egyenlő bánásmód fenntartása érdekében a fejezet 5 éves átmeneti időszakot biztosít a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok számára, amelynek során azok alacsony adóterhelésű belföldi tevékenységeire a szabályok nem vonatkoznak.

XI. fejezet – Záró rendelkezések

Az Inclusive Framework tagjainak 2022 végéig végre kell hajtaniuk azokat a modellszabályokat, amelyek integrálják *az Unióban működő multinacionális vállalatcsoportok globális minimum-adómértékéről* szóló megállapodást. Ezt követően kellő időben az OECD Inclusive Framework elvégzi az IF-tagok nemzeti átültetési szabályainak szakértői értékelését annak megállapítása céljából, hogy a nemzeti szabályok „elismertnek” tekinthetők-e, azaz megfelelnek-e a modellszabályok szövegének és szellemének.

Ezen túlmenően az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az OECD Inclusive Framework külön folyamat keretében meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az USA GILTI-rendszere és a GloBE-szabályok egymás mellett létezhetnek. Ez az Egyesült Államok arra vonatkozóan várható kéréséhez igazodik, hogy a jelenleg felülvizsgálat alatt álló jogi keretük minősüljön egyenértékűnek a globális megállapodás tartalmával, és különösen annak elsődleges szabályával, a jövedelem-hozzászámítási szabállyal. Az irányelv meghatározza azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén a Bizottság értékelheti a harmadik országbeli rendszerek egyenértékűségét, és a vonatkozó feltételeket teljesítő joghatóságokat felveheti az irányelv mellékletét képező jegyzékbe. Az irányelv értelmében a Bizottság feladata lesz az is, hogy amikor egy harmadik országbeli joghatóság módosítja a jogi keretét, az ezt követő értékelés eredményeként módosítsa a mellékletben foglalt jegyzéket. A melléklet módosítását a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vonatkozó szabályokkal összhangban kell elvégezni.

A fejezet rendelkezik továbbá az irányelvben előírt szabályok alkalmazásának megkezdéséről is, amelynek időpontját 2023. január 1-jében határozza meg, kivéve az aluladóztatott kifizetések szabályát, amelynek alkalmazását 2024. január 1-jére halasztja.

1. ábra: A szabályok Unión belüli működésének folyamatábrája

2021/0433 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a multinacionális csoportokra az Unióban alkalmazandó globális minimum-adómértékről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[6],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[7],

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az elmúlt években az Unió mérföldkőnek számító intézkedéseket fogadott el a belső piacon az agresszív adótervezés elleni küzdelem megerősítése érdekében. Az adókikerülés elleni irányelvek szabályokat állapítottak meg a belső piacon történő adóalap-erózió ellen és a belső piacról kifelé irányuló nyereségátcsoportosítás ellen. Ezek a szabályok a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás (BEPS) elleni kezdeményezés keretében tett ajánlásokat emelték be az uniós jogba annak érdekében, hogy a multinacionális vállalatok nyereségének adóztatására ott kerüljön sor, ahol a nyereséget termelő gazdasági tevékenységeket végzik, és ahol értéket hoznak létre.

(2) Az arra irányuló folyamatos erőfeszítése keretében, hogy véget vessen azoknak az adózási gyakorlatoknak, amelyek lehetővé teszik a multinacionális vállalatok számára, hogy olyan joghatóságokba csoportosítsák át a nyereségüket, ahol azt egyáltalán nem vagy csak nagyon alacsony mértékű adó terheli, az OECD nemzetközi adószabályokat dolgozott ki, amelyek biztosítják, hogy a multinacionális vállalatok a működésük helyétől függetlenül méltányos arányú adót fizessenek. A nagyszabású reform célja, hogy egy globális minimum-adómérték megállapításával korlátok közé szorítsa a társaságiadó-kulcsok terén zajló versenyt. Azáltal, hogy megszünteti a nyereségnek az azt nem vagy nagyon alacsony kulccsal adóztató joghatóságokba való átcsoportosításából származó előnyök jelentős részét, a globális minimumadóra irányuló reform világszerte egyenlő versenyfeltételeket teremt a vállalkozások számára, továbbá lehetővé teszi, hogy a joghatóságok eredményesebben védhessék az adóalapjukat.

---

6 HL C , , . o.

7 HL C , , . o.

(3) E politikai célkitűzés a globális adóalap-erózió elleni modellszabályok (GloBE-modellszabályok) formájában öltött testet, amelyeket az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív kerete (Inclusive Framework) 2021. december 14-én hagyott jóvá, és amelyek alkalmazására a tagállamok kötelezettséget vállaltak. A Tanács a 2021. december 7-i következtetéseiben[8] megerősítette, hogy határozottan támogatja a globális minimumadóra irányuló reformot, és elkötelezte magát a megállapodás uniós jogszabályok révén történő gyors végrehajtása mellett. Ebben az összefüggésben alapvető fontosságú, hogy a tagállamok ténylegesen teljesítsék a globális minimum-adómérték szerinti adóztatás elérésére vonatkozó kötelezettségvállalásukat.

(4) A szorosan integrált gazdaságokból álló Unióban alapvető fontosságú, hogy a globális minimumadóra irányuló reformot kellően koherens és összehangolt módon hajtsák végre. Figyelembe véve az új nemzetközi adószabályok nagyságrendjét, részletességét és technikai jellemzőit, csak egy közös uniós keret akadályozhatja meg azt, hogy azok végrehajtása során a belső piac széttagolttá váljon. Ezenkívül a Szerződés által biztosított alapvető szabadságokkal összeegyeztethető módon kialakított közös keret jogbiztonságot nyújtana az adózók számára a szabályok végrehajtása során.

(5) A globális minimum-adómérték uniós szintű, hatékony és koherens keretének létrehozása érdekében szabályokat szükséges megállapítani. A keretrendszer két, egymáshoz kapcsolódó szabályból álló rendszert (együttesen: a GloBE-szabályok) hoz létre, amelyek alapján úgynevezett kiegészítő adót kell beszedni minden olyan esetben, amikor egy adott joghatóságban valamely multinacionális vállalat tényleges adókulcsa 15 % alatt van. Ebben az esetben a joghatóság alacsony adómértéket alkalmazónak minősül. A két szabály a jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR) és az aluladóztatott kifizetések szabálya (UTPR). E rendszer értelmében a multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található anyavállalata köteles alkalmazni a jövedelem-hozzászámítási szabályt a csoport bármely alacsony adóterhelésű tagja után a kiegészítő adóból rá eső részre, függetlenül attól, hogy a csoporttag az Unión belül vagy azon kívül található. Az aluladóztatott kifizetések szabálya a jövedelem-hozzászámítási szabály védőhálójának szerepét hivatott betölteni a kiegészítő adó maradványösszegének újrafelosztása révén azokban az esetekben, amikor az anyavállalatok a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazásával nem tudják beszedni az alacsony adóterhelésű gazdálkodó csoporttagok utáni kiegészítő adó teljes összegét.

(6) A tagállamok által elfogadott GloBE-modellszabályokat úgy kell végrehajtani, hogy az a lehető legszorosabban igazodjon a globális megállapodáshoz. Ez az irányelv szorosan követi a GloBE-modellszabályok tartalmát és szerkezetét. Az elsődleges uniós joggal, pontosabban a letelepedés szabadságával való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében ezen irányelv szabályait alkalmazni kell a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező szervezetekre, valamint az adott tagállamban található anyavállalat ott illetőséggel nem rendelkező szervezeteire. Az irányelvet alkalmazni kell továbbá a nagyon nagy árbevételű, kizárólag belföldi tevékenységet folytató vállalatcsoportokra is. Ennélfogva a jogi keret kialakítása révén elkerülhető lenne a határokon átnyúló és a belföldi helyzetek közötti hátrányos megkülönböztetés kockázata. Minden olyan szervezet – beleértve a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazó anyavállalatot is –, amely alacsony adómértéket alkalmazó tagállamban található, a kiegészítő adó hatálya alá tartozna. Hasonlóképpen kiegészítő adó terhelné

[8] 14767/21. sz. tanácsi következtetések, 2021. december 7.

ugyanazon anyavállalatnak más alacsony adómértéket alkalmazó tagállamban található csoporttagjait is.

(7) Biztosítani kell az adókikerülési gyakorlatok visszaszorítását, ugyanakkor el kell kerülni a belső piacon működő kisebb multinacionális vállalatokra gyakorolt kedvezőtlen hatásokat is. E célból ez az irányelv csak azokra az Unióban található szervezetekre alkalmazandó, amelyek az éves összevont árbevétel 750 000 000 EUR összegű küszöbértékét elérő multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok tagjai. Ez a küszöbérték összhangban lenne a meglévő nemzetközi adószabályok, például az országonkénti adatszolgáltatási szabályok szerinti küszöbértékkel[9]. Az irányelv a hatálya alá tartozó szervezeteket csoporttagként említi. Egyes szervezeteket sajátos céljuk és jogállásuk alapján ki kell zárni a rendelet hatálya alól. Az ilyen szervezetek nem nyereségorientáltak, közérdekű tevékenységeket végeznek, ennélfogva valószínűleg nem adókötelesek a helyük szerinti tagállamban. E sajátos érdekek védelme érdekében helyénvaló kizárni ezen irányelv hatálya alól a kormányzati szerveket, a nemzetközi szervezeteket, a nonprofit szervezeteket és a nyugdíjalapokat. Szintén helyénvaló kizárni a rendelet hatálya alól a befektetési alapokat és az ingatlanbefektetési vállalkozásokat, amennyiben azok a tulajdonosi lánc legfelső szintjén helyezkednek el, mivel az úgynevezett áteresztő szervezetek esetében az elért nyereség adóztatása a tulajdonosok szintjén történik.

(8) A rendszer középpontjában a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata áll, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport összes többi tagjában. Mivel a végső anyavállalatnak általában a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamennyi tagjának pénzügyi beszámolói alapján kell összevont pénzügyi beszámolót készítenie (vagy ha ez nincs is így, arra valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint köteles lenne), kritikus információkkal rendelkezik ahhoz, és a helyzeténél fogva a leginkább képes biztosítani azt, hogy a csoport az egyes joghatóságokban a megállapodás szerinti minimum-adómértéknek megfelelően adózzon. Ha a végső anyavállalat az Unióban található, az irányelv alapján ennélfogva elsődleges kötelezettségnek kell terhelnie arra, hogy a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részarány mértékéig alkalmazza a jövedelem-hozzászámítási szabályt a multinacionális vállalatcsoport valamennyi alacsony adóterhelésű tagja tekintetében, függetlenül attól, hogy a csoporttag az Unión belül vagy azon kívül található. A nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport legfelső szintjén elhelyezkedő végső anyavállalat az alacsony adóterhelésű csoporttagjai utáni kiegészítő adó teljes összegére alkalmazná a jövedelem-hozzászámítási szabályt.

(9) Bizonyos körülmények között ezt a kötelezettséget a multinacionális vállalatcsoport Unióban található más tagjaira kellene továbbhárítani. Először is ha a végső anyavállalat olyan harmadik országbeli joghatóságban található, amely nem hajtotta végre a GloBE-modellszabályokat vagy azokkal egyenértékű szabályokat, és ennélfogva nem rendelkezik elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal, a tulajdonosi láncban a végső anyavállalat alatt elhelyezkedő és az Unióban található közbenső anyavállalatokat az irányelvben kötelezni kell arra, hogy a kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető részarány mértékéig alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási

[9] A Tanács (EU) 2016/881 irányelve (2016. május 25.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2016.6.3., 8. o.) [DAC 4].

szabályt, kivéve, ha a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett közbenső anyavállalat ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik egy másik közbenső anyavállalatban, amely esetben a jövedelem-hozzászámítási szabályt az utóbbinak kell alkalmaznia.

(10) Másodszor: függetlenül attól, hogy a végső anyavállalat elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal rendelkező joghatóságban található-e, azokat az Unióban található, részleges tulajdonban álló anyavállalatokat, amelyek több mint 20 %-ban a multinacionális vállalatcsoporton kívüli érdekeltek tulajdonában vannak, ezen irányelv értelmében kötelezni kell arra, hogy a kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető részarány mértékéig alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt. A részleges tulajdonban álló anyavállalat azonban nem alkalmazhatja a jövedelem-hozzászámítási szabályt, ha kizárólagos tulajdonosa egy másik részleges tulajdonban álló anyavállalat, amely a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett. Harmadszor: ha a végső anyavállalat elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal nem rendelkező joghatóságban található, a multinacionális vállalatcsoport tagjainak a munkavállalók létszámán és a tárgyi eszközökön alapuló felosztási képlettel arányosan az aluladóztatott kifizetések szabályát kell alkalmazniuk a kiegészítő adó azon maradványösszegére, amelyre előzőleg nem alkalmazták a jövedelem-hozzászámítási szabályt. Negyedszer: ha a végső anyavállalat olyan harmadik országbeli joghatóságban található, amely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal rendelkezik, a multinacionális vállalatcsoport tagjainak az aluladóztatott kifizetések szabályát kell alkalmazniuk az adott harmadik országbeli joghatóságban található csoporttagokra azokban az esetekben, amikor az adott harmadik országbeli joghatóság az ott található valamennyi csoporttag (a végső anyavállalatot is beleértve) tényleges adókulcsa alapján alacsony adómértéket alkalmazónak minősül.

(11) A globális minimumadóra irányuló reformnak a joghatóságok közötti tisztességes adóversenyre vonatkozó szakpolitikai célkitűzéseivel összhangban a tényleges adókulcs kiszámítását joghatósági szinten kell elvégezni. A tényleges adókulcs kiszámításához az irányelvnek közös részletszabályokat kell megállapítania az adóalap (az irányelvben: elismert nyereség vagy veszteség) kiszámítására, valamint a megfizetett (az irányelvben: fedezett) adókra vonatkozóan. A kiindulási pontot a konszolidációs célokból figyelembe vett pénzügyi beszámolók jelentik, amelyeket azután a joghatóságok közötti torzulások elkerülése érdekében egy sor kiigazításnak vetnek alá, beleértve az ütemezési eltérések kezelését is. Ezen túlmenően egyes szervezetek elismert nyeresége vagy vesztesége, valamint fedezett adói a multinacionális vállalatcsoporton belül más, releváns tagokhoz rendelhetők annak érdekében, hogy biztosított legyen az olyan nyereség vagy veszteség adóügyi megítélésének semlegessége, amely – akár a csoporttagok jellege (áteresztő szervezet, hibrid szervezet vagy állandó telephely) miatt, akár a nyereség konkrét adóügyi megítélése (osztalékfizetési vagy ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer) miatt – több joghatóságban is fedezett adók hatálya alá tartozik.

(12) A multinacionális vállalatcsoport minden olyan joghatóságra tekintettel számított tényleges adókulcsát, ahol tevékenységet folytat, illetve a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsát össze kell hasonlítani a megállapodás szerinti 15 %-os minimum-adómértékkel annak megállapítása céljából, hogy a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport kiegészítő adó fizetésére és ennélfogva a jövedelem-hozzászámítási szabálynak vagy az aluladóztatott kifizetések szabályának az alkalmazására kötelezett-e. Az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív kerete által elfogadott 15 %-os minimum-adómérték a világszerte

alkalmazott társaságiadó-kulcsok egyensúlyát tükrözi. Azokban az esetekben, amikor egy multinacionális vállalatcsoport tényleges adókulcsa egy adott joghatóságban a minimum-adómérték alá esik, a kiegészítő adót a globális megállapodás szerinti 15 %-os tényleges minimum-adómértéknek való megfelelés érdekében a multinacionális vállalatcsoport azon tagjaihoz kell rendelni, amelyeket a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabálya értelmében adófizetési kötelezettség terhel. Azokban az esetekben, amikor egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsa a minimum-adómérték alá esik, a csoport legfelső szintjén elhelyezkedő végső anyavállalatnak az alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében alkalmaznia kell a jövedelem-hozzászámítási szabályt annak érdekében, hogy a csoportnak a 15 %-os tényleges minimum-adómérték szerinti adókötelezettsége keletkezzen.

(13) Annak érdekében, hogy részesülhessenek a területükön található, alacsony adóterhelésű csoporttagok után beszedett kiegészítőadó-bevételekből, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a belföldi kiegészítő adó rendszerének alkalmazását válasszák. A multinacionális vállalatcsoport azon tagjainak, amelyek olyan tagállamban találhatók, amely saját belföldi adórendszerén belül a jövedelem-hozzászámítási szabállyal és az aluladóztatott kifizetések szabályával egyenértékű szabályok végrehajtását választotta, a kiegészítő adót e tagállam részére kell megfizetniük. Amellett, hogy bizonyos fokú rugalmasságot enged a tagállamok számára a belföldi kiegészítő adó rendszerének technikai végrehajtása terén, a rendszernek biztosítania kell az elismert nyereség vagy veszteség tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatását az ebben az irányelvben szereplő jövedelem-hozzászámítási szabállyal és aluladóztatott kifizetések szabályával azonos vagy azzal egyenértékű módon.

(14) Az arányos megközelítés biztosítása érdekében ennek során figyelembe kell venni egyes konkrét helyzeteket, amelyekben az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos kockázatok mérsékeltek. Ezért az irányelvnek tartalmaznia kell az adott joghatóságon belül a munkavállalókkal kapcsolatos költségeken és a tárgyi eszközök értékén alapuló gazdasági tartalomtól függő kivételt. Ez bizonyos mértékig lehetővé tenné az olyan helyzetek kezelését, amikor egy multinacionális vállalatcsoport vagy egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport olyan gazdasági tevékenységeket folytat, amelyek tényleges jelenlétet igényelnek egy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban, mivel ilyen esetben valószínűtlen, hogy az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos gyakorlatok jelentős méreteket öltenének. A nemzetközi tevékenységük kezdeti szakaszában lévő multinacionális vállalatcsoportok sajátos esetét is figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szabályok ne tartsák vissza a határokon átnyúló tevékenységek fejlesztésétől a működésük elsődleges helye szerinti joghatóságban alacsony adóterhelésű multinacionális vállalatcsoportokat. Ezért az ilyen csoportok alacsony adóterhelésű belföldi tevékenységeit ötéves átmeneti időszakra ki kell zárni a szabályok hatálya alól, feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoportnak legfeljebb hat másik joghatóságban van tagja. A nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az ilyen csoportok tevékenységeiből származó nyereséget ötéves átmeneti időszakra szintén ki kell zárni.

(15) Rendkívül változékony jellege és hosszú gazdasági ciklusa miatt a hajózási ágazatra hagyományosan alternatív vagy kiegészítő adózási rendszerek vonatkoznak a tagállamokban. Annak érdekében, hogy e szakpolitikai megfontolások továbbra is érvényesülhessenek, és a tagállamok a nemzetközi gyakorlattal és az állami

támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban továbbra is egyedi adóügyi megítélést alkalmazhassanak a hajózási ágazat tekintetében, a hajózásból származó jövedelmet ki kell zárni a rendszerből.

(16) Annak érdekében, hogy egyensúly alakuljon ki egyfelől a globális minimumadóra irányuló reform célkitűzései, másfelől az adóhatóságokra és az adózókra háruló adminisztratív terhek között, ennek az irányelvnek *de minimis* kivételt kell előírnia azon multinacionális vállalatcsoportok és nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében, amelyek egy adott joghatóságban 10 000 000 EUR alatti átlagos árbevételt, valamint 1 000 000 EUR alatti átlagos elismert nyereséget vagy veszteséget érnek el. Nem helyénvaló, hogy az ilyen multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok kiegészítő adót fizessenek, még akkor sem, ha tényleges adókulcsuk az adott joghatóságban nem éri el a minimum-adómértéket.

(17) Az irányelv hatálya alá első alkalommal tartozó multinacionális vállalatcsoportok és nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében az irányelv szabályainak alkalmazása adózási attribútumok meglétéből – többek között korábbi pénzügyi évek veszteségeiből –, vagy ütemezésbeli eltérésekből eredő torzulásokhoz vezethet, amelyeknek a kiküszöböléséhez átmeneti rendelkezésekre lehet szükség. Az új adórendszerre való zökkenőmentes áttérés érdekében tízéves időszakon keresztül fokozatosan kell csökkenteni a bérköltségekre és a tárgyi eszközökre tekintettel alkalmazott kivétel mértékét.

(18) A rendszer hatékony alkalmazásához elengedhetetlen az eljárások csoportszintű összehangolása. Olyan rendszert kell működtetni, amely biztosítja az akadálytalan információáramlást a multinacionális vállalatcsoporton belül, valamint a csoporttagok helye szerinti adóhatóságok felé. Az adatszolgáltatás benyújtásáért elsődlegesen magának a csoporttagnak kell felelnie. A csoporttagot azonban mentesíteni kell e felelősség alól abban az esetben, ha a multinacionális vállalatcsoport az adatszolgáltatás benyújtásával és csoporton belüli továbbításával más csoporttagot bíz meg. Ez lehet helyi szervezet vagy olyan másik joghatóságban található szervezet, amelynek illetékes hatósága megállapodást kötött a mentesített csoporttag tagállama szerinti illetékes hatósággal. A hatálybalépést követő első tizenkét hónapban a Bizottságnak felül kell vizsgálnia ezt az irányelvet azzal a megállapodással összhangban, amely a GloBE végrehajtási kerete szerinti adatszolgáltatási követelményekre vonatkozóan jött létre az Inclusive Framework keretében. Figyelembe véve az e rendszer miatt a megfelelés terén szükséges kiigazításokat, az ezen irányelv hatálya alá első alkalommal tartozó csoportok számára 18 hónapos időszakot kell biztosítani a tájékoztatási követelményeknek való megfelelésre.

(19) Az adózási átláthatóság előnyeit figyelembe véve biztató, hogy valamennyi részt vevő joghatóság adóhatóságához jelentős mennyiségű információ érkezik be. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó multinacionális vállalatcsoportokat kötelezni kell arra, hogy átfogó és részletes tájékoztatást nyújtsanak nyereségükről és tényleges adókulcsukról minden olyan joghatóságban, ahol csoporttaggal rendelkeznek. Az átfogó adatszolgáltatástól az átláthatóság javulása várható.

(20) A globális minimumadóra irányuló reform eredményessége és méltányossága nagymértékben függ az egész világra kiterjedő végrehajtástól. Ezért elengedhetetlen, hogy az Unió valamennyi fő kereskedelmi partnere vagy elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt, vagy azzal egyenértékű, a minimum-adómértékre vonatkozó szabályokat alkalmazzon. Ezzel összefüggésben, valamint a globális minimum-adómértékre vonatkozó szabályok jogbiztonságának és hatékonyságának támogatása

érdekében fontos pontosabban meghatározni azokat a feltételeket, amelyek mellett a globális megállapodás szabályait át nem ültető harmadik országbeli joghatóságban végrehajtott szabályok egyenértékűnek tekinthetők valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal. E célból ennek az irányelvnek rendelkeznie kell arról, hogy a Bizottság bizonyos paraméterek alapján értékelje az egyenértékűségi kritériumok teljesítését, továbbá jegyzéket állítson össze az egyenértékűségi kritériumokat teljesítő harmadik országbeli joghatóságokról. Amikor egy harmadik országbeli joghatóság módosítja a belföldi jogában végrehajtott jogi keretét, az ezt követő értékelés alapján a jegyzéket felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján módosítani kell.

(21) Ezen irányelv bizonyos nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Ennek célja, hogy a Bizottság az értékelését követően módosíthassa azt a mellékletet, amely felsorolja azokat a joghatóságokat, amelyek valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal egyenértékűnek tekinthető belföldi jogi kerettel rendelkeznek.

(22) Az aluladóztatott kifizetések szabályának alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket 2024. január 1-jétől kell alkalmazni annak érdekében, hogy a harmadik országbeli joghatóságok a GloBE-modellszabályok végrehajtásának első szakaszában alkalmazhassák a jövedelem-hozzászámítási szabályt.

(23) Ezen irányelv célját, az Unióban a globális minimum-adómérték szerinti adóztatást biztosító közös keretnek a GloBE-modellszabályokban foglalt közös megközelítés alapján történő létrehozását az egyes tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani. A tagállamok független fellépése emellett a belső piac széttagolódásának kockázatával járna. Mivel döntő fontosságú az olyan megoldások bevezetése, amelyek a belső piac egésze számára működőképesek, ez a célkitűzés a globális minimumadóra irányuló reform léptéke miatt uniós szinten jobban megvalósítható. Az Unió ezért intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően.

(24) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet[10] 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal. A személyes adatok védelméhez való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke, valamint az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet[11] értelmében alkalmazandó a személyes adatoknak az ezen irányelv keretében történő kezelésére,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

[11] Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

Ez az irányelv közös intézkedéseket állapít meg a multinacionális vállalatcsoportok tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatására vonatkozóan a következők formájában:

a) jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR), amelynek megfelelően a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és beszedi a csoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót; valamint

b) az aluladóztatott kifizetések szabálya (UTPR), amelynek megfelelően a multinacionális vállalatcsoport valamely tagja beszedi a csoport végső anyavállalata által kiszámított kiegészítő adó azon felosztható részét, amelyet az alacsony adóterhelésű csoporttagok tekintetében nem állapítottak meg a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján.

2. cikk
Alkalmazási kör

(1) Ez az irányelv az Unióban található azon csoporttagokra alkalmazandó, amelyek olyan multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjai, amelynek az összevont pénzügyi beszámolója szerinti éves árbevétele a legutóbbi négy egymást követő pénzügyi év közül legalább kettőben eléri vagy meghaladja a 750 000 000 EUR-t.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett négy pénzügyi év közül egy vagy több 12 hónapnál hosszabb vagy rövidebb, a szóban forgó bekezdés szerinti éves árbevételt minden egyes pénzügyi év tekintetében arányosan ki kell igazítani.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi szervezetekre (a továbbiakban: kizárt szervezetek), kivéve, ha azokat az adatszolgáltató csoporttag a saját választása szerint a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban nem tekinti kizártnak:

a) államigazgatási szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet, nyugdíjalap, végső anyavállalatnak minősülő befektetési szervezet és végső anyavállalatnak minősülő ingatlanbefektetési vállalkozás; vagy

b) a nyugdíjszolgáltató kivételével olyan szervezet, amely – akár közvetlenül, akár egy vagy több, az a) pontban említett szervezeten keresztül – legalább 95 %-ban egy vagy több ilyen szervezet tulajdonában van, és amely:

i. kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból működik, hogy az a) pontban említett szervezet vagy szervezetek javára eszközöket tartson vagy pénzeszközöket fektessen be; vagy

ii. kizárólag az a) pontban említett szervezet vagy szervezetek által végzett tevékenységeket kiegészítő tevékenységeket végez; vagy

c) olyan szervezet, amely – akár közvetlenül, akár egy vagy több, az a) pontban említett szervezeten keresztül – legalább 85 %-ban egy vagy több ilyen szervezet tulajdonában van, feltéve, hogy lényegében teljes nyeresége olyan

osztalékokból vagy olyan tőkenyereségekből vagy -veszteségekből származik, amelyek a 15. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint nem vehetők figyelembe az elismert nyereség kiszámításakor.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szervezet”: olyan jogi személy vagy jogi konstrukció, amely önálló pénzügyi beszámolót készít;

2. „csoporttag”: olyan szervezet vagy állandó telephely, amely egy multinacionális vállalatcsoport vagy egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport része;

3. „csoport”:

   a) olyan szervezetek együttese, amelyek tulajdonjog vagy ellenőrzés révén az összevont pénzügyi beszámoló végső anyavállalat általi elkészítése céljából elfogadható számviteli keretben meghatározott kapcsolatban állnak egymással, beleértve azokat szervezeteket is, amelyeket a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában nem vesznek figyelembe kis méretük miatt, lényegességi okokból vagy amiatt, hogy értékesítési céllal tartják őket; valamint

   b) olyan szervezet, amely egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, feltéve, hogy nem része egy másik, az a) pontban meghatározott csoportnak;

4. „multinacionális vállalatcsoport”: olyan csoport, amely legalább egy olyan szervezetet vagy állandó telephelyet foglal magában, amely nem a végső anyavállalat joghatóságában található;

5. „nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport”: olyan csoport, amelynek valamennyi tagja ugyanabban a tagállamban található;

6. „összevont pénzügyi beszámoló”:

   a) a szervezet által valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készített pénzügyi kimutatások összefoglaló elnevezése, amelyekben a szervezet és az általa ellenőrzött szervezetek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatják be;

   b) a 3. pont b) alpontjában meghatározott csoportok esetében a fő szervezet által valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készített pénzügyi kimutatások összefoglaló elnevezése;

   c) azon pénzügyi kimutatások összefoglaló elnevezése, amelyeket a végső anyavállalat nem valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készít, és amelyeket a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében utólag kiigazítottak; vagy

   d) ha a végső anyavállalat nem készít az a), b) vagy c) alpont szerinti pénzügyi kimutatásokat, akkor azon pénzügyi kimutatások összefoglaló elnevezése, amelyeket a végső anyavállalat akkor készített volna el, ha köteles lenne a következők valamelyike szerinti pénzügyi kimutatások készítésére:

      i. valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard; vagy

ii. más pénzügyibeszámoló-készítési standard, feltételezve a pénzügyi kimutatásoknak a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében történő kiigazítását;

7. „pénzügyi év”: az a beszámolási időszak, amelynek tekintetében:

a) a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata összevont pénzügyi beszámolót készít, vagy ha a végső anyavállalat nem készít összevont pénzügyi beszámolót, akkor a naptári év; valamint

b) a tényleges adókulcs és a kiegészítő adó kiszámítása történik;

8. „adatszolgáltató csoporttag”: olyan szervezet, amely ezen irányelv 42. cikkével összhangban kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást nyújt be;

9. „áteresztő szervezet”: olyan szervezet, amely bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében adózási szempontból átlátható szervezetnek minősül abban a joghatóságban, ahol létrehozták, és amely más joghatóságban nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, illetve tartozik fedezett adó hatálya alá bevétele vagy nyeresége után.

E fogalommeghatározás alkalmazásában adózási szempontból átlátható az a szervezet, amelynek bevételét, kiadásait, nyereségét vagy veszteségét valamely joghatóság jogszabályai ugyanúgy kezelik, mintha azok közvetlenül a szervezet tulajdonosánál merültek volna fel;

10. „állandó telephely”:

a) olyan joghatóságban található telephely vagy vélelmezett telephely, ahol az a hatályos alkalmazandó adóegyezmény értelmében állandó telephelynek minősül, feltéve, hogy az adott joghatóság a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény[12] 7. cikkéhez hasonló rendelkezéssel összhangban adóztatja a telephelynek tulajdonítható nyereséget;

b) ha nincs hatályos alkalmazandó adóegyezmény, olyan joghatóságban található telephely vagy vélelmezett telephely, amely a telephelynek tulajdonítható nyereséget nettó alapon, a saját területén adóügyi illetőséggel rendelkező szervezetek esetében alkalmazott módszerrel megegyező módon adóztatja meg;

c) ha egy joghatóságnak nincs társaságiadó-rendszere, az ott található telephely vagy vélelmezett telephely, amely a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény szerint állandó telephelynek minősülne, feltételezve az adott joghatóság arra való jogosultságát, hogy a telephelynek tulajdonítható nyereséget az említett egyezmény 7. cikke szerint megadóztassa; vagy

d) más telephely vagy vélelmezett telephely, amelyen keresztül a fő szervezet helye szerinti joghatóság területén kívüli tevékenységet folytatnak, amennyiben ezen joghatóság mentesíti az ilyen tevékenységekből származó nyereséget;

11. „végső anyavállalat”:

[12] Az OECD modellegyezménye a jövedelem és a vagyon adóztatásáról, módosított változat.

a) olyan szervezet, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik más szervezetben, és amely sem közvetlenül, sem közvetve nem áll más olyan szervezet tulajdonában, amely benne ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik; vagy

b) a fő szervezet;

12. „minimum-adómérték”: tizenöt százalék (15 %);

13. „kiegészítő adó”: a valamely joghatóságre vagy csoporttagra vonatkozóan a 26. cikk alapján kiszámított kiegészítő adó;

14. „ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer”: olyan adózási szabályrendszer, amelynek értelmében egy külföldi szervezet közvetlen vagy közvetett tulajdonosa a külföldi szervezet által elért nyereség egy részének vagy egészének rá eső hányada után adózik, függetlenül attól, hogy a nyereségből felosztás útján részesül-e;

15. „elismert jövedelem-hozzászámítási szabály”: egy adott joghatóság nemzeti jogában végrehajtott szabályrendszer:

a) amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, amelyek szerint a multinacionális vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és beszedi a csoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót;

b) amelynek végrehajtása és igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, és nem teszi lehetővé a joghatóság számára az említett szabályokhoz kapcsolódó kedvezmény nyújtását;

16. „alacsony adóterhelésű csoporttag”:

a) a multinacionális vállalatcsoport olyan tagja, amely alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban található; vagy

b) olyan honosság nélküli csoporttag, amelynek tényleges adókulcsa egy pénzügyi év tekintetében alacsonyabb, mint a tényleges minimum-adómérték;

17. „közbenső anyavállalat”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport valamely másik tagjában, és amely nem minősül végső anyavállalatnak, részleges tulajdonban álló anyavállalatnak, állandó telephelynek vagy befektetési szervezetnek;

18. „ellenőrzésre jogosító részesedés”: olyan tulajdonosi érdekeltség egy szervezetben, amelynek révén az érdekeltség tulajdonosa köteles vagy köteles lett volna a szervezet eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát tételenként, valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően összevonni.

A fő szervezet esetében úgy kell tekinteni, hogy az ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik állandó telephelyeiben;

19. „részleges tulajdonban álló anyavállalat”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport valamely másik tagjában, és amelynek a nyereségében közvetlenül vagy közvetve olyan személyek rendelkeznek 20 %-ot meghaladó tulajdonosi

érdekeltséggel, akik nem a multinacionális vállalatcsoport tagjai, továbbá amely nem minősül végső anyavállalatnak, állandó telephelynek vagy befektetési szervezetnek;

20. „tulajdonosi érdekeltség”: egy szervezet vagy állandó telephely nyereségéhez, tőkéjéhez vagy tartalékaihoz fűződő jogok;

21. „anyavállalat”: kizárt szervezetnek nem minősülő végső anyavállalat, közbenső anyavállalat vagy részleges tulajdonban álló anyavállalat;

22. „elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard”: a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok (IFRS és az Unióban az 1606/2002/EK rendelettel elfogadott IFRS), valamint Ausztrália, Brazília, Kanada, az Európai Unió tagállamai, az Európai Gazdasági Térség tagjai, Hongkong (Kína), Japán, Mexikó, Új-Zéland, a Kínai Népköztársaság, az Indiai Köztársaság, a Koreai Köztársaság, Oroszország, Szingapúr, Svájc, az Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok általánosan elfogadott számviteli elvei;

23. „elismert belföldi kiegészítő adó”: egy adott joghatóság nemzeti jogában végrehajtott kiegészítő adó:

   a) amely lehetővé teszi az adott joghatóságban található csoporttagok többletnyereségének az ezen irányelvben megállapított szabályokkal összhangban történő meghatározását, valamint az ezen irányelvben megállapított szabályokkal összhangban az adott joghatóság és csoporttagok tekintetében a minimum-adómértéknek a többletnyereségre történő alkalmazását; valamint

   b) amelynek végrehajtása és igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, és nem teszi lehetővé a joghatóság számára az említett szabályokhoz kapcsolódó kedvezmény nyújtását;

24. „befektetési szervezet”:

   a) a befektetési alap és az ingatlanbefektetési vállalkozás;

   b) olyan szervezet, amely – akár közvetlenül, akár egy vagy több, az a) pontban említett szervezeten keresztül – legalább 95 %-ban egy vagy több ilyen szervezet tulajdonában van, és amely kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból működik, hogy e szervezet vagy szervezetek javára eszközöket tartson vagy pénzeszközöket fektessen be;

   c) olyan szervezet, amely legalább 85 %-ban az a) pontban említett szervezet tulajdonában van, feltéve, hogy lényegében teljes nyeresége olyan osztalékokból vagy olyan tőkenyereségekből vagy -veszteségekből származik, amelyek ezen irányelv alkalmazásában nem vehetők figyelembe az elismert nyereség kiszámításakor;

25. „befektetési alap”: olyan szervezet vagy konstrukció, amely megfelel a következő feltételeknek:

   a) célja, hogy több, többnyire egymáshoz nem kapcsolódó befektetőtől származó pénzügyi vagy nem pénzügyi eszközöket egyesítsen;

   b) meghatározott befektetési politikával összhangban fektet be;

   c) lehetővé teszi a befektetők számára az ügyleti, kutatási és elemzési költségek csökkentését vagy a kockázatok együttes megosztását;

d) elsősorban befektetésből származó jövedelem vagy nyereség elérésére, illetve egy konkrét vagy általános esemény vagy következmény elleni védelemre szolgál;

e) befektetői az általuk befizetett hozzájárulás alapján jogosultak az alap eszközeinek hozamára vagy az ezen eszközökből származó jövedelemre;

f) a szervezet vagy konstrukció, illetve annak kezelése a szervezet vagy konstrukció letelepedése vagy irányítása szerinti joghatóságban a befektetési alapokra vonatkozó szabályozási rendszer hatálya alá tartozik; valamint

g) kezelését a befektetők nevében befektetésialap-kezelő szakemberek végzik;

26. „ingatlanbefektetési vállalkozás”: olyan szervezet, amelyben a befektetők széles köre rendelkezik részesedéssel, amely túlnyomórészt ingatlantulajdonnal rendelkezik, és amelyet egységes, a szervezetnél vagy részesedéstulajdonosoknál, legfeljebb egy év halasztással alkalmazott adómérték terhel;

27. „nyugdíjalap”:

a) olyan szervezet, amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek valamely joghatóságban, hogy magánszemélyek részére nyugellátás-szolgáltatásokat, valamint ahhoz kapcsolódó kiegészítő vagy járulékos szolgáltatásokat nyújtson, és amely:

i. az adott joghatóság szabályozása alá tartozik; vagy

ii. bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy vagyonrendelő tulajdonában van, és szolgáltatásait a nemzeti jogszabályokkal összhangban nyújtja;

b) a nyugdíjszolgáltató;

28. „nyugdíjszolgáltató”: olyan szervezet, amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek, hogy a 27. pontban említett szervezetek javára pénzeszközöket fektessen be, vagy a 27. pontban említett tevékenységet kiegészítő szabályozott tevékenységeket végezzen, és amely az e tevékenységeket végző szervezetekkel azonos csoporthoz tartozik;

29. „alacsony adómértéket alkalmazó joghatóság”: olyan tagállam vagy harmadik országbeli joghatóság, amelyben egy multinacionális vállalatcsoport egy adott pénzügyi évben a minimum-adómértéknél alacsonyabb tényleges adókulcsot alkalmaz;

30. „elismert nyereség vagy veszteség”: valamely csoporttagnak az ezen irányelv III., VI. és VII. fejezetében meghatározott szabályokkal összhangban kiigazított számviteli nyeresége vagy vesztesége;

31. „nem elismert visszatéríthető beszámításos adó”: az elismert beszámításos adótól eltérő, valamely csoporttagot terhelő vagy általa befizetett olyan adó, amely:

a) a csoporttag által kifizetett osztalék után annak haszonhúzója részére visszatéríthető, vagy a haszonhúzó által a kifizetett osztalék utáni adótól eltérő adókötelezettséggel szemben beszámítható; vagy

b) a tulajdonos részére történő osztalékfizetéskor visszatéríthető az osztalékot fizető társaságnak.

E fogalommeghatározás alkalmazásában az elismert beszámításos adó olyan, valamely csoporttagot vagy állandó telephelyet terhelő vagy általa befizetett fedezett adó, amely visszafizethető vagy jóváírható a csoporttag vagy a fő szervezet által

kifizetett osztalék kedvezményezettje részére, feltéve, hogy a visszatérítést vagy a jóváírást:

a) a fedezett adókat kivető joghatóságtól eltérő joghatóság teljesíti;

b) az osztalék olyan vállalati haszonhúzója részére teljesítik, amely a csoporttagra a fedezett adókat kivető joghatóság belföldi joga szerint a kapott osztalékra vonatkozó minimum-adómértéknek megfelelő vagy azt meghaladó névleges kulccsal adózik;

c) az osztalék olyan természetes személy haszonhúzója részére teljesítik, aki a csoporttagra a fedezett adókat kivető joghatóságban adóügyi illetőséggel rendelkezik, és aki a szokásos jövedelemre vonatkozó általános adómértéknek megfelelő vagy azt meghaladó névleges kulccsal adózik; vagy

d) kormányzati szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet, nyugdíjalap, a multinacionális vállalatcsoporthoz nem tartozó befektetési szervezet, vagy – amennyiben az osztalék nyugdíjalap-tevékenységekkel összefüggésben kerül kifizetésre – a nyugdíjalapokkal azonos módon adózó életbiztosító részére teljesítik;

32. „elismert visszatéríthető adójóváírás”:

a) olyan visszatéríthető adójóváírás, amelyet kialakításából adódóan készpénzkifizetés vagy azzal egyenértékű pénzeszköz formájában kell megfizetni a csoporttag részére az attól az időponttól számított négy éven belül, amikor a csoporttag a jóváírást nyújtó joghatóság jogszabályai szerint jogosulttá válik a visszatéríthető adójóváírásra; vagy

b) ha az adójóváírás részben visszatéríthető, a visszatéríthető adójóváírás azon része, amelyet készpénzkifizetés vagy azzal egyenértékű pénzeszköz formájában kell megfizetni a csoporttag részére az attól az időponttól számított négy éven belül, amikor a csoporttag jogosulttá válik a visszatéríthető adójóváírásra;

33. „fő szervezet”: olyan szervezet, amely pénzügyi kimutatásaiban szerepelteti egy állandó telephely számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét;

34. „adózási szempontból átlátható szervezet”:

a) olyan átereszető szervezet, amely adózási szempontból átláthatónak minősül abban a joghatóságban, amelyben tulajdonosa található;

b) olyan szervezet, amely nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, és nem tartozik fedezett adó vagy elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá az ügyvezetés helye, a létrehozás helye vagy hasonló kritérium alapján, amennyiben bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében:

i. tulajdonosai olyan joghatóságban találhatók, amely a szervezetet adózási szempontból átláthatóként kezeli;

ii. a szervezet nem rendelkezik telephellyel abban a joghatóságban, ahol létrehozták; valamint

iii. a bevétel, a kiadás, a nyereség vagy a veszteség nem tulajdonítható állandó telephelynek;

35. „csoporttag tulajdonos”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport másik csoporttagjában;

36. „megfelelő osztalékadó-rendszer”: olyan társaságiadó-rendszer, amely:

a) csak akkor vet ki nyereségadót, ha a nyereséget ténylegesen vagy vélelmezhetően felosztják a tulajdonosok között, vagy ha a vállalkozásnál bizonyos nem üzleti költségek merülnek fel;

b) a minimum-adómértékkel megegyező vagy azt meghaladó mértékű adót vet ki; valamint

c) 2021. július 1-jén vagy azt megelőzően hatályban volt;

37. „elismert aluladóztatott kifizetési szabály”: egy adott joghatóság nemzeti jogában végrehajtott szabályrendszer:

a) amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, amelyek szerint egy joghatóság a hozzá rendelhető részaránynak megfelelően beszedi valamely multinacionális vállalatcsoport azon kiegészítő adóját, amelyet a csoport alacsony adóterhelésű tagjai után nem állapítottak meg a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján;

b) amelynek végrehajtása és igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, és nem teszi lehetővé a joghatóság számára az említett szabályokhoz kapcsolódó kedvezmény nyújtását;

38. „kijelölt adatszolgáltató csoporttag”: a 42. cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeknek a multinacionális vállalatcsoport nevében történő teljesítésére a vállalatcsoport által kijelölt, a végső anyavállalattól eltérő csoporttag.

4. cikk

A csoporttag helye

(1) Az áteresztő szervezettől eltérő csoporttag esetében úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, amelyben ügyvezetésének helye, létrehozásának helye vagy hasonló kritérium alapján adóügyi illetőséggel rendelkezik.

Ha az áteresztő szervezettől eltérő csoporttag helye az első albekezdés alapján nem határozható meg, úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

(2) Az áteresztő szervezetet honosság nélkülinek kell tekinteni, kivéve, ha az a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata, vagy az 5., 6. és 7. cikkel összhangban jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett, amely esetben úgy kell tekinteni, hogy az áteresztő szervezet abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

(3) A 3. cikk 10. pontjának a) alpontjában meghatározott állandó telephely esetében úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, ahol állandó telephelynek minősül, és ahol a hatályos alkalmazandó adóegyezmény értelmében adóköteles.

A 3. cikk 10. pontjának b) alpontjában meghatározott állandó telephely esetében úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, ahol üzleti jelenléte alapján nyereségadó hatálya alá tartozik.

A 3. cikk 10. pontjának c) alpontjában meghatározott állandó telephely esetében úgy kell tekinteni, hogy az a földrajzi elhelyezkedése szerinti joghatóságban található.

A 3. cikk 10. pontjának d) alpontjában meghatározott állandó telephelyet honosság nélkülinek kell tekinteni.

(4) Ha valamely csoporttag esetében úgy tekinthető, hogy az két joghatóságban található, és ezek a joghatóságok rendelkeznek alkalmazandó adóegyezménnyel, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, amelyben az adott adóegyezmény értelmében adóügyi illetőséggel rendelkezik.

Ha az alkalmazandó adóegyezmény előírja, hogy az illetékes hatóságoknak kölcsönös megállapodásra kell jutniuk csoporttag vélelmezett adóügyi illetőségéről, ilyen megállapodás hiányában az (5) bekezdést kell alkalmazni.

Ha az alkalmazandó adóegyezmény alapján nem nyújtható kettős adóztatás alóli mentesség arra tekintettel, hogy a csoporttag az egyezményben részes mindkét joghatóságban rendelkezik adóügyi illetőséggel, az (5) bekezdést kell alkalmazni.

(5) Ha valamely csoporttag esetében úgy tekinthető, hogy az két joghatóságban található, és ezek a joghatóságok nem rendelkeznek alkalmazandó adóegyezménnyel, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, amely az adott pénzügyi évre vonatkozóan magasabb összegű fedezett adót állapított meg.

Az első albekezdésben említett fedezett adók összegének kiszámításakor az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer alapján megfizetett adó összege nem vehető figyelembe.

Ha a két joghatóságban fizetendő fedezett adók összege azonos vagy nulla, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, ahol a rá vonatkozóan a 27. cikkel összhangban szervezetenként kiszámított, gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel összege magasabb.

Ha a két joghatóságban a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel összege azonos vagy nulla, a csoporttagot honosság nélkülinek kell tekinteni, kivéve, ha a csoport végső anyavállalata, amely esetben úgy kell tekinteni, hogy abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdés alkalmazásának eredményeként az anyavállalat olyan joghatóságban találhatónak minősül, amelyre nem vonatkozik elismert jövedelem-hozzászámítási szabály, úgy kell tekinteni, hogy a másik joghatóság elismert jövedelem-hozzászámítási szabályának hatálya alá tartozik, kivéve, ha hatályos alkalmazandó adóügyi egyezmény tiltja e szabály alkalmazását.

(7) Ha a csoporttag valamely pénzügyi év során megváltoztatja a helyét, akkor abban a joghatóságban találhatónak kell tekinteni, ahol az adott pénzügyi év elején e cikk alapján vélelmezetten található volt.

II. FEJEZET
A JÖVEDELEM-HOZZÁSZÁMÍTÁSI SZABÁLY ÉS AZ ALULADÓZTATOTT KIFIZETÉS SZABÁLYA

5. cikk

Az Unióban található végső anyavállalat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található végső anyavállalat a pénzügyi évben a kiegészítő adó hatálya alá tartozzon (a továbbiakban: a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó) a másik tagállamban vagy harmadik országbeli joghatóságban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ha a valamely tagállamban található végső anyavállalat maga is alacsony adóterhelésű csoporttag, akkor az adott pénzügyi évben a sajátjával azonos tagállamban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjaival együtt tartozzon a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá.

6. cikk

Az Unióban található közbenső anyavállalat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat, amely egy harmadik országbeli joghatóságban található végső anyavállalat tulajdonában van, az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon a másik tagállamban vagy harmadik országbeli joghatóságban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ha a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat, amely egy harmadik országbeli joghatóságban található végső anyavállalat tulajdonában van, alacsony adóterhelésű csoporttag, akkor az adott pénzügyi évben a sajátjával azonos tagállamban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjaival együtt tartozzon a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha:

a) az adott pénzügyi évben a végső anyavállalat a helye szerinti joghatóságban elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik; vagy

b) egy másik közbenső anyavállalat, amely valamely olyan tagállamban vagy olyan harmadik országbeli joghatóságban található, ahol az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik, közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik a közbenső anyavállalatban.

7. cikk

Az Unióban található részleges tulajdonban álló anyavállalat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található, részleges tulajdonban álló anyavállalat az adott pénzügyi évben alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található, részleges tulajdonban álló anyavállalat maga is alacsony adóterhelésű csoporttag, akkor az adott pénzügyi évben a sajátjával azonos tagállamban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjaival együtt tartozzon a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a részleges tulajdonban álló anyavállalatban lévő tulajdonosi érdekeltségek – közvetlenül vagy közvetve – teljes egészükben egy másik, részleges tulajdonban álló anyavállalat tulajdonában vannak, amely valamely tagállamban vagy harmadik országbeli joghatóságban található, és az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik.

8. cikk

A kiegészítő adó felosztása a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján

(1) Az anyavállalat által az alacsony adóterhelésű csoporttag után az 5., 6. és 7. cikk alapján fizetendő, jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítői adó az alacsony adóterhelésű csoporttag 26. cikk szerint kiszámított kiegészítő adójának, valamint a kiegészítő adóból az adott pénzügyi évben az anyavállalathoz rendelhető részaránynak a szorzatával egyezik meg.

(2) Az alacsony adóterhelésű csoporttag utáni kiegészítő adóból az anyavállalathoz rendelhető részarány az anyavállalatnak az alacsony adóterhelésű csoporttag nyereségéből való részesedésének aránya.

(3) Az (1) bekezdés szerint az anyavállalathoz rendelt összegen felül az anyavállalat által az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése és a 7. cikk (2) bekezdése alapján fizetendő, jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó magában foglalja az adott anyavállalat tekintetében a 26. cikkel összhangban kiszámított kiegészítő adó teljes összegét is.

9. cikk

A jövedelem-hozzászámítási szabály beszámítási mechanizmusa

(1) Ha a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy alacsony adóterhelésű csoporttagban egy másik közbenső anyavállalaton keresztül, amely valamely olyan tagállamban vagy olyan harmadik országbeli joghatóságban található, ahol az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik, a 6. cikk (1) bekezdése szerint fizetendő kiegészítő adót csökkenteni kell a másik közbenső anyavállalat által fizetendő kiegészítő adóból a közbenső anyavállalathoz rendelhető részaránynak megfelelő összeggel.

(2) Ha a valamely tagállamban található anyavállalat tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy alacsony adóterhelésű csoporttagban egy részleges tulajdonban álló anyavállalaton keresztül, amely valamely olyan tagállamban vagy olyan harmadik országbeli joghatóságban található, ahol az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik, az 5. cikk (1) bekezdése, a 6. cikk (1) bekezdése vagy a 7. cikk (1) bekezdése szerint fizetendő kiegészítő adót csökkenteni kell a részleges tulajdonban álló anyavállalat által fizetendő kiegészítő adóból az anyavállalathoz rendelhető részaránynak megfelelő összeggel.

10. cikk

Elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásának választása

(1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy elismert belföldi kiegészítő adót alkalmaznak.

Ha az a tagállam, amelyben egy multinacionális vállalatcsoport tagjai találhatók, elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazását választja, a multinacionális vállalatcsoport adott tagállamban működő, alacsony adóterhelésű tagjai az adott pénzügyi évben a választott belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartoznak.

(2) Ha egy multinacionális vállalatcsoport anyavállalata valamely tagállamban található, és a közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló, valamely másik tagállamban vagy harmadik országbeli joghatóságban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai a másik tagállamban vagy a harmadik országbeli joghatóságban az adott pénzügyi évben elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartoznak, az anyavállalat által az 5., 6. és 7. cikk alapján fizetendő, a 26. cikkel összhangban kiszámított kiegészítő adó összege az érintett csoporttagok által fizetendő kiegészítő adó összegével, de legfeljebb nulláig csökkentendő.

(3) Ha az adott pénzügyi évre vonatkozó, joghatóság szerinti kiegészítő adó 26. cikk szerinti számítása során az elismert belföldi kiegészítő adóból figyelembe vett részt a következő három pénzügyi évben nem fizették meg teljes mértékben, a meg nem fizetett belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a joghatóság szerinti kiegészítő adó 26. cikk (3) bekezdése szerint kiszámított összegéhez.

(4) Azok a tagállamok, amelyek belföldi kiegészítő adó alkalmazását választják, az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik elfogadásától számított négy hónapon belül értesítik a Bizottságot a választásukról.

11. cikk

Az aluladóztatott kifizetések szabályának alkalmazása a multinacionális vállalatcsoportban

Ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata olyan harmadik országbeli joghatóságban található, amely nem alkalmaz elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt, a tagállamok biztosítják, hogy az Unióban található csoporttagok a helyük szerinti tagállamban a 13. cikkel összhangban a tagállamhoz rendelt összeg erejéig az adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adó (a továbbiakban: az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó) hatálya alá tartozzanak.

Azok a csoporttagok, amelyek befektetési szervezetek vagy nyugdíjalapok, nem tartoznak az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó hatálya alá.

12. cikk

Az aluladóztatott kifizetések szabályának alkalmazása a végső anyavállalat joghatóságában

Ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban található, a tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található csoporttagok az adott pénzügyi évben – a 13. cikkel összhangban a tagállamhoz rendelt összeg erejéig – a végső anyavállalat joghatóságában található, alacsony adóterhelésű csoporttagok tekintetében az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzanak, függetlenül attól, hogy az adott joghatóság elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmaz-e.

Azok a csoporttagok, amelyek befektetési szervezetek vagy nyugdíjalapok, nem tartoznak az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó hatálya alá.

13. cikk

Az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó kiszámítása és felosztása

(1) Az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adóból valamely tagállamhoz rendelt összeg kiszámítása az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó (2) bekezdés szerint meghatározott teljes összegének és az abból az adott tagállamra jutó, az (5) bekezdés szerint meghatározott százalékos aránynak (UTPR-arány) a szorzataként történik.

(2) Az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó adott pénzügyi évre vonatkozó teljes összege a multinacionális vállalatcsoport valamennyi alacsony adóterhelésű tagja után a pénzügyi évben fizetendő adó együttes összege, amelynek meghatározása a 26. cikk alapján, a (3) és (4) bekezdés szerinti kiigazításokkal történik.

(3) Az alacsony adóterhelésű csoporttag aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adója nullával egyenlő, ha az adott pénzügyi évben az alacsony adóterhelésű csoporttag a végső anyavállalat kizárólagos tulajdonában van, akár közvetlenül, akár közvetetten egy vagy több anyavállalaton keresztül, amelyek:

a) valamely tagállamban; vagy

b) olyan harmadik országbeli joghatóságban találhatók, ahol az adott pénzügyi évben az alacsony adóterhelésű csoporttagok tekintetében elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt kell alkalmazni.

(4) Ha a (3) bekezdés nem alkalmazandó, az alacsony adóterhelésű csoporttag aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adóját csökkenteni kell egy olyan, harmadik országbeli joghatóságban található anyavállalathoz rendelt kiegészítő adó összegével, amelynek a csoporttag tekintetében elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt kell alkalmaznia.

(5) Az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adóból egy adott tagállamra jutó százalékos arányt (UTPR-arány) az egyes pénzügyi évekre és multinacionális vállalatcsoportokra vonatkozóan a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$50\% \; x \frac{(munkavállalói\ létszám\ a\ tagállamban)}{munkavállalói\ létszám\ az\ összes\ UTPR-joghatóságban} + 50\% \; x \frac{tárgyi\ eszközök\ a\ tagállamban}{tárgyi\ eszközök\ az\ összes\ UTPR-joghatóságban}$$

ahol:

a) a munkavállalói létszám a tagállamban a multinacionális vállalatcsoport adott tagállamban található összes tagjánál foglalkoztatott munkavállalók együttes létszáma;

b) a munkavállalói létszám az összes UTPR-joghatóságban a multinacionális vállalatcsoport valamennyi olyan jogrendszerben található tagjánál foglalkoztatott munkavállalók együttes létszáma, ahol az adott pénzügyi évben elismert aluladóztatott kifizetési szabály van hatályban;

c) a tárgyi eszközök a tagállamban a multinacionális vállalatcsoport adott tagállamban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke;

d) a tárgyi eszközök az összes UTPR-joghatóságban a multinacionális vállalatcsoport olyan joghatóságokban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke, ahol az adott pénzügyi évben elismert aluladóztatott kifizetési szabály van hatályban.

(6) a munkavállalók létszáma az érintett joghatóságban található valamennyi csoporttag teljes munkaidős egyenértékben kifejezett munkavállalói létszáma, beleértve a független vállalkozókat is, feltéve, hogy részt vesznek a csoporttag rendes működési tevékenységeiben.

A tárgyi eszközök magukban foglalják az érintett joghatóság területén található valamennyi csoporttag tárgyi eszközeit, ugyanakkor nem tartalmaznak készpénzt vagy pénzeszköz-egyenértékeseket, immateriális javakat vagy pénzügyi eszközöket.

(7) Az állandó telephelyhez kell rendelni azokat a munkavállalókat, akiknek a bérköltségei, valamint azokat a tárgyi eszközöket, amelyek szerepelnek az állandó telephelynek a 17. cikk (1) bekezdése szerint elkészített és a 17. cikk (2) bekezdése szerint kiigazított önálló pénzügyi beszámolójában.

A befektetési szervezet által foglalkoztatott munkavállalók létszáma, valamint az általa nyilvántartott tárgyi eszközök könyv szerinti nettó értéke nem vehető figyelembe a képlet elemeiben.

Az áteresztő szervezet munkavállalói létszáma és tárgyi eszközeinek könyv szerinti nettó értéke nem vehető figyelembe a képlet elemeiben, kivéve, ha azokat állandó telephelyhez vagy – állandó telephely hiányában – abban a joghatóságban található csoporttagokhoz rendelik hozzá, ahol az áteresztő szervezetet létrehozták.

(8) Az (5) bekezdéstől eltérve a tagállamra jutó UTPR-arányt nullának kell tekinteni egy adott pénzügyi évben, ha a tagállam nem szedte be az érintett csoporttagoktól az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adóból valamely korábbi pénzügyi évben a hozzá rendelt összeget.

A multinacionális vállalatcsoport valamely pénzügyi évben nulla UTPR-arányú tagállamban található tagjainak munkavállalói létszáma és tárgyi eszközeinek könyv szerinti nettó értéke az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó teljes összegét az adott pénzügyi évben a tagállamhoz rendelő képlet elemeiben nem vehető figyelembe.

III. FEJEZET
AZ ELISMERT NYERESÉG VAGY VESZTESÉG KISZÁMÍTÁSA

14. cikk

Az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása

(1) Az egyes csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében el kell végezni a 15., 16., 17. és 18. cikkben meghatározott kiigazításokat a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó konszolidációs módosításokat

megelőzően, amelyeket a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard határoz meg.

(2) Ha a csoporttag számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard alapján nem határozható meg észszerűen, az (1) bekezdéstől eltérve a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége más elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy valamely engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint is meghatározható, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a csoporttag pénzügyi beszámolóját az adott egyéb számviteli standard szerint készítik;

b) a pénzügyi beszámolóban szereplő információk megbízhatóak; valamint

c) a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standardtól eltérő elv vagy standard bevételekkel, ráfordításokkal vagy ügyletekkel kapcsolatos tételekre történő alkalmazásából adódó, 1 000 000 EUR összeget meghaladó és tartósan fennálló eltéréseket kiigazítják úgy, hogy az adott tétel kezelése megfeleljen az összevont pénzügyi beszámoló elkészítése során alkalmazott számviteli standard előírásainak.

Egy szervezet tekintetében az engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard olyan általánosan elfogadott számviteli elvek együttese, amelyek alkalmazására a szervezet helye szerinti jogosult számviteli szerv engedélyt ad. E szabály alkalmazásában jogosult számviteli szerv az a szerv, amely egy adott joghatóságban annak jogszabályai értelmében jogosult pénzügyi beszámolási célú számviteli standardok előírására, megállapítására vagy elfogadására.

(3) Ha a végső anyavállalat nem a 3. cikk 6. pontjában említett elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készítette el összevont pénzügyi beszámolóját, a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolóját lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében ki kell igazítani.

Ha a végső anyavállalat nem készít összevont pénzügyi beszámolót, akkor pénzügyi beszámolójának azon pénzügyi kimutatások együttesét kell tekinteni, amelyeket akkor készített volna el, ha köteles lenne a következők valamelyike szerinti összevont pénzügyi beszámoló készítésére:

a) valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard; vagy

b) más pénzügyibeszámoló-készítési standard, feltéve, hogy az összevont pénzügyi beszámolót a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében kiigazítják.

Ha az általánosan elfogadott számviteli elvek szerinti elv vagy eljárás alkalmazása lényeges versenytorzulást eredményez, az alkalmazott elv vagy eljárás hatálya alá tartozó tétel vagy ügylet elszámolási módját ki kell igazítani úgy, hogy az adott tétel vagy ügylet kezelése megfeleljen a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok előírásainak.

A jelentős versenytorzulás az általánosan elfogadott számviteli elvek szerinti elv vagy eljárás alkalmazása tekintetében olyan alkalmazás, amely a bevétel 10 %-át vagy 75 000 000 EUR-t meghaladó eltérést eredményez ahhoz az összeghez képest, amelyet a megfelelő elv vagy eljárás alkalmazásával állapítottak volna meg.

15. cikk

Kiigazítások az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása céljából

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „nettó adóráfordítás”: a következő tételek nettó összege:

i. ráfordításként elhatárolt, fedezett adók;

ii. a pénzügyi év veszteségének tulajdonítható halasztott adókövetelések;

iii. ráfordításként elhatárolt elismert belföldi kiegészítő adók;

iv. az ezen irányelv szabályai alapján keletkező adókötelezettségek; valamint

v. ráfordításként elhatárolt, nem elismert visszatéríthető beszámításos adók;

b) „figyelembe nem vett osztalék”: a tulajdonosi érdekeltség tekintetében kapott vagy jóváhagyott osztalékból vagy egyéb felosztott nyereségből a következők tekintetében kapott vagy felhalmozott osztalék vagy egyéb felosztott nyereség:

i. valamely szervezetben lévő 10 %-nál kisebb tulajdonosi érdekeltség (a továbbiakban: portfóliórészesedés), amely tekintetében egy csoporttagot a nyereségfelosztás időpontjában kevesebb mint egy évig illeti meg a nyereséghez, tőkéhez vagy tartalékokhoz fűződő jogok teljes köre vagy lényegében teljes köre, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e a portfólió tulajdonjogával; valamint

ii. a 41. cikk szerinti választás tárgyát képező befektetési szervezet meglévő tulajdonosi érdekeltség;

c) „figyelembe nem vett tőkenyereség vagy -veszteség”: a csoporttag számviteli nettó nyereségéből vagy veszteségéből az a nettó nyereség vagy veszteség, amely a következőkből származik:

i. a portfóliórészesedés kivételével a tulajdonosi érdekeltség valós értékében bekövetkezett változásokból származó nyereségek és veszteségek;

ii. a tőkemódszerben figyelembe vett tulajdonosi érdekeltséghez kapcsolódó nyereség vagy veszteség; valamint

iii. a portfóliórészesedés elidegenítésének kivételével a tulajdonosi érdekeltség elidegenítéséből származó nyereségek és veszteségek;

d) „átértékelési módszer szerinti, figyelembe vett nyereség vagy veszteség”: olyan nyereség vagy veszteség, amelyet az adott pénzügyi év kapcsolódó fedezett adói növelnek vagy csökkentenek, és amely olyan számviteli módszer vagy gyakorlat alkalmazásából származik, amely az ingatlanok, gépek és berendezések tekintetében:

i. időszakosan kiigazítja az ingatlan könyv szerinti értékét annak valós értékére;

ii. az értékváltozásokat az egyéb átfogó jövedelemben számolja el; valamint

iii. az egyéb átfogó jövedelemben elhatárolt nyereséget vagy veszteséget a későbbiekben nem jeleníti meg az eredményben;

e) „aszimmetrikus devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség”: olyan devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség, amely:

i. a csoporttag adóköteles nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme és adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható;

ii. a csoporttag adóköteles számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme és adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható;

iii. a csoporttag adóköteles számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és egy deviza és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható; valamint

iv. egy deviza és a csoporttag adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható;

f) „szabályozási szempontból kifogásolt ráfordítás”:

i. a csoporttagnál jogellenes kifizetésekkel, többek között csúszópénzzel és visszafolyatással összefüggésben felmerült ráfordítás; valamint

ii. a csoporttagnál olyan pénzbírságokkal és büntetésekkel összefüggésben felmerült ráfordítás, amelyek összege eléri vagy meghaladja az 50 000 EUR-t vagy az annak megfelelő, a csoporttag számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámításához használt funkcionális pénznemben kifejezett összeget;

g) „korábbi időszaki hiba vagy a számviteli elvek változása”: egy csoporttag pénzügyi év eleji nyitó saját tőkéjének változása, amely a következőknek tulajdonítható:

i. egy korábbi pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyereség vagy veszteség meghatározása során elkövetett olyan hiba helyesbítése, amely hatással volt az érintett korábbi pénzügyi évben az elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vett bevételekre vagy ráfordításokra, kivéve, ha a helyesbítés a 24. cikk hatálya alá tartozó lényeges csökkenést eredményezett a fedezett adókkal kapcsolatos kötelezettségben; valamint

ii. a számviteli elvekben vagy politikában bekövetkezett olyan változás, amely hatással volt az elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vett bevételekre vagy ráfordításokra;

h) „elhatárolt nyugdíjráfordítás”: számviteli nettó nyereségben vagy veszteségben szereplő ráfordítás összege és a pénzügyi évre vonatkozóan nyugdíjalapba befizetett összeg közötti különbség.

(2) A csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása céljából a következő tételek összegével kell kiigazítani:

a) nettó adóráfordítások;

b) figyelembe nem vett osztalék;

c) figyelembe nem vett tőkenyereség vagy -veszteség;

d) átértékelési módszer szerinti, figyelembe vett nyereség vagy veszteség;

e) az eszközök és kötelezettségek elidegenítéséből származó, a 33. cikk alapján figyelembe nem vett nyereség vagy veszteség;

f) aszimmetrikus devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség;

g) szabályozási szempontból kifogásolt ráfordítás;

h) korábbi időszaki hiba és a számviteli elvek változása; valamint

i) elhatárolt nyugdíjráfordítás.

(3) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a valamely csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából a számviteli nettó nyereség vagy veszteség csökkenthető a szóban forgó csoporttagnál az adott pénzügyi évre adózási célokból levonhatóként jóváhagyott részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegével.

Ha a részvényopciók felhasználására vonatkozó lehetőséggel nem éltek, az adott pénzügyi évre vonatkozó elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása céljából a csoporttag számviteli nettó nyereségéből vagy veszteségéből levont részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegét vissza kell írni abban a pénzügyi évben, amelyben az opció lejárt.

Ha a részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegének egy részét a csoporttag a választás pénzügyi évét megelőző pénzügyi években megjelenítette a pénzügyi beszámolójában, a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe kell venni azt az összeget, amely az érintett korábbi pénzügyi években a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor levont részvényalapú kompenzációs ráfordítás teljes összege és annak a részvényalapú kompenzációs ráfordításnak a teljes összege közötti különbséggel egyenlő, amelyet az érintett korábbi pénzügyi években a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor levontak volna, ha a választásra azokban a pénzügyi években sor került volna.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban történik, és azt következetesen alkalmazni kell az ugyanabban a joghatóságban található valamennyi csoporttag tekintetében, a választás évére és az azt követő valamennyi pénzügyi évre vonatkozóan is.

A választás visszavonásának pénzügyi évében a ki nem fizetett részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegéből a beszámolóban megjelenített ráfordítást meghaladó részt kell figyelembe venni a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

(4) A különböző joghatóságokban található csoporttagok közötti ügyleteket azonos, a szokásos piaci ár elvének megfelelő összegben kell megjeleníteni a csoporttagok pénzügyi beszámolójában.

Az eszközöknek az azonos joghatóságban található csoporttagok közötti értékesítéséből vagy egyéb átruházásából származó veszteséget a szokásos piaci ár elvének megfelelő összegben kell megjeleníteni.

(5) A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során az elismert visszatéríthető adójóváírást bevételként kell kezelni. A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során nem kezelhető bevételként az olyan visszatéríthető adójóváírás, amely nem felel meg az elismert visszatéríthető beszámításos adó 3. cikk 32. pontja szerinti fogalommeghatározásának.

(6) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó összevont pénzügyi beszámolójában valós értéken vagy értékvesztéssel megjelenített eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos nyereség és veszteség a realizált nyereség és veszteség elve alapján határozható meg az érintett csoporttag adott pénzügyi évi elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából.

A valamely eszköz vagy kötelezettség valós értéken vagy értékvesztettként való megjelenítéséből származó nyereség vagy veszteség nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének első albekezdés szerinti számítása során.

A nyereség vagy veszteség első albekezdés szerinti meghatározása szempontjából valamely eszköz vagy kötelezettség könyv szerinti értéke az eszköz megszerzésének, illetve a kötelezettség felmerülésének időpontja, valamint a választás pénzügyi évének első napja közül a későbbi időpontban érvényes könyv szerinti érték.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban történik, és azt az adott joghatóságban található valamennyi csoporttag eszközeire és kötelezettségeire alkalmazni kell, kivéve, ha az adatszolgáltató csoporttag úgy dönt, hogy a választást csoporttagok tárgyi eszközeire vagy a befektetési szervezetekre korlátozza.

A választás visszavonásának pénzügyi évében a csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor figyelembe kell figyelembe venni azt az összeget, amely az eszköznek vagy kötelezettségnek a visszavonás pénzügyi éve első napján érvényes valós értéke és az eszköznek vagy kötelezettségnek a választás alapján meghatározott könyv szerinti értéke közötti különbséggel egyenlő.

(7) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a valamely joghatóságban található csoporttagnál egy adott pénzügyi évben az ugyanabban a joghatóságban található ingatlan harmadik félnek történő elidegenítéséből keletkező elismert nyereség vagy veszteség az alábbiak szerint kiigazítható.

Az első albekezdésben említett, a választás pénzügyi évében ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyereséget be kell számítani az első albekezdésben említett, a választás pénzügyi évében és az azt megelőző négy pénzügyi évben (a továbbiakban: az ötéves időszak) ingatlan elidegenítéséből származó nettó veszteséggel szemben. A nettó nyereséget először az ötéves időszak legkorábbi pénzügyi évében keletkezett esetleges nettó veszteséggel szemben kell elszámolni. A nettó nyereség maradványösszegét el kell határolni, és az ötéves időszak egymást követő pénzügyi éveiben felmerült nettó veszteséggel szemben be kell számítani.

A nettó nyereségnek a második albekezdés alkalmazását követő maradványösszegét az ötéves időszakra egyenletesen kell elosztani az adott joghatóságban található valamennyi olyan csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából, amelynek a választás pénzügyi évében az első albekezdésben említett, ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyeresége keletkezett. Az egyes csoporttagokhoz rendelt nettó nyereség maradványösszege az adott csoporttag nettó nyereségének és az összes többi csoporttag nyereségének hányadosával egyenlő.

Ha a valamely joghatóságban található csoporttagok egyikénél sem keletkezett a választás pénzügyi évében az első albekezdésben említett, ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyereség, az adott joghatóságban található csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor az ötéves időszakra egyenlő mértékben fel kell osztani az egyes csoporttagok között a harmadik albekezdésben említett maradványösszeget.

A választás évét megelőző pénzügyi évek nyereségét vagy veszteségét a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban ki kell igazítani. A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésének megfelelően történik.

(8) Az olyan finanszírozási konstrukcióval kapcsolatos költségek, amelynek keretében egy multinacionális vállalatcsoport egy vagy több tagja hitelt nyújt ugyanazon csoport egy vagy több másik tagjának (a továbbiakban: csoporton belüli finanszírozási konstrukció), nem vehetők figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a csoporttag alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban vagy olyan joghatóságban található, amely alacsony adómértéket alkalmazott volna, ha a ráfordítás nem merült volna fel a csoporttagnál;

b) észszerűen feltételezhető, hogy a csoporton belüli finanszírozási konstrukció időtartama alatt azon ráfordítások összege, amelyeket figyelembe kellene venni az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során, anélkül növekedne, hogy jelentősen megnövelné a csoporttag adóköteles nyereségét;

c) a csoporttag olyan csoporton belüli finanszírozási konstrukcióban részes, amely magas adómértéket alkalmazó joghatóságban található, vagy olyan joghatóságban, amely nem minősült volna alacsony adómértéket alkalmazónak, ha a ráfordítás nem merült volna fel a csoporttagnál.

(9) A végső anyavállalat saját választása szerint az összevont elszámolási módszerét alkalmazhatja az ugyanazon joghatóságban található, adózás szempontjából összevont alapon kezelt csoporttagok közötti ügyletekből származó bevételekre, ráfordításokra, nyereségekre és veszteségekre az említett csoporttagok elismert nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás vagy annak visszavonása pénzügyi évében megfelelő kiigazításokat kell végezni annak érdekében, hogy a választás vagy a visszavonás ne eredményezze az elismert nyereség vagy veszteség tételeinek többszörös figyelembevételét, sem pedig a figyelmen kívül hagyásukat.

(10) A biztosító az elismert nyeresége vagy vesztesége kiszámításakor nem veszi figyelembe azokat az összegeket, amelyeket a szerződőknek a nekik járó hozamok után általa megfizetett adók után számít fel. A biztosító az elismert nyeresége vagy vesztesége kiszámításakor figyelembe vesz minden olyan szerződőknek járó hozamot, amelyet számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében nem jelenített meg, amennyiben a szerződőkkel szembeni kötelezettségek ennek megfelelő növekedése vagy csökkenése tükröződik a számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében.

(11) A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során ráfordításként kell kezelni azt az összeget, amely a csoporttag saját tőkéjének

csökkenéseként jelenik meg, és amely a csoporttag által a prudenciális szabályozási követelményeknek megfelelően kibocsátott instrumentum tekintetében teljesített vagy esedékes kifizetések eredménye (a továbbiakban: kiegészítő alapvető tőke).

A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe kell venni azt az összeget, amely a csoporttag saját tőkéjének növekedéseként jelenik meg, és amely a csoporttag részére az általa tartott kiegészítő alapvető tőkeelem tekintetében teljesített vagy esedékes kifizetések eredménye.

16. cikk

A nemzetközi hajózásból származó jövedelem figyelmen kívül hagyása

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „nemzetközi hajózásból származó jövedelem”: a csoporttag következő tevékenységekből származó nettó jövedelme:

i. utasok vagy áru nemzetközi forgalomban, hajóval történő szállítása az azonos joghatóságon belüli belvízi szállítás nélkül, függetlenül attól, hogy a hajó a csoporttag tulajdonában van, illetve azzal a csoporttag bérlés útján vagy más módon rendelkezik;

ii. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk szállítására használt hajó bérbeadása teljes felszereltséggel, személyzettel és ellátással;

iii. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk szállítására használt hajó bérbeadása más csoporttag részére személyzet nélkül hajóbérleti szerződés alapján;

iv. részvétel olyan csoportban, közös vállalkozásban vagy nemzetközi üzemeltető ügynökségben, amelynek célja utasok vagy áruk hajón történő szállítása nemzetközi forgalomban; valamint

v. az a) pontban említett hajó értékesítése, feltéve, hogy a hajót a csoporttag legalább egy éve használat céljából tartotta;

b) „nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelem”: a csoporttag következő tevékenységekből származó nettó jövedelme, feltéve, hogy e tevékenységeket elsősorban utasok vagy áru nemzetközi forgalomban, hajóval történő szállításával összefüggésben végzik:

i. hajó személyzet nélküli bérbeadása másik, csoporttagnak nem minősülő hajózási vállalkozás részére, feltéve, hogy a bérlet időtartama nem haladja meg a három évet;

ii. raktérbérleti konstrukciók;

iii. más hajózási vállalkozások által nemzetközi hajóút belföldi szakaszára kiállított menetjegyek értékesítése;

iv. konténerek bérbeadása és rövid távú tárolása, illetve a konténerek késedelmes leadásakor felszámított álláspénz;

v. mérnökök, karbantartó személyzet, rakománykezelők, vendéglátó személyzet és ügyfélszolgálati személyzet által más hajózási vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások; valamint

vi. befektetésből származó jövedelem, ahol a jövedelmet eredményező befektetés a hajók nemzetközi forgalomban való üzemeltetésével kapcsolatos üzleti tevékenység szerves részeként valósul meg.

(2) A csoporttag nemzetközi hajózásból származó jövedelme és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelme nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor, feltéve, hogy a csoporttag bizonyítani tudja, hogy az összes érintett hajó stratégiai vagy kereskedelmi irányítását ténylegesen abból a joghatóságból végzik, ahol a csoporttag található.

(3) Ha a csoporttag nemzetközi hajózásból származó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelmének kiszámítása veszteséget eredményez, e veszteség nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

(4) Amennyiben az azonos joghatóságban található csoporttagok nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelmének együttes összege meghaladja a nemzetközi hajózásból származó jövedelmük együttes összegének 50 %-át, a többletjövedelmet figyelembe kell venni az elismert nyereségük vagy veszteségük kiszámításakor.

(5) A csoporttagnál felmerülő, annak az (1) bekezdésben említett nemzetközi hajózási tevékenységeiből és nemzetközi hajózást kiegészítő elismert tevékenységeiből közvetlenül eredő költségeket a csoporttag nemzetközi hajózásból származó nettó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert nettó jövedelmének kiszámításakor e tevékenységekhez kell hozzárendelni.

A csoporttagnál felmerülő, annak az (1) bekezdésben említett nemzetközi hajózási tevékenységeiből és nemzetközi hajózást kiegészítő elismert tevékenységeiből közvetetten eredő költségeket a csoporttag nemzetközi hajózásból származó nettó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert nettó jövedelmének kiszámításakor e tevékenységekhez kell hozzárendelni, a csoporttag teljes bevételéhez viszonyított arányuknak megfelelően.

(6) A csoporttagnál felmerült és az (5) bekezdéssel összhangban a nemzetközi hajózásból származó jövedelemhez vagy a nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelemhez rendelt valamennyi közvetlen és közvetett költséget figyelmen kívül kell hagyni a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

17. cikk

Az elismert nyereség vagy veszteség felosztása a fő szervezet és egy állandó telephely között

(1) Ha a csoporttag a 3. cikk 10. pontjának a), b) vagy c) alpontjában meghatározott állandó telephely, számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége az önálló pénzügyi beszámolójában megjelenített nettó nyereség vagy veszteség.

Az önálló pénzügyi beszámolót nem készítő állandó telephely számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége az az összeg, amely akkor jelent volna meg a pénzügyi beszámolójában, ha azt a telephely önállóan, a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standardnak megfelelően készítette volna el.

(2) A 3. cikk 10. pontjának a) vagy b) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani úgy, hogy csak azokat a bevételi és ráfordítási tételeket tükrözze, amelyek az alkalmazandó adóegyezménynek vagy a helye szerinti joghatóság nemzeti jogának megfelelően a csoporttagnak tulajdoníthatók, függetlenül az adóköteles jövedelem és az adott joghatóságban levonható ráfordítások összegétől.

A 3. cikk 10. pontjának c) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani úgy, hogy csak azokat a bevételi és ráfordítási tételeket tükrözze, amelyek az OECD-modellegyezmény[13] 7. cikke szerint a csoporttagnak tulajdoníthatók lettek volna.

(3) A 3. cikk 10. pontjának d) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor egyrészt azokat a bevételi tételeket kell figyelembe venni, amelyek a fő szervezet helye szerinti joghatóságban adómentesek, és amelyek az adott joghatóságon kívül végzett tevékenységeknek tulajdoníthatók, másrészt pedig azokat a ráfordítási tételeket, amelyek a fő szervezet helye szerinti joghatóságban adózási szempontból nem vonhatók le, és amelyek az adott joghatóságon kívül végzett tevékenységeknek tulajdoníthatók.

(4) Az állandó telephely számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a fő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor.

(5) Ha egy állandó telephely elismert veszteségét a fő szervezet belföldi adóköteles nyereségének kiszámítása során a fő szervezet ráfordításaként kezelik, és azt nem számolják el az állandó telephely és a fő szervezet belföldi adóköteles nyereségével szemben, az elismert veszteséget a fő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor a fő szervezet ráfordításaként kell kezelni.

A (4) bekezdéstől eltérve az állandó telephely által ezt követően elért elismert nyereséget a fő szervezet elismert nyereségeként kell kezelni az elismert veszteség azon összegéig, amelyet korábban az első albekezdés értelmében a fő szervezet ráfordításaként kezeltek.

18. cikk

Az áteresztő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének felosztása és kiszámítása

(1) Az áteresztő szervezetnek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét csökkenteni kell a multinacionális vállalatcsoport részét nem képező azon tulajdonosai között felosztható összeggel, akik vagy amelyek akár közvetlenül, akár egy vagy több adózási szempontból átlátható szervezeten keresztül tulajdonosi részesedéssel rendelkeznek az áteresztő szervezetben, kivéve, ha:

a) az áteresztő szervezet maga is végső anyavállalat; vagy

b) az áteresztő szervezetnek akár közvetlenül, akár egy vagy több adózási szempontból átlátható szervezeten keresztül végső anyavállalat a tulajdonosa.

(2) Az áteresztő szervezet számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét csökkenteni kell a más csoporttaghoz rendelt számviteli nettó nyereséggel vagy veszteséggel.

[13] Az OECD modellegyezménye a jövedelem és a vagyon adóztatásáról, módosított változat.

(3) Ha az áteresztő szervezet teljes egészében vagy részben állandó telephelyen keresztül végez üzleti tevékenységet, az (1) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét a 17. cikk szerint az állandó telephelyhez kell rendelni.

(4) Ha az adózási szempontból átlátható szervezet nem a végső anyavállalat, az áteresztő szervezetnek a (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét fel kell osztani az áteresztő szervezet csoporttag tulajdonosai között az áteresztő szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltségeiknek megfelelően.

(5) Ha a végső anyavállalat fordított hibrid szervezet vagy adózási szempontból átlátható szervezet, az áteresztő szervezetnek a (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét a fordított hibrid szervezethez vagy adózási szempontból átlátható szervezethez kell rendelni.

A fordított hibrid szervezet olyan áteresztő szervezet, amely adózási szempontból nem minősül átláthatónak abban a joghatóságban, amelyben tulajdonosa található.

(6) A (3), (4) és (5) bekezdést külön kell alkalmazni az áteresztő szervezetben lévő minden egyes tulajdonosi érdekeltségre.

IV. FEJEZET
A KIIGAZÍTOTT FEDEZETT ADÓK KISZÁMÍTÁSA

19. cikk
Fedezett adók

(1) A csoporttag fedezett adói a következőket foglalják magukban:

a) azokat adókat, amelyeket a csoporttag a saját bevételével vagy nyereségével kapcsolatban, vagy egy olyan csoporttag jövedelméből vagy nyereségéből való részesedésével kapcsolatban, amelyben tulajdonosi érdekeltsége van, megjelenít a pénzügyi beszámolójában;

b) a nyereségfelosztás, vélelmezett nyereségfelosztás vagy megfelelő osztalékadó-rendszernek megfelelően előírt nem üzleti ráfordítások után felszámított adókat;

c) az általánosan alkalmazandó társasági adó helyett előírt adókat; valamint

d) a felhalmozott eredmény és a társaság saját tőkéje alapján előírt adókat, beleértve a nyereség és a saját tőke alapján több elemet terhelő adókat is.

(2) A csoporttag fedezett adói nem foglalják magukban a következőket:

a) az anyavállalatnál valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabály alapján felmerült kiegészítő adót;

b) a csoporttagnál elismert belföldi kiegészítő adó alapján felmerült kiegészítő adót;

c) elismert aluladóztatott kifizetési szabály alkalmazásának eredményeként a csoporttag által elvégzett kiigazításnak tulajdonítható adókat;

d) a nem elismert visszatéríthető beszámításos adókat; valamint

e) a biztosítók által a szerződőknek járó hozamok után fizetett adókat.

(3) A 15. cikk (7) bekezdésének első albekezdésében említett, ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódó fedezett adók a választás pénzügyi évében nem vehetők figyelembe a kiigazított fedezett adók számításában.

20. cikk
Kiigazított fedezett adók

(1) A csoporttag pénzügyi évre vonatkozó kiigazított fedezett adóit a számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében a pénzügyi évre vonatkozó fedezett adókhoz kapcsolódóan megjelenített adóráfordítás összegének az alábbiakkal történő kiigazításával kell meghatározni:

a) a fedezett adóknak a pénzügyi évre vonatkozó, a (2) és (3) bekezdésben meghatározott növekedésének és csökkentésének nettó összege;

b) a 21. cikkben meghatározott, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege; valamint

c) a saját tőkével szemben vagy az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített fedezett adók növekedése vagy csökkenése az adóköteles elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vett összegekhez kapcsolódóan.

(2) A csoporttagnál az adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adót növelő tételek a következők:

a) a fedezett adóknak a pénzügyi beszámolóban az adózás előtti nyereségben ráfordításként megjelenített összege;

b) az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelésből a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően felhasznált összeg;

c) a pénzügyi évre vonatkozó fedezett adókból a bizonytalan adópozícióhoz kapcsolódó és a (3) bekezdés d) pontja szerint előzőleg figyelembe nem vett összeg; valamint

d) az elismert visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódó, az adóráfordítás csökkentéseként megjelenő jóváírás vagy visszatérítés összege.

(3) A csoporttagnál az adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adót csökkentő tételek a következők:

a) az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során a III. fejezett szerint figyelembe nem vett nyereséghez kapcsolódó adóráfordítás összege;

b) az elismert visszatéríthető adójóváírásnak nem minősülő visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódó, az adóráfordítás csökkentéseként nem megjelenített jóváírás vagy visszatérítés összege;

c) a valamely csoporttag részére visszatérített vagy jóváírt fedezett adókból a nem adóráfordítás kiigazításaként kezelt összeg, kivéve, ha az elismert visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódik;

d) a bizonytalan adópozícióhoz kapcsolódó adóráfordítás összege; valamint

e) az adóráfordítás azon összege, amelynek kifizetésére a pénzügyi év végétől számított három éven belül várhatóan nem kerül sor.

(4) A kiigazított fedezett adók kiszámításakor, ha a fedezett adó összege az (1)–(3) bekezdés több pontjában szerepel, azt csak egyszer lehet figyelembe venni.

(5) Ha egy adott pénzügyi évben egy joghatóságban elismert nettó veszteség keletkezik, és az adott joghatóságre vonatkozó kiigazított fedezett adók összege negatív, és kevesebb, mint elismert nettó veszteség és a minimum-adómérték szorzatának megfelelő összeg (a továbbiakban: elvárt kiigazított fedezett adók), a kiigazított fedezett adók összege és az elvárt kiigazított fedezett adók összege közötti különbségnek megfelelő összeget az adott pénzügyi évre vonatkozóan kiegészítőadó-többletként kell kezelni. A kiegészítőadó-többlet összegét a 28. cikk (3) bekezdésével összhangban kell felosztani az adott joghatóságban található csoporttagok között.

21. cikk

A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „nem engedélyezett elhatárolás”: a csoporttag pénzügyi beszámolójában megjelenített halasztott adóráfordítás olyan mozgása, amely bizonytalan adópozícióhoz és a csoporttag bizonytalan nyereségfelosztásához kapcsolódik;

b) „nem érvényesített elhatárolás”: egy adott pénzügyi évre vonatkozóan a csoporttag pénzügyi beszámolójában megjelenített halasztott adókötelezettség növekedése, amelyet várhatóan nem fizetnek meg a (7) bekezdésben meghatározott időszakon belül, és amelyet az adatszolgáltató csoporttag a saját választása szerint nem vesz figyelembe a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás adott pénzügyi évre vonatkozó teljes összegében.

(2) Ha egy adott joghatóságban a belföldi adókulcs a tényleges minimum-adómérték alatt van, a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján az adott pénzügyi évre vonatkozóan a csoporttag kiigazított fedezett adóihoz hozzáadandó, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege megegyezik a csoporttag pénzügyi beszámolójában a fedezett adókkal kapcsolatban megjelenített halasztott adóráfordítás a (3)–(6) bekezdés szerint kiigazított összegével.

Ha egy adott joghatóságban a belföldi adókulcs a minimum-adómérték felett van, a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján az adott pénzügyi évre vonatkozóan a csoporttag kiigazított fedezett adóihoz hozzáadandó, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege megegyezik a csoporttag pénzügyi beszámolójában a fedezett adókkal kapcsolatban a minimum-adómérték szerint újraszámított halasztott adóráfordításnak a (3)–(6) bekezdés szerint kiigazított összegével.

(3) A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegét meg kell növelni:

a) a nem engedélyezett elhatárolások vagy nem érvényesített elhatárolások pénzügyi év során kifizetett összegével; valamint

b) a halasztott adókötelezettség valamely korábbi pénzügyi évben meghatározott, majd újramegállapított azon összegével, amelyet a pénzügyi év során megfizettek.

(4) Ha egy pénzügyi évben a veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés nem jelenik meg a pénzügyi beszámolóban, mert a megjelenítési kritériumok nem teljesülnek, a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegéből le kell vonni azt az összeget, amellyel a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege

akkor csökkent volna, ha a pénzügyi évre veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést állapítottak volna meg.

(5) A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege nem tartalmazza:

a) az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során a III. fejezett szerint figyelembe nem vett tételekhez kapcsolódó halasztott adóráfordítás összegét;

b) a nem engedélyezett elhatárolásokhoz és a nem érvényesített elhatárolásokhoz kapcsolódó halasztott adóráfordítás összegét;

c) a halasztott adóköveteléssel kapcsolatos értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás összeghatását;

d) az alkalmazandó belföldi adókulcs változásával kapcsolatos újraértékelésből származó halasztott adóráfordítás összegét; valamint

e) az adójóváírások keletkezésével és felhasználásával kapcsolatos halasztott adóráfordítás összegét.

(6) Ha a csoporttag elismert veszteségének tulajdonítható halasztott adókövetelést egy adott pénzügyi évben a minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulcs szerint jelenítettek meg, az a minimum-adómérték szerint újraszámítható.

A halasztott adókövetelés első albekezdés szerinti megemelése esetén a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegét megfelelően csökkenteni kell.

(7) A következő öt pénzügyi évben meg nem fizetett vagy vissza nem írt halasztott adókötelezettséget újra meg kell állapítani olyan mértékben, amennyiben azt a csoporttag halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazításának teljes összegében figyelembe vették.

A pénzügyi évre vonatkozóan újramegállapított halasztott adókötelezettség összegét a megelőző ötödik pénzügyi év fedezett adóját csökkentő tételként kell kezelni, és az adott pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot, valamint kiegészítő adót a 28. cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kell számítani.

(8) A (7) bekezdéstől eltérve, ha a következő öt évben meg nem fizetett halasztott adókötelezettség újramegállapítás alóli kivételt képező elhatárolásnak minősül, akkor újramegállapítása nem lehetséges. Az újramegállapítás alóli kivételt képező elhatárolás az adóráfordítás azon elhatárolt összege, amely a kapcsolódó halasztott adókötelezettségek változásának tulajdonítható a következő tételek tekintetében:

a) tárgyi eszközök költségmegtérülésére képzett értékvesztés;

b) az ingatlanhasználatra vagy a természeti erőforrások kiaknázására vonatkozó kormányzati engedély vagy hasonló megállapodás költsége, amely jelentős tárgyieszköz-beruházást von maga után;

c) kutatási és fejlesztési költségek;

d) leszerelési és helyreállítási költségek;

e) a nem realizált nettó nyereség valós értéken történő értékelése;

f) nettó devizaárfolyam-nyereség;

g) biztosítási tartalékok és biztosítási kötvények halasztott szerzési költségei;

h) a csoporttaggal azonos joghatóságban található tárgyi eszköz értékesítéséből származó és ugyanabban a joghatóságban található tárgyi eszközbe újrabefektetett nyereség; valamint

i) az a)–h) pontban felsorolt tételek tekintetében a számviteli elvek változásaiból adódó többletösszegek.

22. cikk

Az elismert veszteségre vonatkozó választás

(1) A 21. cikktől eltérve az adatszolgáltató csoporttag egy joghatóság tekintetében az elismert veszteségre vonatkozóan választhatja azt, hogy elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést állapít meg minden olyan pénzügyi évre, amelyben az adott joghatóságban elismert nettó veszteség keletkezett. Ennek alkalmazásában az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés megegyezik a joghatóságra vonatkozóan az adott pénzügyi évre elismert nettó veszteségnek a minimum-adómértékkel megszorzott összegével.

Az elismert veszteségre vonatkozó választás a 38. cikkben meghatározott megfelelő osztalékadó-rendszerrel rendelkező joghatóság esetében nem lehetséges.

(2) Az (1) bekezdés szerint meghatározott, elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést minden olyan későbbi pénzügyi évben fel kell használni, amelyben az adott joghatóság tekintetében elismert nettó nyereség keletkezik. A felhasználandó összeg megegyezik az elismert nettó nyereség és a minimum-adómérték szorzatával, vagy az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés rendelkezésre álló összegével, ha ez utóbbi alacsonyabb.

(3) Az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést csökkenteni kell a pénzügyi évben felhasznált összeggel, a fennmaradó egyenleget pedig el kell határolni a következő pénzügyi évekre.

(4) Az elismert veszteségre vonatkozó választás visszavonása esetén a veszteséghez kapcsolódóan képzett halasztott adókövetelés a fennmaradó egyenlegét nullára kell csökkenteni annak az első pénzügyi évnek az első napjától, amelyben az elismert veszteségre vonatkozó választás már nem alkalmazandó.

(5) Az elismert veszteségre vonatkozó választást szerepeltetni kell a multinacionális vállalatcsoport első olyan kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásában, amely kiterjed a választással érintett joghatóságra.

(6) Ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalatának minősülő áteresztő szervezet az e cikk szerinti választással él az elismert veszteségre vonatkozóan, az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést az áteresztő szervezetnek a 36. cikk (3) bekezdése szerinti csökkentést követő elismert vesztesége alapján kell kiszámítani.

23. cikk

A meghatározott típusú csoporttagoknál felmerült fedezett adók egyedi felosztása

(1) Az állandó telephelyhez hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel a csoporttag pénzügyi beszámolójában, és amely az állandó telephely elismert nyereségéhez vagy veszteségéhez kapcsolódik.

(2) A csoporttag tulajdonoshoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel az adózási szempontból átlátható szervezet pénzügyi beszámolójában,

és amely a 18. cikk (4) bekezdése szerint a csoporttag tulajdonoshoz rendelt elismert nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódik.

(3) A csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel az adott csoporttag – ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó adórendszer hatálya alá tartozó – közvetlen vagy közvetett csoporttag tulajdonosainak pénzügyi beszámolójában, amennyiben a fedezett adók a csoporttag elismert nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódnak.

(4) A hibrid szervezetnek minősülő csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel a hibrid szervezet csoporttag tulajdonosának pénzügyi beszámolójában, és amely a hibrid szervezet elismert nyereségéhez kapcsolódik.

A hibrid szervezet olyan szervezet, amely a helye szerinti joghatóságban jövedelemadózás szempontjából önálló személynek, a tulajdonosa helye szerinti joghatóságban pedig adózási szempontból átlátható szervezetnek minősül.

(5) A pénzügyi évben nyereségfelosztást végrehajtó csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amelyet közvetlen csoporttag tulajdonosai pénzügyi beszámolóiban a felosztással kapcsolatban megjelenítettek.

(6) Az a csoporttag. amelyhez a (3) és (4) bekezdés alapján passzív jövedelem utáni fedezett adót rendeltek, a fedezett adót a passzív érdekeltségekből származó bevétel tekintetében hozzá rendelt fedezett adóval megegyező összegben veszi figyelembe.

Az első albekezdéstől eltérve a csoporttag a joghatóságra vonatkozó kiegészítőadó-mértéknek és a csoporttag – ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer vagy fiskális átláthatósági szabály szerint figyelembe vett – passzív jövedelmének szorzataként kapott összeget veszi figyelembe akkor, ha ez utóbbi az első albekezdés szerint meghatározott összegnél alacsonyabb. Ennek az albekezdésnek az alkalmazásában a joghatóságra vonatkozó kiegészítőadó-mértéket a csoporttag tulajdonost a passzív jövedelem tekintetében terhelő fedezett adóktól függetlenül kell meghatározni.

A csoporttag tulajdonost a passzív jövedelem tekintetében terhelő fedezett adóból az e bekezdés alkalmazását követően fennmaradó rész a (3) és (4) bekezdés alapján nem osztható fel.

E bekezdés alkalmazásában passzív jövedelem alatt a következő jövedelemtételek értendők, ha azok ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer alapján adókötelesek voltak, vagy az adott jövedelmet fizető szervezet hibrid szervezetnek minősül:

a) osztalék vagy azzal egyenértékű kifizetés;

b) kamat vagy azzal egyenértékű kifizetés;

c) bérleti díj;

d) jogdíj;

e) életjáradék; vagy

f) olyan típusú ingatlanból származó nettó nyereség, amely az a)–e) pontban felsorolt jövedelmet termel.

(7) Ha egy állandó telephely elismert nyereségét a 17. cikk (5) bekezdésével összhangban a fő szervezet elismert nyereségeként kezelik, az állandó telephely

helye szerinti joghatóságban felmerülő és az adott nyereséghez kapcsolódó fedezett adót a fő szervezet fedezett adójaként kell kezelni úgy, hogy annak összege nem haladhatja meg az adott nyereség összegének és a fő szervezet helye szerinti joghatóságban a szokásos jövedelmet terhelő legmagasabb belföldi adókulcsnak a szorzatát.

24. cikk

Adatszolgáltatást követő kiigazítások és adókulcs-módosítások

(1) Ha a csoporttag egy korábbi pénzügyi évre vonatkozó pénzügyi beszámolójában megjelenített fedezett adót érintő kiigazítást hajt végre, a kiigazítást a végrehajtása szerinti pénzügyi évre vonatkozó fedezett adók kiigazításaként kell kezelni, kivéve, ha a kiigazítás olyan pénzügyi évhez kapcsolódik, amelyben az adott joghatóságre vonatkozó fedezett adók csökkentek.

A csoporttag korábbi pénzügyi évi kiigazított fedezett adói között figyelembe vett fedezett adók csökkenése esetén az adott pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot és kiegészítő adót a 28. cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kell számítani úgy, hogy a kiigazított fedezett adók összegéből le kell vonni a csökkentés összegét. Az adott pénzügyi évre és valamennyi érintett pénzügyi évre vonatkozó elismert jövedelmet ennek megfelelően ki kell igazítani.

Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a fedezett adók nem lényeges mértékű csökkenése a kiigazítás végrehajtása szerinti pénzügyi évre vonatkozó fedezett adók kiigazításaként is kezelhető. A fedezett adók csökkenése nem lényeges mértékű, ha a pénzügyi évre a joghatóságre vonatkozóan meghatározott kiigazított fedezett adók csökkenése nem éri el az 1 000 000 EUR összeget.

(2) Ha az alkalmazandó belföldi adókulcs a minimum-adómérték alá csökken, és a csökkentés halasztott adóráfordítást eredményez, e halasztott adóráfordítás összegét a csoporttag azon fedezett adókkal kapcsolatos kötelezettségének kiigazításaként kell kezelni, amelyeket egy korábbi pénzügyi évben a 19. és 20. cikk alapján figyelembe vettek.

(3) Ha egy halasztott adóráfordítást a tényleges minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulccsal vettek figyelembe, majd az alkalmazandó adókulcsot ezt követően megemelik, a növekedésből eredő halasztott adóráfordítás összegét a kifizetéskor a csoporttag fedezett adókra vonatkozó, a 19. és 20. cikkel összhangban valamely korábbi pénzügyi év tekintetében érvényesített kötelezettségének kiigazításaként kell kezelni.

Az első albekezdés szerinti kiigazítás nem haladhatja meg a halasztott adóráfordítás minimum-adómérték szerint újraszámított összegét.

(4) Ha a csoporttagnál adóráfordításként felmerült és az adott pénzügyi évre vonatkozó kiigazított fedezett adókban figyelembe vett összegből 1 000 000 EUR feletti összeg megfizetésére nem kerül sor az adott pénzügyi év végét követő három éven belül, az arra a pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot és kiegészítő adót, amelyben a meg nem fizetett összeget fedezett adóként érvényesítették, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban újra kell számítani úgy, hogy annak során a meg nem fizetett összeg nem vehető figyelembe a kiigazított fedezett adókban.

V. FEJEZET
A TÉNYLEGES ADÓKULCS ÉS A KIEGÉSZÍTŐ ADÓ KISZÁMÍTÁSA

25. cikk

A tényleges adókulcs meghatározása

(1) A multinacionális vállalatcsoport tényleges adókulcsát – feltéve, hogy van elismert nettó nyereség – minden egyes pénzügyi évre és joghatóságre vonatkozóan ki kell számítani a következő képlet szerint:

$$Tényleges\ adókulcs = \frac{a\ joghatóságban\ található\ csoporttagok\ kiigazított\ fedezett\ adói}{a\ joghatóságban\ található\ csoporttagok\ elismert\ nettó\ nyeresége}$$

ahol a csoporttagok kiigazított fedezett adója a joghatóságban található összes csoporttag IV. fejezet szerint meghatározott kiigazított fedezett adóinak együttes összege.

(2) A joghatóságban található csoporttagok adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nettó nyereségét a következő képlet szerint kell meghatározni:

$$Elismert\ nettó\ nyereség\ vagy\ veszteség = a\ csoporttagok\ elismert\ nyeresége - a\ csoporttagok\ elismert\ vesztesége$$

ahol:

a) a csoporttagok elismert nyeresége a joghatóságban található összes csoporttag III. fejezet szerint meghatározott elismert nyereségének együttes összege, figyelembe véve adott esetben a nemzetközi hajózásból származó jövedelem 16. cikk szerinti kizárását;

b) a csoporttagok elismert vesztesége a joghatóságban található összes csoporttag III. fejezet szerint meghatározott elismert veszteségének együttes összege.

(3) A befektetési szervezetnek minősülő csoporttagok kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a tényleges adókulcs (1) bekezdés szerinti kiszámítása, valamint az elismert nettó nyereség (2) bekezdés szerinti kiszámítása során.

(4) A valamely joghatóságban található, honosság nélküli csoporttagok tényleges adókulcsát az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az ugyanabban a joghatóságban található csoporttagok tényleges adókulcsától elkülönítve kell kiszámítani.

26. cikk

A kiegészítő adó kiszámítása

(1) Ha valamely olyan joghatóság tényleges adókulcsa, amelyben csoporttagok találhatók, egy adott pénzügyi évre vonatkozóan nem éri el a minimum-adómértéket, a multinacionális vállalatcsoport külön kiszámítja a kiegészítő adót minden olyan tagjára vonatkozóan, amelynek elismert nyereségét az adott joghatósághoz tartozó elismert nettó nyereség számításakor figyelembe veszik. A kiegészítő adó számítása joghatóságonként történik.

(2) Az egyes pénzügyi években egy adott joghatóságre vonatkozó kiegészítőadó-mértéket a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$Kiegészítőadó - mérték = minimum - adómérték - tényleges\ adókulcs$$

ahol a tényleges adókulcs a 25. cikkel összhangban kiszámított adókulcs.

(3) A joghatóság szerinti, adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adó kiszámítása az alábbi képlet szerint történik:

$$\begin{aligned} &Joghatóság\ szerinti\ kiegészítő\ adó \\ &= (kiegészítőadó - mérték \times többletnyereség) \\ &+ kiegészítőadó - többlet - belföldi\ kiegészítő\ adó \end{aligned}$$

ahol:

a) a kiegészítőadó-többlet a 28. cikk alapján meghatározott adóösszeg;

b) a belföldi kiegészítő adó a 10. cikk alapján meghatározott adóösszeg.

(4) Az adott pénzügyi évben a meghatározott joghatósághoz kapcsolódó, a (3) bekezdésben említett többletnyereséget a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$\begin{aligned} &Többletnyereség \\ &= elismert\ nettó\ nyereség - gazdasági\ tartalomtól\ függő\ nyereségkivétel \end{aligned}$$

ahol:

a) az elismert nettó nyereség a 25. cikk (2) bekezdése alapján meghatározott nyereség;

b) a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel a 27. cikk alapján meghatározott összeg.

E bekezdés alkalmazásában a többletnyereség az az összeg, amely megegyezik egyrészt a csoporttagok helye szerinti joghatóság szintjén a csoporttagokra vonatkozóan számított elismert nettó nyereség, másrészt az adott joghatóság e csoporttagjainak gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétele közötti különbséggel.

(5) Az egyes pénzügyi években egy adott csoporttagra jutó kiegészítő adót a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$Csoporttag\ kiegészítő\ adója = joghatóság\ szerinti\ kiegészítő\ adó$$

$$x\,\frac{csoporttag\ elismert\ nyeresége}{a\ csoporttagok\ teljes\ elismert\ nyeresége}$$

ahol:

a) a csoporttag elismert nyeresége a III. fejezet szerint meghatározott nyereség;

b) a csoporttagok teljes elismert nyeresége a csoporttagok elismert nyereségének együttes összege.

(6) Ha a joghatóság szerinti kiegészítő adó a 28. cikk (1) bekezdése szerinti újraszámítás eredménye, és az adott pénzügyi évben a joghatóságban elismert nettó veszteség keletkezik, a kiegészítő adót az (5) bekezdésben meghatározott képlet szerint fel kell osztani az egyes csoporttagok között a csoporttagok azon pénzügyi években elért elismert nyeresége alapján, amelyekre vonatkozóan a 28. cikk (1) bekezdése szerinti újraszámításra sor kerül.

(7) A valamely joghatóságban található, honosság nélküli csoporttagok kiegészítő adóját az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az ugyanabban a joghatóságban található valamennyi egyéb csoporttag kiegészítő adójától elkülönítve kell kiszámítani.

27. cikk

Gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „figyelembe vehető munkavállalók”: a csoporttag azon teljes munkaidős és részmunkaidős munkavállalói, valamint független vállalkozói, akik, illetve amelyek a multinacionális vállalatcsoport irányítása és ellenőrzése alatt részt vesznek a multinacionális vállalatcsoport rendes működési tevékenységeiben;

b) „figyelembe vehető bérköltségek”: munkavállalói jövedelemkiadások, beleértve a fizetéseket, béreket és az egyéb olyan kiadásokat, amelyek közvetlen és különálló személyes juttatást biztosítanak a munkavállaló számára, többek között az egészségbiztosítási és a nyugdíjjárulékot, a bér- és foglalkoztatási adókat, valamint a munkáltatói társadalombiztosítási járulékokat;

c) „figyelembe vehető tárgyi eszközök”:

i. az adott joghatóságban található ingatlanok, gépek és berendezések;

ii. az adott joghatóságban található természeti erőforrások;

iii. a bérlőnek az adott joghatóságban található tárgyi eszközökhöz fűződő használati joga; valamint

iv. az ingatlanhasználatra vagy természeti erőforrások kiaknázására vonatkozó kormányzati engedély vagy hasonló megállapodás, amely jelentős tárgyieszköz-beruházást von maga után.

(2) Ha a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltató tagja nem él azzal a választással, hogy mellőzi a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel alkalmazását, a kiegészítő adó kiszámítása során az adott joghatóságra vonatkozóan elismert nettó nyereséget csökkenteni kell a joghatóságban található egyes csoporttagok bérköltség- és tárgyieszköz-kivételének együttes összegével.

(3) A valamely joghatóságban található csoporttag bérköltségkivétele a multinacionális vállalatcsoport részére az adott joghatóságban tevékenységet folytató figyelembe vehető munkavállalók után a csoporttagnál felmerülő, figyelembe vehető bérköltségek 5 %-a, azon figyelembe vehető bérköltségek kivételével, amelyek:

a) aktivált formában szerepelnek a figyelembe vehető tárgyieszköz-kivételi alapban; valamint

b) a 16. cikk szerint kizárt jövedelemnek tulajdoníthatók.

A figyelembe vehető munkavállalók esetében úgy kell tekinteni, hogy abban a joghatóságban találhatók, amelyben a multinacionális vállalatcsoport részére tevékenységet végeznek.

(4) A valamely joghatóságban található csoporttag tárgyieszköz-kivétele az adott joghatóságban található tárgyi eszközök könyv szerinti értékének 5 %-a, kivéve:

a) az értékesítés, bérbeadás vagy befektetés céljára tartott ingatlanok – beleértve a földterületet és az épületeket is – könyv szerinti értékét; valamint

b) a 16. cikk szerint kizárt jövedelmet termelő tárgyi eszközök könyv szerinti értékét.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a figyelembe vehető tárgyi eszközök könyv szerinti értéke a figyelembe vehető tárgyi eszközöknek a végső anyavállalat pénzügyi kimutatásaiban a pénzügyi év elején és végén megjelenített könyv szerinti értékének átlaga, a halmozott értékcsökkenéssel, amortizációval és kimerüléssel csökkentve, valamint a bérköltségek aktiválásának tulajdonítható összegekkel növelve.

(6) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában az állandó telephelynek minősülő csoporttag figyelembe vehető bérköltségei és figyelembe vehető tárgyi eszközei azok, amelyek a 17. cikk (1) és (2) bekezdése szerint szerepelnek a csoporttag önálló pénzügyi beszámolójában, feltéve, hogy az állandó telephellyel azonos joghatóságban találhatók.

Az állandó telephely figyelembe vehető bérköltségeit és figyelembe vehető tárgyi eszközeit a fő szervezet nem veheti figyelembe.

Az állandó telephely nyereségének a 18. cikk (1) bekezdése és a 36. cikk (5) bekezdése szerinti figyelmen kívül hagyása esetén az állandó telephely figyelembe vehető bérköltségeit és figyelembe vehető tárgyi eszközeit ugyanilyen arányban figyelmen kívül kell hagyni a multinacionális vállalatcsoport tekintetében e cikk szerint elvégzett számítás során.

(7) Az áteresztő szervezet által a figyelembe vehető munkavállalók után fizetett, figyelembe vehető bérköltségek, valamint a tulajdonában álló, figyelembe vehető tárgyi eszközök közül azokat, amelyek a (6) bekezdés szerint nem kerültek felosztásra, az alábbiakhoz kell rendelni:

a) az áteresztő szervezet csoporttag tulajdonosaihoz a 18. cikk (4) bekezdése szerint hozzájuk rendelt összeggel arányosan, feltéve, hogy a figyelembe vehető munkavállalók és a figyelembe vehető tárgyi eszközök a csoporttag tulajdonosok joghatóságában találhatók; valamint

b) a végső anyavállalatnak minősülő áteresztő szervezethez az áteresztő szervezet elismert nyereségének számításakor a 36. cikk (1) és (2) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyott nyereséggel arányosan csökkentve, feltéve, hogy a figyelembe vehető munkavállalók és a figyelembe vehető tárgyi eszközök az áteresztő szervezet joghatóságában találhatók.

Az áteresztő szervezet minden egyéb figyelembe vehető bérköltségét és figyelembe vehető tárgyi eszközét figyelmen kívül kell hagyni a multinacionális vállalatcsoport gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételének számításakor.

(8) A valamely joghatóságban található, honosság nélküli csoporttagok gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételét az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az ugyanabban a joghatóságban található valamennyi egyéb csoporttag gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételétől elkülönítve kell kiszámítani.

(9) A gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel e cikk szerint kiszámított összege nem foglalja magában a befektetési szervezetek bérköltség- és tárgyieszköz-kivételét.

28. cikk

A kiegészítőadó-többlet

(1) Ha a 15. cikk (7) bekezdése, a 21. cikk (7) bekezdése, a 24. cikk (1) bekezdése, a 24. cikk (4) bekezdése és a 38. cikk (5) bekezdése alapján a fedezett adóban, vagy az elismert nyereségben vagy veszteségben elvégzett kiigazítás a multinacionális vállalatcsoport valamely korábbi pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsának és kiegészítő adójának újraszámítását eredményezi, a tényleges adókulcsot és a kiegészítő adót a 25–27. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban kell újraszámítani. A kiegészítő adó újraszámításból eredő növekményösszeg a 25. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában abban a pénzügyi évben kezelendő kiegészítőadó-többletként, amelyben az újraszámításra sor kerül.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti újraszámítás kiegészítőadó-többletet eredményez és a joghatóságnál elismert nettó veszteség található, akkor a joghatóságban található egyes csoporttagok elismert nyereségének meg kell egyeznie a 26. cikk (5) és (6) bekezdése alapján hozzájuk rendelt kiegészítőadó-összeg és a minimum-adómérték hányadosával.

(3) Ha a 20. cikk (5) bekezdése alapján kiegészítőadó-többlet fizetendő, akkor a joghatóságban található egyes csoporttagok elismert nyereségének meg kell egyeznie a hozzájuk rendelt kiegészítőadó-összeg és a minimum-adómérték hányadosával. A csoporttagok közötti felosztást arányosan kell elvégezni a következő képlet alapján:

$$(Elismert\ nyereség\ vagy\ veszteség\ \times\ minimum - adómérték\ ) - kiigazított\ fedezett\ adó$$

Kiegészítőadó-többlet csak olyan csoporttaghoz rendelhető, amelynél a kiigazított fedezett adó nyilvántartott összege nullánál kisebb, továbbá kisebb, mint a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének és a minimum-adómértéknek a szorzata.

(4) Az a csoporttag, amelyhez e cikk alapján kiegészítőadó-többletet rendeltek, a II. alkalmazásában alacsony adóterhelésű csoporttagnak minősül.

29. cikk

De minimis kivétel

(1) A 25–28. cikktől eltérve – az adatszolgáltató csoporttag választása szerint – a meghatározott joghatóságban található csoporttagok után valamely pénzügyi évben fizetendő kiegészítő adó nulla, ha az adott pénzügyi évben:

a) a szóban forgó joghatóságban található csoporttagok átlagos elismert árbevétele kevesebb mint 10 000 000 EUR; valamint

b) a szóban forgó joghatóságban található csoporttagok átlagos elismert nyeresége vagy vesztesége veszteséget képez vagy kevesebb mint 1 000 000 EUR.

A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

(2) Az (1) bekezdésben említett átlagos elismert árbevétel, illetve átlagos elismert nyereség vagy veszteség a joghatóságban található csoporttagok elismert árbevételének, illetve elismert nyereségének vagy veszteségének az adott pénzügyi évre, valamint az azt megelőző két pénzügyi évre vetített átlaga.

Ha az adott pénzügyi évet megelőző első vagy második pénzügyi évben a joghatóságban nincs elismert árbevétellel, illetve elismert nyereséggel vagy veszteséggel rendelkező csoporttag, akkor az ilyen év nem vehető figyelembe a

joghatóság elismert árbevételének, illetve elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

(3) A joghatóságban található csoporttagok adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert árbevétele a joghatóságban található csoporttagok együttes árbevételének a III. fejezet szerint elvégzett kiigazítással csökkentett vagy növelt összege.

(4) A valamely joghatóságban található csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyeresége vagy vesztesége a csoporttag 25. cikk (2) bekezdése szerint számított, elismert nettó nyeresége vagy vesztesége.

(5) A *de minimis* kivétel nem alkalmazandó a honosság nélküli szervezetekre és a befektetési szervezetekre. Az ilyen szervezetek árbevétele, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a *de minimis* kivétel számításakor.

30. cikk

Kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagok

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag”: olyan csoporttag, amelyben a végső anyavállalat legfeljebb 30 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik;

b) „kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat”: olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik egy másik kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagban, kivéve, ha az előbbi csoporttagban egy másik kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag közvetve vagy közvetlenül ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik;

c) „kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport”: a kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat és kisebbségi tulajdonban lévő leányvállalatai; valamint

d) „kisebbségi tulajdonban lévő leányvállalat”: olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, amelyben egy kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik.

(2) A valamely joghatóságre vonatkozó tényleges adókulcsnak és a kiegészítő adónak a III–VII. fejezettel összhangban történő kiszámítása a kisebbségi tulajdonban lévő alcsoportok tekintetében ugyanúgy alkalmazandó, mintha azok mindegyike önálló multinacionális vállalatcsoport lenne.

A kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport tagjainak kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe sem a multinacionális vállalatcsoport tényleges adókulcsából a 25. cikk (1) bekezdése szerint számított maradványérték, sem pedig a 25. cikk (2) bekezdése szerint számított elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározásakor.

(3) Ha a kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag nem tagja egyetlen kisebbségi tulajdonban lévő alcsoportnak sem, akkor tényleges adókulcsát és kiegészítő adóját a III–VII. fejezeteknek megfelelően, az egyedi csoporttag szintjén kell kiszámítani.

A kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe sem a multinacionális vállalatcsoport tényleges adókulcsából a 25. cikk (1) bekezdése szerint számított

maradványérték, sem pedig a 25. cikk (2) bekezdése szerint számított elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározásakor.

Ez a cikk nem alkalmazandó az olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagra, amely befektetési szervezetnek minősül.

VI. FEJEZET
A VÁLLALATI SZERKEZETÁTALAKÍTÁSRA ÉS HOLDINGSTRUKTÚRÁKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

31. cikk

Az összevont árbevételi küszöbérték alkalmazása a vállalatcsoportok fúziója és szétválása esetén

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „fúzió”: bármely olyan konstrukció, amelyben:

i. két különálló vállalatcsoport összes vagy lényegében az összes tagja közös ellenőrzés alá kerül oly módon, hogy az összevont csoport tagjaivá válnak; vagy

ii. egy adott vállalatcsoporthoz nem tartozó szervezet egy másik szervezettel vagy vállalatcsoporttal közös ellenőrzés alá kerül oly módon, hogy az összevont csoport tagjaivá válnak;

a) „szétválás”: olyan konstrukció, amelyben egy vállalatcsoport tagjai két vagy több különböző vállalatcsoporttá válnak szét úgy, hogy a továbbiakban nem tartoznak azonos végső anyavállalat konszolidációs körébe.

(2) Ha a legutóbbi négy egymást követő pénzügyi év bármelyikében két vagy több vállalatcsoport fúziójával egyetlen vállalatcsoport jön létre, a multinacionális vállalatcsoport 2. cikk (1) bekezdésében említett összevont árbevételi küszöbértékét az adott pénzügyi évben akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha az eredeti vállalatcsoportok adott pénzügyi évre vonatkozó összevont pénzügyi beszámolójában szereplő árbevételek együttes összege legalább 750 000 000 EUR.

(3) Egy vállalatcsoporthoz nem tartozó szervezet (a továbbiakban: célszervezet) és egy másik szervezet vagy egy vállalatcsoport (a továbbiakban: felvásárló) adott pénzügyi évben végrehajtott fúziója esetén – feltéve, hogy sem a célszervezet, sem a felvásárló nem készített összevont pénzügyi beszámolót a legutóbbi négy egymást követő pénzügyi év egyikében sem – a multinacionális vállalatcsoport összevont árbevételi küszöbértékét az adott pénzügyi évben akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a célszervezet és a felvásárló adott pénzügyi évre vonatkozó önálló pénzügyi beszámolójában szereplő árbevételek együttes összege, vagy az adott pénzügyi évre vonatkozóan készített összevont pénzügyi beszámolójukban megjelenített árbevétel összege legalább 750 000 000 EUR.

(4) Egy multinacionális vállalatcsoport két vagy több csoportra történő szétválásakor a szétválással létrejött egyes vállalatcsoportok saját összevont árbevételi küszöbértékét akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a vállalatcsoport:

a) a szétválást követő első pénzügyi évben 750 000 000 EUR vagy azt meghaladó éves árbevételt; valamint

b) a szétválást követő másodiktól negyedikig terjedő pénzügyi év közül legalább kettőben 750 000 000 EUR vagy azt meghaladó éves árbevételt mutat ki.

32. cikk

Multinacionális vállalatcsoporthoz csatlakozó és abból kilépő tagok

(1) Ha egy szervezet (a továbbiakban: célszervezet) egy adott pénzügyi évben (a továbbiakban: felvásárlás éve) a benne lévő tulajdonosi érdekeltség közvetlen vagy közvetett átruházása eredményeként valamely multinacionális vállalatcsoport tagjává válik vagy abban a tagsága megszűnik, a célszervezetet ezen irányelv alkalmazásában a multinacionális vállalatcsoport tagjának kell tekinteni, feltéve, hogy a célszervezet eszközeinek, kötelezettségeinek, bevételeinek, ráfordításainak és pénzforgalmának arányos részét a végső anyavállalat által a felvásárlás évéről készített összevont pénzügyi beszámoló tételesen tartalmazza.

A célszervezet tényleges adókulcsát és kiegészítő adóját a (2)–(8) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.

(2) A felvásárlás évében a célszervezet számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét, valamint kiigazított fedezett adóit szerepeltetni kell a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában.

(3) A felvásárlás évében és minden azt követő pénzügyi évben a célszervezet elismert nyereségét vagy veszteségét, valamint kiigazított fedezett adóját a célszervezet eszközeinek és kötelezettségeinek korábbi könyv szerinti értéke alapján kell megállapítani.

(4) A felvásárlás évében a célszervezet figyelembe vehető bérköltségeinek a 27. cikk (3) bekezdése szerinti kiszámítása során figyelembe kell venni a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában megjelenített költségeket.

(5) A célszervezet figyelembe vehető tárgyi eszközei könyv szerinti értékének a 27. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítását adott esetben ki kell igazítani annak a felvásárlás évén belüli időszaknak az arányában, amely alatt a célszervezet a multinacionális vállalatcsoport tagja volt.

(6) Az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés kivételével a célszervezet multinacionális vállalatcsoportok között átruházott halasztott adókövetelését és halasztott adókötelezettségeit a felvásárló multinacionális vállalatcsoport ugyanolyan módon és ugyanolyan mértékben veszi figyelembe, mintha a csoporttag az érintett követelések és kötelezettségek keletkezésekor is az ellenőrzése alá tartozott volna.

(7) A célszervezet azon halasztott adókötelezettségeit, amelyeket korábban a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegében figyelembe vettek, a 21. cikk (7) bekezdése szerint a felvásárlás évében az elidegenítő multinacionális vállalatcsoportnál csökkenésként, a felvásárló multinacionális vállalatcsoportnál növekedésként kell szerepeltetni, azzal, hogy a fedezett adók bármely későbbi csökkentése abban az évben jár hatással, amelyben az összeget ismételten megállapítják.

(8) Ha a célszervezet a felvásárlás évében két vagy több multinacionális vállalatcsoport anyavállalata, az egyes multinacionális vállalatcsoportoknál az alacsony adóterhelésű

csoporttagokra vonatkozóan meghatározott kiegészítő adóból hozzá rendelhető részarányok mindegyikére külön alkalmazza a jövedelem-hozzászámítási szabályt.

(9) A célszervezetben meglévő ellenőrzésre jogosító részesedés megszerzését vagy elidegenítését eszközök és kötelezettségek megszerzésének vagy elidegenítésének kell tekinteni, feltéve, hogy a célszervezet – adózási szempontból átlátható szervezet esetében az eszközök – helye szerinti joghatóság az ellenőrzésre jogosító részesedés megszerzését vagy elidegenítését ugyanúgy vagy hasonló módon eszközök és kötelezettségek megszerzésének vagy elidegenítésének tekinti, és egyfelől az adóalap, másfelől pedig az ellenőrzésre jogosító részesedésért fizetett ellenérték vagy az eszközök és kötelezettségek valós értéke közötti különbség alapján fedezett adót vet ki az eladóra.

33. cikk

Eszközök és kötelezettségek átruházása

(1) E cikk alkalmazásában „átszervezés” az eszközök és kötelezettségek átalakítása vagy átruházása, ahol az átvevő csoporttag vagy a vele kapcsolatban álló személy részvényeket bocsát ki vagy adott esetben azok névértékének 10 %-át meg nem haladó egyéb fizetőeszközt bocsát rendelkezésre, feltéve, hogy az átruházásból származó nyereséget vagy veszteséget sem részben, sem egészben nem adóztatják meg, az átvevő csoporttag pedig az átruházott eszközök korábbi – az átruházásból származó adóköteles nyereséggel vagy veszteséggel kiigazított – értékét használja fel az átruházás utáni adóköteles jövedelem helyi szabályok szerinti kiszámításához.

(2) Az eszközöket és kötelezettségeket elidegenítő csoporttag (a továbbiakban: az átadó szervezet) az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor figyelembe veszi az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget.

Az eszközöket és kötelezettségeket megszerző csoporttag (a továbbiakban: az átvevő szervezet) az elismert nyereségét vagy veszteségét az átvett eszközök és kötelezettségek általa nyilvántartott könyv szerinti értéke alapján határozza meg, amelyet a végső anyavállalat elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardjával összhangban állapít meg.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, ha az eszközök és kötelezettségek elidegenítésére vagy megszerzésére átszervezés keretében kerül sor:

a) az átadó szervezet az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget egyáltalán nem veheti figyelembe az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor; valamint

b) az átvevő szervezet az elismert nyereségét vagy veszteségét a megszerzett eszközök és kötelezettségek átruházáskori könyv szerinti értéke alapján határozza meg.

(4) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve, ha az eszközök és kötelezettségek átruházására olyan átszervezés keretében kerül sor, amely az átadó szervezetnél adóköteles nyereséget vagy veszteséget eredményez:

a) az átadó szervezet az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget a nyereség adóköteles részéig vagy a veszteségnek az átadó szervezet joghatóságában az adóalapot csökkentő részéig veszi figyelembe az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor; valamint

b) az átvevő szervezet az elismert nyereségét vagy veszteségét a megszerzett eszközök és kötelezettségek átruházáskori könyv szerinti értéke alapján határozza meg, amelyet a nyereség adóköteles részével csökkent, illetve a veszteségnek az átadó szervezet joghatóságában az adóalapot csökkentő részével megnövel.

(5) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint ha egy olyan csoporttag, amely a helye szerinti joghatóságban adózási célokból köteles vagy jogosult az eszközei alapját és kötelezettségei összegét valós értékre kiigazítani, akkor a csoporttag:

a) az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor az egyes eszközei és kötelezettségei tekintetében nyereség- vagy veszteségösszeget vehet figyelembe, amely megegyezik egyfelől az eszköz vagy kötelezettség közvetlenül az adó kiigazítását kiváltó esemény napját megelőző, a beszámoló készítésekor figyelembe vett könyv szerinti értéke, másfelől az eszköz vagy kötelezettség közvetlenül a kiváltó eseményt követő valós értéke közötti különbséggel;

b) a kiváltó eseményt követő pénzügyi években az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításához az eszköz vagy kötelezettség közvetlenül a kiváltó eseményt követő, a beszámoló készítésekor figyelembe vett könyv szerinti értékét használhatja fel;

c) az a) pont szerint meghatározott elemek együttes nettó összegét figyelembe veheti az elismert jövedelmének vagy veszteségének kiszámításakor vagy úgy, hogy az együttes nettó összeget teljes egészében a kiváltó esemény pénzügyi évében veszi figyelembe, vagy pedig úgy, hogy a kiváltó esemény pénzügyi évében és az azt követő négy pénzügyi évben is az együttes nettó összeg egyötödét veszi figyelembe.

A kiváltó eseményhez kapcsolódóan az átruházás után keletkező esetleges adóköteles jövedelem helyi szabályok szerinti kiszámításához az a) pont szerint meghatározott összeget ki kell igazítani az átruházásból származó adóköteles nyereséggel vagy veszteséggel.

Ha a csoporttag azt megelőzően lép ki a multinacionális vállalatcsoportból, hogy az a) pont szerint meghatározott teljes összeget figyelembe vette volna az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor, akkor a fennmaradó összeget a kilépés pénzügyi évében kell figyelembe vennie.

34. cikk

Közös vállalkozások

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „közös vállalkozás”: a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalatától eltérő szervezet, amelynek pénzügyi eredményeit a tőkemódszerrel mutatják be a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában, feltéve, hogy a végső anyavállalat közvetlenül vagy közvetve legalább 50 %-os tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik a szervezetben;

b) „közös vállalkozás kapcsolt vállalkozása”:

i. olyan szervezet, amelynek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint a közös vállalkozás pénzügyi kimutatásai

összevontan tartalmazzák, vagy tartalmaznák akkor, ha valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard erre kötelezte volna a közös vállalkozást; vagy

ii. olyan állandó telephely, amelynek fő szervezete közös vállalkozás vagy az a) pontban említett szervezet.

(2) A valamely közös vállalkozásban vagy valamely közös vállalkozás kapcsolt vállalkozásában (együttesen: közös vállalkozáscsoport) közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező anyavállalat az 5–9. cikk szerinti jövedelem-hozzászámítási szabályt a közös vállalkozáscsoport egyes tagjai utáni kiegészítő adóból hozzá rendelhető részarány tekintetében alkalmazza.

(3) A közös vállalkozás és annak kapcsolt vállalkozásai által fizetendő kiegészítő adót a III–VII. fejezettel összhangban kell kiszámítani úgy, mintha azok önálló multinacionális vállalatcsoport tagjai lennének, amelynek végső anyavállalata a közös vállalkozás.

(4) A közös vállalkozáscsoport által fizetendő kiegészítő adót a közös vállalkozáscsoport (2) és (3) bekezdés szerint adózó tagjai utáni kiegészítő adóból az egyes anyavállalatokhoz rendelhető részaránynak megfelelően csökkenteni kell. A kiegészítő adó fennmaradó összegét a 13. cikknek megfelelően hozzá kell adni az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítő adó összegéhez.

35. cikk

Több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportok

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport”: két vagy több olyan vállalatcsoport, amelyek végső anyavállalatai között kombinált („stapled”) struktúrát vagy legalább két államot érintő („dual-listed”) konstrukciót megvalósító megállapodás jön létre, amely legalább egy, másik joghatóságban található szervezetet vagy állandó telephelyet is magában foglal;

b) „kombinált struktúra”: olyan konstrukció, amelyben:

i. különálló vállalatcsoportok végső anyavállalataiban lévő tulajdonosi érdekeltségeket legalább 50 %-ban azonos áron jegyeznek (tőzsdei bevezetés esetén), és azok tulajdonjog, átruházási korlátozás vagy más feltétel révén egymással kombináltak, és önállóan nem ruházhatók át vagy forgalmazhatók; valamint

ii. a végső anyavállalatok egyike összevont pénzügyi beszámolót készít, amelyben az érintett csoportokhoz tartozó szervezetek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát együtt, egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatja be; valamint

c) „legalább két államot érintő konstrukció”: különálló vállalatcsoportok két vagy több végső anyavállalata által létrehozott konstrukció, amelyben:

i. a végső anyavállalatok kizárólag szerződés útján állapodnak meg üzleti tevékenységük kombinációjáról;

ii. a végső anyavállalatok tevékenységeit egyetlen gazdasági egységként, szerződéses megállapodások alapján, ugyanakkor az egyes végső anyavállalatok önálló jogi személyiségének megtartásával irányítják;

iii. a megállapodásban részes végső anyavállalatok tulajdonosi érdekeltségeit egymástól függetlenül jegyzik, forgalmazzák vagy ruházzák át a különböző tőkepiacokon; valamint

iv. a végső anyavállalatok összevont pénzügyi beszámolót készítésére kötelezettek, amelyben a csoportokhoz tartozó szervezetek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát együtt, egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatják be.

(2) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport esetében az egyes vállalatcsoportokhoz tartozó szervezeteket és csoporttagokat egyetlen, több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport tagjainak kell tekinteni.

Csoporttagként kell kezelni azt a kizárt szervezetnek nem minősülő szervezetet, amelyet a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport tételes jelleggel összevont alapon kezel, vagy amelyben a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoporthoz tartozó szervezetek ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkeznek.

(3) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport összevont pénzügyi beszámolója az (1) bekezdésben a kombinált struktúra és a legalább két államot érintő konstrukció fogalommeghatározásában említett együttes összevont pénzügyi beszámoló, amelyet elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak – a végső anyavállalat számviteli standardjának – megfelelően készítenek el.

(4) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalatainak az azt alkotó különálló csoportok végső anyavállalatait kell tekinteni.

Ezen irányelvnek a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportok tekintetében történő alkalmazásakor a végső anyavállalatra való hivatkozásokat értelemszerűen több anyavállalatra vonatkozóan kell alkalmazni.

(5) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található anyavállalatai – beleértve az egyes végső anyavállalatokat is – az 5–9. cikk szerinti jövedelem-hozzászámítási szabályt az alacsony adójú csoporttagok utáni kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető részarány tekintetében alkalmazzák.

(6) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található tagjai a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoporthoz tartozó egyes alacsony adóterhelésű tagok utáni kiegészítő adó figyelembevételével, a 11., 12. és 13. cikk szerint alkalmazzák az aluladóztatott kifizetések szabályát.

(7) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalatai a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást a 42. cikk (2) bekezdésének megfelelően nyújtják be, kivéve akkor, ha közös kijelölt adatszolgáltató csoporttaggal rendelkeznek. Az adatszolgáltatásnak a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportot alkotó csoportok mindegyikére vonatkozó információkat tartalmaznia kell.

VII. FEJEZET
ADÓSEMLEGESSÉG ÉS FELOSZTÁSI RENDSZEREK

36. cikk

Átesztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat

(1) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert nyereségét a pénzügyi évre vonatkozóan csökkenteni kell az elismert nyereségnek az áteresztő szervezetben tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező szervezethez (a továbbiakban: érdekelt tulajdonos) rendelt részével, feltéve, hogy:

a) a nyereség az adott pénzügyi év végét követő 12 hónapon belül a minimum-adómértékkel azonos vagy azt meghaladó névleges adómértékkel adózik; vagy

b) észszerűen feltételezhető, hogy a nyereség utáni fedezett adók és az érdekelt tulajdonos által fizetett adók együttes összege eléri vagy meghaladja az adott nyereség és a minimum-adómérték szorzatával egyenlő összeget.

(2) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert nyereségét a pénzügyi évre vonatkozóan csökkenteni kell az elismert nyereségnek az áteresztő szervezetben tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező szervezethez rendelt részével, feltéve, hogy az érdekelt tulajdonos:

a) olyan természetes személy, aki adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át; vagy

b) olyan kormányzati szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet vagy nyugdíjszolgáltatónak nem minősülő nyugdíjalap, amely adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át.

(3) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert veszteségét a pénzügyi évre vonatkozóan csökkenteni kell az elismert veszteségnek az áteresztő szervezetben tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező szervezethez rendelt részével.

Az első albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az érdekelt tulajdonos a veszteséget nem használhatja fel adóköteles nyereségének kiszámításához abban a joghatóságban, amelyben adóügyi illetőséggel rendelkezik.

(4) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat fedezett adóit arányosan csökkenteni kell az (1) bekezdésnek megfelelően csökkentett elismert nyereség összegével.

(5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdés arra az állandó telephelyre is alkalmazandó, amelyen keresztül az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat részben vagy egészben az üzleti tevékenységét folytatja, vagy amelyen keresztül az adózási szempontból átlátható szervezet üzleti tevékenységét részben vagy egészben folytatják, feltéve, hogy a végső anyavállalat az adózási szempontból átlátható szervezetben akár közvetlenül, akár egy vagy több adózási szempontból átlátható szervezeten keresztül tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik.

37. cikk

Osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalat

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszer”: olyan adórendszer, amely egy szervezet tulajdonosainak vagy kedvezményezettjeinek jövedelmét egyetlen szinten adóztatja azáltal, hogy a szervezet nyereségéből levonja, vagy abban nem veszi figyelembe a tulajdonosok vagy kedvezményezettek részére felosztott nyereséget, vagy a szövetkezetet mentesíti az adózás alól;

b) „levonható osztalék”: osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttag tekintetében:

i. a csoporttag érdekelt tulajdonosa részére felosztott nyereség, amely a csoporttag helye szerinti joghatóság jogszabályai szerint levonható a csoporttag adóköteles nyereségből; vagy

ii. a szövetkezeti tag részére felosztott sajátos jellegű osztalék (részesedés); valamint

c) „szövetkezet”: olyan szervezet, amely a tagjai nevében kollektív jelleggel értékesít vagy szerez be árukat vagy szolgáltatásokat, és amely a helye szerinti joghatóságban olyan adószabályok hatálya alá tartozik, amelyek a tagok által a szövetkezeten keresztül értékesített vagy beszerzett áruk és szolgáltatások tekintetében adósemlegességet biztosítanak.

(2) A multinacionális vállalatcsoport osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalata a pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségét csökkenti – legfeljebb nulláig – azzal az összeggel, amelyet a pénzügyi év végét követő 12 hónapon belül levonható osztalékként feloszt, feltéve, hogy:

a) az osztalék a pénzügyi év végét követő legfeljebb 12 hónapos adómegállapítási időszak tekintetében a minimum-adómértékkel azonos vagy azt meghaladó névleges adómértékkel adózik a kedvezményezettnél; vagy

b) észszerűen feltételezhető, hogy az osztalék utáni fedezett adók és a kedvezményezett által fizetett adók együttes összege eléri vagy meghaladja az adott jövedelem és a minimum-adómérték szorzatával egyenlő összeget.

(3) A multinacionális vállalatcsoport osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalata a pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségét csökkenti – legfeljebb nulláig – azzal az összeggel, amelyet a pénzügyi év végét követő 12 hónapon belül levonható osztalékként feloszt, feltéve, hogy a kedvezményezett:

a) természetes személy, és a kapott osztalék szolgáltató szövetkezettől származó sajátos jellegű osztalék (részesedés);

b) olyan természetes személy, aki adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át; vagy

c) olyan kormányzati szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet vagy nyugdíjszolgáltatónak nem minősülő nyugdíjalap, amely adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és

tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át.

(4) A végső anyavállalat fedezett adóit – kivéve azokat az adókat, amelyek tekintetében az osztalék levonható volt – arányosan csökkenteni kell a (2) bekezdésnek megfelelően csökkentett elismert nyereség összegével.

(5) Ha a végső anyavállalat akár közvetlenül, akár egy vagy több csoporttagon keresztül tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy másik, osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttagban, a (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni a végső anyavállalat helye szerinti joghatóságban található és osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttag esetében is, amennyiben annak elismert nyereségét a végső anyavállalat tovább osztja a (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő kedvezményezettek részére.

(6) A (4) bekezdés alkalmazásában a szolgáltató szövetkezettől származó sajátos jellegű osztalék (részesedés) a kedvezményezettnél adókötelesnek minősül, amennyiben az osztalék a kedvezményezett adóköteles nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során csökkenti a levonható költséget vagy költséget.

38. cikk

Megfelelő osztalékadó-rendszerek

(1) Az adatszolgáltató csoporttag a megfelelő osztalékadó-rendszerbe tartozó csoporttag tekintetében választhatja azt a lehetőséget, hogy a (2) bekezdés szerint vélelmezett osztalékadóként meghatározott összeget figyelembe veszi a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adói között.

A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésének megfelelően történik, és az adott joghatóságban található valamennyi csoporttagra alkalmazandó.

(2) A vélelmezett osztalékadó összege a következők közül az alacsonyabb:

a) a 26. cikk (2) bekezdésével összhangban az adott pénzügyi évre vonatkozóan kiszámított tényleges adókulcsnak a minimum-adómértékre való emeléséhez szükséges kiigazított fedezett adók összege; vagy

b) azon adó összege, amelyet akkor fizettek volna meg, ha a csoporttagok a pénzügyi évben a megfelelő osztalékadó-rendszer keretében a teljes nyereségüket felosztották volna.

(3) Az (1) bekezdés szerinti választás esetén minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben a választás alkalmazandó, a vélelmezett osztalékadó újramegállapítására szolgáló számlát kell létrehozni. A joghatóságban megfizetett vélelmezett osztalékadó összegét a vélelmezett osztalékadó megállapításának pénzügyi évéhez tartozó újramegállapítási számlára kell vezetni.

Az egymást követő pénzügyi évek végén a korábbi pénzügyi évekre vonatkozóan a vélelmezett osztalékadó újramegállapításához létrehozott számlákon szereplő összeget csökkenteni kell – legfeljebb nulláig – a csoporttagok által a pénzügyi évben a tényleges vagy vélelmezett osztalékok után megfizetett adókkal.

Az első albekezdés alkalmazása után a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlákon fennmaradó összeget csökkenteni kell – legfeljebb nulláig – az adott joghatóság elismert nettó vesztesége és a minimum-adómérték szorzatának megfelelő összeggel.

(4) A (3) bekezdés utolsó albekezdésének alkalmazása után az elismert nettó veszteségből fennmaradó összeget el kell határolni a következő pénzügyi évekre, és azzal csökkenteni kell vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlákon a (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó összeget.

(5) A vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlának a számla létrehozását követő negyedik pénzügyi év végén esetlegesen fennálló egyenlegét a kiigazított fedezett adókat a 28. cikk (1) bekezdése szerint csökkentő tételnek kell tekinteni arra a pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben a számlát létrehozták.

(6) A tényleges vagy vélelmezett osztalékokkal kapcsolatban a pénzügyi év során befizetett adók nem szerepeltethetők a kiigazított fedezett adók között, amennyiben a (3) bekezdéssel összhangban csökkentik a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenlegét.

(7) Ha az (1) bekezdés szerinti választással érintett csoporttag kilép a multinacionális vállalatcsoportból, vagy lényegében teljes eszközállományát olyan személyre ruházzák át, aki vagy amely nem ugyanazon multinacionális vállalatcsoport azonos joghatóságban található csoporttagja, a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló, a korábbi pénzügyi évekre vonatkozó számlák esetleges egyenlegét az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan a kiigazított fedezett adókat a 28. cikk (1) bekezdése szerint csökkentő tételnek kell tekinteni.

A joghatóság után fizetendő kiegészítőadó-többlet meghatározása a fizetendő kiegészítőadó-többlet és az alábbi arány szorzataként történik:

$$\frac{Csoporttag\ elismert\ nyeresége}{a\ joghatóság\ elismert\ nettó\ nyeresége}$$

ahol:

a) a csoporttag elismert nyereségét a III. fejezetnek megfelelően kell megállapítani minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben az adott joghatóság tekintetében a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenleget mutat; valamint

b) a joghatóság elismert nettó nyereségét a 25. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell megállapítani minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben az adott joghatóság tekintetében a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenleget mutat.

39. cikk

A befektetési szervezet tényleges adókulcsának és kiegészítő adójának meghatározása

(1) Ha a multinacionális vállalatcsoport tagja olyan befektetési szervezet, amely nem minősül adózási szempontból átlátható szervezetnek, és nem élt a 40. és 41. cikk szerinti választás lehetőségével, a befektetési szervezet tényleges adókulcsát a helye szerinti joghatóság tényleges adókulcsától elkülönítve kell kiszámítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet tényleges adókulcsa a szervezet kiigazított fedezett adóinak, valamint a szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető résznek a hányadosa.

Ha valamely joghatóságban egynél több befektetési szervezet található, akkor a tényleges adókulcsuk kiszámításakor a kiigazított fedezett adójukat, valamint az

elismert nyereségükből vagy veszteségükből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető részeket együttesen kell figyelembe venni.

(3) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet kiigazított fedezett adói egyrészt a szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető résznek tulajdonítható kiigazított fedezett adók, másrészt a 23. cikkel összhangban a befektetési szervezethez rendelt fedezett adók.

(4) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet kiegészítő adója a befektetési szervezetre vonatkozó kiegészítőadó-mértéknek, valamint a befektetési szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető rész és a befektetési szervezetre vonatkozóan kiszámított, gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel közötti különbségnek a szorzata.

Ha valamely joghatóságban egynél több befektetési szervezet található, akkor a kiegészítő adójuk kiszámításakor a rájuk vonatkozóan kiszámított, gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételt, valamint az elismert nyereségükből vagy veszteségükből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető részeket együttesen kell figyelembe venni.

A befektetési szervezetre vonatkozó kiegészítőadó-mérték a minimum-adómérték és a befektetési szervezet tényleges adókulcsa közötti különbségnek felel meg.

(5) A befektetési szervezet gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételét a 27. cikk (1)–(7) bekezdésével összhangban kell meghatározni. Az ilyen szervezet esetében a figyelembe vehető tárgyi eszközök, valamint a figyelembe vehető munkavállalók tekintetében figyelembe vehető bérköltségek összegéből a ténylegesen figyelembe vett részt a befektetési szervezet elismert nyereségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető rész és a befektetési szervezet teljes elismert nyereségének hányadosával arányosan kell csökkenteni.

(6) E cikk alkalmazásában a befektetési szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz rendelhető részt 8. cikkel összhangban kell meghatározni.

40. cikk

A befektetési szervezet adózási szempontból átlátható szervezetként való kezelésével kapcsolatos választás

(1) E cikk alkalmazásában a biztosítási befektetési vállalkozás olyan szervezet, amely megfelelne a befektetési alap 3. cikk 25. pontjában, vagy az ingatlanbefektetési vállalkozás 3. cikk 26. pontjában foglalt fogalommeghatározásának, ha nem biztosítási vagy járadékszerződés szerinti kötelezettségekkel kapcsolatban hozták volna létre, és nem olyan szervezet tulajdonában kizárólagos tulajdonában állna, amely a helye szerinti joghatóságban a biztosítókra vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozik.

(2) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a befektetési szervezet vagy a biztosítási befektetési vállalkozás adózási szempontból átlátható szervezetnek tekinthető, ha a csoporttag tulajdonos a helye szerinti joghatóságban olyan valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózik, amely az adott szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltségeinek valós értékében bekövetkezett éves változásokon alapul, és a csoporttag tulajdonos ebből származó jövedelmét terhelő adó kulcsa eléri vagy meghaladja a minimum-adómértéket.

(3) Az a csoporttag, amely befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban akár közvetlenül, akár másik befektetési szervezeten vagy biztosítási befektetési vállalkozáson keresztül tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, akkor minősül valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózónak az előbbi befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban lévő közvetett tulajdonosi érdekeltsége tekintetében, ha az utóbbi befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban lévő közvetlen tulajdonosi érdekeltsége tekintetében valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózónak minősül.

(4) A választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás visszavonása esetén a befektetési szervezet vagy a biztosítási befektetési vállalkozás eszközének vagy kötelezettségének elidegenítéséből származó nyereséget vagy veszteséget az eszköznek vagy kötelezettségnek a visszavonás éve első napján érvényes valós piaci értéke alapján kell meghatározni.

41. cikk

Adóköteles nyereségfelosztási módszer alkalmazásának választása

(1) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a befektetési szervezet csoporttag tulajdonosa a befektetési szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltsége tekintetében adóköteles nyereségfelosztási módszert alkalmazhat. feltéve, hogy a csoporttag tulajdonos nem befektetési szervezet, és észszerűen feltételezhető, hogy a befektetési szervezettől kapott osztalékok után a minimum-adómértéket elérő vagy azt meghaladó kulccsal adózik.

(2) Az adóköteles nyereségfelosztási módszer szerint a befektetési szervezet elismert nyereségének felosztását és vélelmezett felosztását az osztalékban részesülő csoporttag tulajdonos elismert nyereségében kel figyelembe venni.

A befektetési szervezetnél felmerülő fedezett adókból azt az összeget, amely a csoporttag tulajdonosnál a nyereségfelosztás kapcsán keletkező adókötelezettséggel szemben jóváírható, az osztalékban részesülő csoporttag tulajdonos elismert nyereségében és kiigazított fedezett adóiban kell figyelembe venni.

A befektetési szervezetnek az adott pénzügyi évet megelőző harmadik évre (a továbbiakban: vizsgált év) vonatkozó elismert, de fel nem osztott nettó nyereségéből a csoporttag tulajdonost megillető részt a befektetési szervezet adott pénzügyi évi elismert nyeresége részének kell tekinteni. A II. fejezet alkalmazásában az ilyen módon elismert nyereség és a minimum-adómérték szorzataként kapott összeget kell az alacsony adóterhelésű csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adójának tekinteni.

A befektetési szervezet adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyeresége vagy vesztesége, valamint az annak tulajdonítható kiigazított fedezett adók összege – a fedezett adók második albekezdésben említett összegének kivételével – nem vehető figyelembe a tényleges adókulcs V. fejezet, valamint a 39. cikk (1)–(4) bekezdése szerinti kiszámításakor.

(3) A befektetési szervezet adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége a befektetési szervezet vizsgált évre vonatkozóan elismert nyereségének összege, amely – legfeljebb nulláig – csökkenthető a következőkkel:

a) a befektetési szervezet fedezett adóival;

b) az adott pénzügyi évet megelőző harmadik év elejétől a pénzügyi év végéig tartó időszak (a továbbiakban: vizsgált időszak) során a befektetési szervezetnek nem minősülő tulajdonosok részére történő nyereségfelosztás és vélelmezett nyereségfelosztás összegével;

c) a vizsgált időszak során felmerült elismert veszteségekkel; valamint

d) az elismert veszteségek azon maradványösszegével, amely még nem csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét (a továbbiakban: elhatárolt befektetési veszteség).

A befektetési szervezet elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége nem csökkenthető az olyan nyereségfelosztás vagy vélelmezett nyereségfelosztás összegével, amely az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában már csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét.

A befektetési szervezet elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége nem csökkenthető az elismert veszteség azon összegével, amely az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában már csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét.

(4) E cikk alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy vélelmezett nyereségfelosztás akkor keletkezik, ha a befektetési szervezetben lévő közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséget olyan szervezetre ruházzák át, amely nem tartozik a multinacionális vállalatcsoporthoz, úgy, hogy az átruházott tulajdonosi érdekeltség mértéke megegyezik az átruházás időpontjában a szóban forgó tulajdonosi érdekeltségnek tulajdonítható elismert, de fel nem osztott nettó nyereség mértékével, amelyet a vélelmezett nyereségfelosztástól függetlenül határoznak meg.

(5) A választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás visszavonása esetén a befektetési szervezetnek a visszavonást megelőző vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségéből a csoporttag tulajdonost megillető részt a befektetési szervezet pénzügyi évi elismert nyeresége részének kell tekinteni. A II. fejezet alkalmazásában az ilyen módon elismert nyereség és a minimum-adómérték szorzataként kapott összeget kell az alacsony adóterhelésű csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adójának tekinteni.

VIII. FEJEZET
ADMINISZTRATÍV RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettségek

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „kijelölt helyi szervezet”: a multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található tagja, amelyet a multinacionális vállalatcsoport azonos tagállamban található többi tagja jelölt ki arra, hogy a nevükben benyújtsa a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásokat, valamint az e cikk szerinti értesítéseket;

b) „illetékes hatóságok közötti elismert megállapodás”: két vagy több joghatóság közötti két- vagy többoldalú megállapodás, amely előírja az éves adatszolgáltatások automatikus cseréjét.

(2) A valamely tagállamban található csoporttag az (5) bekezdéssel összhangban kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást nyújt be az adóhatóságához.

Az adatszolgáltatást kijelölt helyi szervezet is benyújthatja a csoporttag nevében.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a csoporttag nem köteles kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást benyújtani az adóhatóságához, ha az adatszolgáltatást az (5) bekezdésben meghatározott követelményekkel összhangban az alábbiak valamelyike benyújtotta:

a) a végső anyavállalat, ha az olyan joghatóságban található, amely illetékes hatóságok közötti elismert megállapodással rendelkezik a csoporttag helye szerinti tagállammal; vagy

b) a kijelölt adatszolgáltató csoporttag, ha az olyan joghatóságban található, amely illetékes hatóságok közötti elismert megállapodással rendelkezik a csoporttag helye szerinti tagállammal.

(4) A (3) bekezdés alkalmazása esetén a csoporttag vagy a nevében eljáró kijelölt helyi szervezet értesíti az adóhatóságot a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást benyújtó szervezet kilétéről, valamint arról, hogy melyik joghatóságban található.

(5) A kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatás a multinacionális vállalatcsoportra vonatkozóan a következő információkat tartalmazza:

a) a csoporttagok azonosítását, feltüntetve azok adóazonosító számát (ha van), a helyük szerinti joghatóságot, valamint az ezen irányelv szabályai szerinti jogállásukat;

b) a multinacionális vállalatcsoport általános vállalati struktúrájára vonatkozó információkat, beleértve az egyes csoporttagok más csoporttagokban lévő, ellenőrzésre jogosító részesedését is;

c) az alábbiak kiszámításához szükséges információkat:

i. az egyes joghatóságok tényleges adókulcsa és az egyes csoporttagokra vonatkozó kiegészítő adó;

ii. a közös vállalkozáscsoport tagjának kiegészítő adója;

iii. a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó, valamint az aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti kiegészítőadó-összeg felosztása az egyes joghatóságok között; valamint

d) az ezen irányelv vonatkozó rendelkezései szerinti választások jegyzőkönyvét.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve, ha a csoporttag valamely tagállamban található, végső anyavállalata pedig olyan harmadik országbeli joghatóságban, amely az 51. cikk szerinti értékelés alapján ezen irányelv szabályaival egyenértékűnek minősített szabályokat alkalmaz, akkor a csoporttag vagy a kijelölt helyi szervezet a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásban a következő információkat szerepelteti:

a) a 7. cikk alkalmazásához szükséges valamennyi információt, beleértve a következőket:

i. az összes olyan csoporttag azonosítását, amelyben a tagállamok valamelyikében található, részleges tulajdonban álló anyavállalat a pénzügyi év során bármikor közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, valamint a tulajdonosi érdekeltség szerkezetét;

ii. minden olyan információt, amely szükséges azon joghatóságok tényleges adókulcsának kiszámításához, amelyekben a tagállamok valamelyikében található, részleges tulajdonban álló anyavállalat az i. alpontban meghatározott csoporttagokkal rendelkezik, valamint a fizetendő kiegészítő adó kiszámításához; valamint

iii. minden olyan információt, amely ennek kapcsán a 8., 9. vagy 10. cikkel összhangban releváns;

b) a 12. cikk alkalmazásához szükséges valamennyi információt, beleértve a következőket:

i. a végső anyavállalat joghatóságában található valamennyi csoporttag azonosítását és a bennük lévő tulajdonosi érdekeltségek szerkezetét;

ii. minden olyan információt, amely szükséges a végső anyavállalat joghatóságának tényleges adókulcsa és a fizetendő kiegészítő adó kiszámításához; valamint

iii. minden olyan információt, amely szükséges a kiegészítő adónak a 13. cikkben meghatározott, aluladóztatott kifizetések szabálya szerinti felosztási képleten alapuló felosztásához.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett, kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást és a vonatkozó értesítéseket legkésőbb a pénzügyi év utolsó napjától számított 15 hónapon belül be kell nyújtani azon tagállam adóhatóságához, amelyben a csoporttag található.

43. cikk

Választások

(1) A 2. cikk (3) bekezdésében, a 15. cikk (3), (6) és (9) bekezdésében, a 40. cikk (4) bekezdésében és a 41. cikk (5) bekezdésében említett választás a választás évétől számított öt évre szól. A választás automatikusan megújul, kivéve, ha azt az adatszolgáltató csoporttag az ötéves időszak végén visszavonja. A választás visszavonása a visszavonás évétől számított öt évre szól.

(2) A 15. cikk (7) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében és a 38. cikk (1) bekezdésében említett választás a választás évétől számított öt évre szól. A választás automatikusan megújul, kivéve, ha azt az adatszolgáltató csoporttag az egyéves időszak végén visszavonja.

(3) A választást az adatszolgáltató csoporttag helye szerinti tagállam adóhatóságával kell közölni.

44. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti szabályok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek

minden szükséges intézkedést azok tényleges alkalmazása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) Az a csoporttag, amely a pénzügyi évre vonatkozóan nem tesz eleget a 42. cikk szerinti kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatás előírt határidőn belül történő benyújtására vonatkozó követelménynek, vagy valótlan adatokat közöl, az adott pénzügyi évben elért árbevétele 5 %-ának megfelelő közigazgatási pénzbírsággal sújtandó. A bírság csak azt követően alkalmazandó, hogy a csoporttag az erre vonatkozó felszólítást követő 6 hónapon belül nem nyújtotta be a 42. cikk szerinti, kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást.

IX. FEJEZET
ÁTMENETI SZABÁLYOK

45. cikk

Az átmeneti időszakban alkalmazott adózási attribútumok

(1) E cikk alkalmazásában az átmeneti év az az első pénzügyi év, amelyben a multinacionális vállalatcsoport ezen irányelv hatálya alá tartozik.

(2) E cikk alkalmazásában az adózási attribútumok a következők:

a) halasztott adókövetelések;

b) halasztott adókötelezettségek; valamint

c) átruházott eszközök.

(3) Egy joghatóság tényleges adókulcsának az átmeneti évben és minden azt követő pénzügyi évben történő meghatározásakor a multinacionális vállalatcsoport figyelembe veszi azokat a halasztott adóköveteléseket és halasztott adókötelezettségeket, amelyeket az adott joghatóságban található csoporttagok az átmeneti évre vonatkozó pénzügyi beszámolójukban megjelenítenek, illetve közzétesznek.

A halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket a minimum-adómérték és az alkalmazandó belföldi adókulcs közül az alacsonyabb mérték szerint kell figyelembe venni. A minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulcs szerint keletkezett halasztott adókövetelés azonban a minimum-adómértékkel vehető figyelembe, ha az adózó bizonyítani tudja, hogy a halasztott adókövetelés elismert veszteségnek tulajdonítható.

A halasztott adóköveteléssel kapcsolatos értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás hatását figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A (3) bekezdésben említett számításban nem vehető figyelembe az elismert nyereség vagy veszteség III. fejezet szerinti számítása során figyelembe nem vett tételekből eredő olyan halasztott adókövetelés, amely 2021. december 15. utáni ügylettel összefüggésben keletkezett.

(5) Abban az esetben, ha 2021. december 15. után és az átmeneti év kezdete előtt a csoporttagok közötti eszközátruházásra kerül sor, az átvett eszközök értékét azon könyv szerinti érték alapján kell megállapítani, amelyen az átadó szervezet az átruházás időpontjában nyilvántartja az átruházott eszközöket.

46. cikk

A gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés

(1) A 27. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az 5 %-os érték helyett a következő táblázatban szereplő értékeket kell figyelembe venni:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) A 27. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában az 5 %-os érték helyett a következő táblázatban szereplő értékeket kell figyelembe venni:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

47. cikk

A nemzetközi tevékenységük kezdeti szakaszában lévő multinacionális vállalatcsoportok kizárása a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott kifizetések szabálya alól

(1) A valamely tagállamban található végső anyavállalat által az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban fizetendő kiegészítő adót – az V. fejezetben meghatározott követelmények ellenére – a multinacionális vállalatcsoport által folytatott nemzetközi tevékenység kezdeti szakaszának első öt évében nullára kell csökkenteni.

(2) Amennyiben a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata harmadik országbeli joghatóságban található, a valamely tagállamban található csoporttag által a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban fizetendő kiegészítő adót – az V. fejezetben meghatározott követelmények ellenére – a multinacionális vállalatcsoport által folytatott nemzetközi tevékenység kezdeti szakaszának első öt évében nullára kell csökkenteni.

(3) A multinacionális vállalatcsoport akkor tekintendő a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszában lévőnek, ha:

a) legfeljebb hat joghatóságban rendelkezik csoporttaggal; valamint

b) a multinacionális vállalatcsoport referencia-joghatóságon kívül található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke legfeljebb 50 000 000 EUR.

A b) pont alkalmazásában referencia-joghatóság az a joghatóság, amelyben a multinacionális vállalatcsoport tagjainál nyilvántartott tárgyi eszközök könyv szerinti nettó értéke a legmagasabb abban a pénzügyi évben, amikor a multinacionális vállalatcsoport első alkalommal tartozik ezen irányelv hatálya alá.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett, öt pénzügyi évből álló időszak annak a pénzügyi évnek a kezdetétől számítandó, amelyben a multinacionális vállalatcsoport első alkalommal tartozik ezen irányelv hatálya alá.

Azon multinacionális vállalatcsoportok esetében, amelyek ezen irányelv hatálybalépésekor az irányelv hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdésben említett ötéves időszak 2023. január 1-jén kezdődik.

Azon multinacionális vállalatcsoportok esetében, amelyek ezen irányelv hatálybalépésekor az irányelv hatálya alá tartoznak, a (2) bekezdésben említett ötéves időszak 2024. január 1-jén kezdődik.

(5) A végső anyavállalat tájékoztatja a helye szerinti tagállam adóhatóságát a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első napjáról.

48. cikk

Az adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó átmeneti könnyítés

A 42. cikk (7) bekezdésétől eltérve a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást és a 42. cikkben említett értesítéseket legkésőbb az átmeneti pénzügyi év utolsó napját követő 18 hónapon belül kell benyújtani a tagállami adóhatóságokhoz.

X. FEJEZET
A JÖVEDELEM-HOZZÁSZÁMÍTÁSI SZABÁLY EGYEDI ALKALMAZÁSA NAGY ÁRBEVÉTELŰ BELFÖLDI VÁLLALATCSOPORTOK ESETÉBEN

49. cikk

Nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok

A tagállamok biztosítják, hogy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely tagállamban található végső anyavállalata az adott pénzügyi évben alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében az 5. cikk (2) bekezdésben említett és a III., IV. és V. fejezettel összhangban kiszámított jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon.

50. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A valamely tagállamban található végső anyavállalat által a 49. cikkel összhangban fizetendő kiegészítő adót az első öt pénzügyi évben nullára kell csökkenteni azon pénzügyi év első napjától kezdődően, amelyben a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport első alkalommal tartozik ezen irányelv hatálya alá.

(2) Az irányelv hatálybalépésekor annak hatálya alá tartozó nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport esetében az említett ötéves időszak 2023. január 1-jén kezdődik.

XI. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

51. cikk
Az egyenértékűség értékelése

(1) A harmadik országbeli joghatóság belföldi jogában végrehajtott jogi keret akkor tekinthető egyenértékűnek a II. fejezet szerinti elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal, ha az megfelel a következő feltételeknek:

a) érvényesíti azokat a szabályokat, amelyek alapján a multinacionális vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és beszedi a multinacionális vállalatcsoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót;

b) legalább 15 %-ban állapítja meg azt a tényleges minimum-adómértéket, amely alatt valamely csoporttagot alacsony adóterhelésűnek kell tekinteni;

c) a tényleges minimum-adómérték kiszámítása céljából csak az azonos joghatóságban található szervezetek nyereségének kombinációját teszi lehetővé; valamint

d) mentességet biztosít az ezen irányelvben meghatározott jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazásával valamely tagállamban megfizetett kiegészítő adó tekintetében.

(2) Azokat a harmadik országbeli joghatóságokat, amelyek az (1) bekezdésnek megfelelően valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal egyenértékűnek tekinthető jogi keretet hajtottak végre a belföldi jogukban, a mellékletben található jegyzék sorolja fel.

(3) A jegyzék az azt követő értékelés alapján módosítható, hogy egy harmadik országbeli joghatóság módosítja a belföldi jogában végrehajtott jogi keretét. Az értékelést a Bizottság végzi el az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően. Az értékelést követően a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 52. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet módosítása céljából.

52. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 51.cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.

(3) A Tanács bármikor visszavonhatja az 51. cikk (3) bekezdésben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti a benne meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról haladéktalanul értesíti a Tanácsot.

(5) Az 51. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a Tanács a jogi aktusról való értesítést követő két hónapon belül nem emelt ellene kifogást, vagy ha a Tanács az említett időtartam leteltét megelőzően tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. A Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

53. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az Európai Parlament tájékoztatást kap arról, ha a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el, továbbá ha a Tanács a jogi aktussal kapcsolatban kifogást emelt vagy a hatáskör-átruházását visszavonta.

54. cikk

Kétoldalú megállapodás az egyszerűsített adatszolgáltatási kötelezettségekről

Az Unió megállapodásokat köthet a mellékletben felsorolt harmadik országbeli joghatóságokkel a 42. cikk (6) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási eljárások egyszerűsítését szolgáló keret létrehozása céljából.

55. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2022. december 31-ig megfeleljenek.

E rendelkezések szövegét a tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok a rendelkezéseket 2023. január 1-jétől alkalmazzák.

2024. január 1-jétől alkalmazzák azonban azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 11., 12. és 13. cikkének megfeleljenek.

E törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy a hivatkozást azok hivatalos kihirdetésekor meg kell említeni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

56. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon lép hatályba.

57. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök